

ΑΝΕΚΔΟΤΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΟΥ ΠΑΝ. ΚΟΔΡΙΚΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΗΜ. ΠΟΣΤΟΛΑΚΑΝ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Αἱ κατωτέρῳ δημοσιευόμεναι δέκα καὶ δόκτῳ ἐκτενεῖς ἀνέκδοτοι ἐπιστολαὶ τοῦ Π. Κοδρικᾶ (1762 - 1827)¹ πρὸς τὸν ἐν Βιέννῃ ἐγκατεστημένον Δημ. Ποστολάκαν² ἀπόκεινται εἰς τὴν ἐν Κηφισιᾷ Βιβλιοθήκην Σπ. Λοβέρδου³, ἔχουν γραφῆ ἐπὶ φύλλων χάρτου, σχήμ. 18.3 × 22.6 ἑκ.μ., καὶ ἀναφέρονται κυρίως εἰς τὴν περίοδον ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1819 μέχρις 20 Νοεμβρίου 1820 (δύο ἐπιστολαὶ χρονολογοῦνται ἀπὸ 21 Νοεμβρίου 1826 καὶ 10 Ιανουαρίου 1827). Διὰ τῶν ἐν λόγῳ ἐπιστολῶν διαφωτίζονται ἀκριβέστερον τὰ τῶν σχέσεων τῶν δύο ἀνδρῶν καὶ αἱ περὶ τοῦ κατὰ τοῦ Ἀδ. Κοραῆ ὡγδνος προσπάθειαι ἀμφοτέρων, ὡς μάλιστα αὗται ἐκδηλοῦνται διὰ τῶν ἐνεργειῶν παρὰ τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχείῳ καὶ διὰ τῶν δημοσιευμάτων τοῦ περ. «Καλλιόπη»⁴ βεβαιοῦται ἐπίσης ἡ πατρότης ἀνωνύμων

1. Περὶ τοῦ Παν. Κοδρικᾶ ιδ. κυρίως : Κ. Δημαρᾶ, 'Ο Κοραῆς καὶ ἡ ἐποχὴ του (Βασικὴ Βιβλιοθήκη, ἀρ. 9). Ἀθῆναι [1953], σ. 37 - 45 [= «Φροντίσματα». Μέρος πρώτο. Ἀθῆνα 1962, σ. 67 - 88]. — Τοῦ αὐτοῦ, Γύρω στὸν Κάλβο καὶ τὸν Κοδρικᾶ, «Ἀγγλοελληνικὴ 'Ἐπιθεώρηση' Τ'» (1953 - 1954), σ. 250 - 262. — Π. Κοδρικᾶς, 'Ἐφημερίδες (ἐκδότης "Ἀλκ. Ἀγγέλου"). Ἀθῆνα 1963. — V. Rotolo, A. Korais e la questione della lingua in Grecia. Palermo 1965, σ. 115 - 130. — Ἀπ. Β. Δασκαλάκη, Κοραῆς καὶ Κοδρικᾶς. Ἡ μεγάλη φιλολογικὴ διαμάχη τῶν Ἑλλήνων : 1815 - 1821. Ἀθῆναι 1966.

2. Ιδ. Φ. Κ. Μπουμπουλίδον, Εἰδήσεις καὶ κρίσεις περὶ τοῦ Ἀγῶνος (1821 - 1824) ἐκ τοῦ Ἀρχείου Δ. Ποστολάκα, «Δελτίον Ἰστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἐταιρείας» ΙΒ' (1957), σ. 14 κέξ.

3. Ιδ. Φ. Κ. Μπουμπουλίδον, Λυτὰ ἔγγραφα Βιβλιοθήκης Σπ. Λοβέρδου. Ἀθῆναι 1961, σ. 65.

4. Περὶ τοῦ περ. «Καλλιόπη» (1819 - 1821) ιδ. Γ. Λαΐον, 'Ο Ἑλληνικὸς τύπος τῆς Βιέννης ἀπὸ τοῦ 1784 μέχρι τοῦ 1821. Ἀθῆναι 1961, σ. 119 - 122.

δημοσιευμάτων τοῦ Παν. Κοδρικᾶ και παρέχεται γενικῶς ἀξιόλογος συμβολὴ εἰς τὴν μελέτην τοῦ βίου, τῶν ἐνδιαφερόντων, τῆς ψυχοσυνθέσεως και τῆς καθόλου δράσεως τοῦ Ἀθηναίου λογίου ώς και τοῦ πνευματικοῦ και πολιτιστικοῦ κλίματος τῶν χρόνων του.

Παρὰ τὸν ἀναγκαστικῶς ὑποκειμενικὸν τόνον τῶν ἐπιστολῶν — εἰς τὰς ὁποίας τὰ ἐνδιαφέροντα τοῦ Ἐπιστολογράφου ἐκτείνονται ἀπὸ τῶν ἔλασσον θεμάτων τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου και τῆς περιεργείας περὶ τὰ πρόσωπα και τὰ γεγονότα, μέχρι τῶν ἐκδηλώσεων τῆς ἀναπτυσσομένης δραστηριότητος κατὰ τοῦ Κοραῆ και τῶν περὶ αὐτὸν ἥ και τῆς διατυπώσεως ἀπόψεων περὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως τῶν χρόνων του — διατηροῦνται χαρακτηριστικὰ τὰ στοιχεῖα τῆς ἐπιστολογραφίας¹, εἰς τὴν δροῖαν και τὰ κείμενα τοῦ Π. Κοδρικᾶ ἐντάσσονται: συναισθηματικὸς κόσμος, πνευματικὰ ἐνδιαφέροντα, μαχητικότης, πρακτικὴ σκέψης συνδυαζομένη πρὸς τὸν ἴδινισμόν, παρατηρητικότης, δύναμις περιγραφῆς. Ἰδιαιτέρως ώς πρὸς τὰς ἐπιστολὰς τοῦ Π. Κοδρικᾶ θὰ ἥτο δυνατὸν νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι ἀποτελοῦν τὴν προέκτασιν τῶν «Ἐφημερίδων» του...

Εἰς τὸ κείμενον τῶν ἐπιστολῶν τούτων ἔπονται βραχεῖαι σημειώσεις πρὸς διασάφησιν χωρίων τινῶν και ἐπιτάσσονται Πίνακες λέξεων και κυρίων δνομάτων.

1. Περὶ τῆς Νεοελληνικῆς γενικότερον Ἐπιστολογραφίας ίδ. Μ. I. Μανούσακα, *Problèmes de l'épistolographie néohellénique*, «Atti dello VIII Congresso di Studi Bizantini» I (1952) [=«Studi Bizantini e Neoellenici» VIII], σ. 147 - 152. — Κ. Δημητρίου, Νεοελληνική Ἐπιστολογραφία (Βασικὴ Βιβλιοθήκη «Ἀετοῦ», ἀρ. 43), Ἀθῆναι [1955], σ. ζ' κεῖ.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

1

Παρίσι 22 Δεκεμβρίου N. 1819

Φίλε μοι ἐπέραστε!

Ἄπαντῶ ἐνταῦθῷ εἰς δύο περιπόθητά μοι φιλικά σου, τὸ μὲν ἀπὸ αἷς,
τὸ δὲ ἀπὸ 8 τοῦ ἥδη λήγοντος, καὶ τοῦτο δχι ἀπὸ ἀμέλειαν, ἀλλὰ ἀπὸ μυρίας
5 σπιτικὰς ἀσχολίας, μεταξὺ τῶν ὅποιων ἡ κυριωτέρα ἦτον μία μικρὴ ἀρρωστία
τοῦ Ἀχιλλέως μου, προξενηθεῖσα ἀπὸ παραμικράν τινα δυσαρέσκειαν ὅπον
ἔδοκίμασεν εἰς τὸ παιδαγωγεῖον ἀλλὰ χάριτι θελὰ διελύθη καὶ ἡ φυσικὴ καὶ
ἡ ἡθικὴ σύγχυσις τῆς ύγειας του, καὶ ἐπέστρεψεν προχθὲς τὴν Δευτέραν ύγιης
καὶ χαρούμενος.

10 Περὶ τῆς ἔξακολουθίσεως τῶν Ἐρμολογικῶν σᾶς ἔγραψα μὲ τὴν προλα-
βοῦσάν μου, καὶ ἐξ ἀνάγκης χρειάζεται νὰ γίνῃ διακοπή, δχι ὅμως ὀλοτελής,
ἀλλὰ κατὰ τὴν κοινὴν παροιμίαν «ἀνάργυρα ἀνάργυρα τὸ φιλί, νά' χη καὶ νοστι-
μάδα», καὶ καθ' ὅτι πρέπει ἀφεύκτως νὰ ἀρχίσωμεν τὴν ἔκθεσιν τοῦ Βον
τόμον, καὶ στοχασθῆτε, φίλε, πόσον δεινή ἔχει νὰ γίνῃ πρὸς ἐμὲ μὴν ἔχοντας
15 κἄντα ἔνα ἀντιγραφέα. Ὁ ἀπὸ Βουκουρ(εστίον) νέος ἔπανσε μὲ τὴν δλότητα
νὰ ἔρχεται πρὸς ἐμέ. Δύο τρεῖς ἄλλοι ὄπωσοῦν ἴκανοι εἰς τὸ νὰ χρησιμεύσουν
εἰς ἀπλῶς ἀντιγραφὴν εὐρίσκονται ἐδῶ, ἀνεργοί, ἀπησχολημένοι, ἀποθνή-
σκ(οντες) τῆς πείνας, ζητοῦν δάνεια ἀπὸ τὸν ἔνα καὶ ἄλλον, καὶ ἀπὸ ἐμένα
τὸν ἴδιον — καθ' ὅτι ἡ Κοραικὴ φιλοσοφία δὲν ἐκτείνεται ἐπέκεινα ὀβολοῦ —,
20 ὅλοι ὅμως εἶναι φιλόσοφοι, καὶ κανένας δὲν καταδέχεται νὰ γίνῃ ἀντιγραφεὺς
γραμματικῶν συγγραμμάτων ἀπεφάσισα λοιπόν, φίλε, νὰ ἀρχίσω Θεοῦ
συνναφούμενον, μετὰ τὰς ἑορτὰς μόνος μου τὴν ἀντιγραφὴν καὶ ὁ Θεὸς βοηθός.

Ἐξαίφνης χθές μοι ἐπῆλθε καὶ μία νέα καὶ ἀπροσδόκητος σύγχυσις περὶ
τοῦ οἰκήματός μου. Πρὸ δύο ἥδη χρόνων ἐμελετοῦσα νὰ τὸ παραιτήσω διὰ
25 πολλὰς αἰτίας οἰκιακῆς δυσαρεσκείας. Τὸ εἰς ἄκρον δμως δύσκολον τοῦ νὰ
ἐπιτύχῃ τινὰς ἀρμοδίαν κατοικίαν εἰς τὸ Παρίσι, μὲ ὄπωσοῦν τιμίαν οἰκονο-
μίαν, καὶ πρὸ πάντων ἡ περιουσινὴ ἀσχολία τῆς ἐκδόσεως, μὲ ἐβίασε νὰ τὸ
βαστάξω, ἐξήτησα δμως ἀπὸ τὸν οἰκονόδην μερικὰς ἀναγκαῖας διορθώσεις
ἀφεύκτους διὰ τὸν χειμῶνα, χωρὶς τῶν δποίων τὸ οἰκημα καταντοῦσε σχεδὸν
30 ἀκατοίκητον. "Εστερδεν αὐτὸς ὁ καλόμοιρος. Ἄλλ' ἡ κυρία μαρκέζα γυναικά
του, ἡ ὅποια εἶναι ἡ αὐτὸς οἰκονύρα, ξεχωρισμένην ἔχουσα τὴν περιου-
σίαν της, φύσει δυσάρεστος καὶ σκληρόγυμνος, μαθοῦσα ὅτι τὰς διορθώσεις
τὰς ἔκαμεν ὁ ἄνδρας τῆς κατὰ ζήτησίν μου, φθονήσασα, ὡς φαίνεται, κατὰ

Ε. 1^η τὴν φυσικήν τῆς δυστροπίαν, τὴν || κατὰ τοῦτο εὐχαριστησίν μου, ἡ καὶ

35 περδαλεοφρονοῦσα διὰ τὰ αὐξήση τὸ ἐτήσιον νοίκι πραγματευομένη ἐπὶ τιμῇ τῆς ἀνέσεως μον — φιλοκτήμων γάρ ἡ στρίγλα καὶ φιλάργυρος — μοὶ ἐμῆ-
νυσε χθὲς προειδοποιοῦσά με ὅτι τῇ αἱ τοῦ Ἰαν(οναρίου) μέλλει νὰ μοὶ ἀναγ-
γεῖλη τὴν μετὰ τρεῖς μῆνας ἀπόλυσιν τῆς συμφωνίας τοῦ ἐνοικίου μον. Καὶ
ἴδού, φίλε, κατὰ δυστυχίαν μία ἀνέλπιστος ἀναστάτωσις τῆς ἡσυχίας μον,
40 ἐνῷ ἀδιακόπως πάσχω ἀπὸ τοὺς ψευματικοὺς κώλικας, καὶ ἐνῷ ἡ πλέον ἐπα-
χθῆς καὶ δυσφόρητος ἀσχολία εἰς τὸ Παρίσι εἶναι τὸ νὰ ζητῇ τινὰς κατ' ἀρέ-
σκιαν οἶκημα. ‘Υπομονὴ καὶ κατὰ τοῦτο. Καὶ ὁ Θεὸς βοηθός !

Μὲ ἐλάπησεν ἡ ἀργοπορία τοῦ ἀπὸ 21 Νοεμ(βρίου) διὰ Βούκονορ(έστιον)
γράμματός μον, καθ' ὅτι ἥλπιζα ὅτι ἥθελε φθάσει εἰς τὸν πρὸς δν δρον πρὸ
45 τῶν γραμμάτων τοῦ ἑδῶ Ἰγκαρικάτου. Ἐλπίζω μ' δλον τοῦτο ὅτι τὸ ἐφεξῆς,
πάλιν διὰ τὸ αὐτὸ μέρος, ἔφθασε πρὸ τῆς 10 - Δεκεμβρίου, δτε ἐμεὲλλε νὰ ἀπο-
στείλητε, ὡς μοὶ γράφετε, τὸ πρῶτον καὶ ἀκολούθως ὅτι ἐστάλησαν ἀμφότερα
μαζί, τὸ δποῖον θέλει γίνει διόρθωσις τῆς ἀργοπορίας. “Αν ἀπαξ, φίλε, δια-
λυθῆ ὁ ἐκ περιστάσεως φραγμὸς τῶν ἀρχαίων μον σχέσεων, δλίγη θέλει εἰσθαι
50 ἡ διάρκεσις τῆς δημαγωγικῆς φαροίας, καθ' ὅτι κόπτονται τὰ πτερὰ τῶν
Κοράκων. Διὰ τοῦτο ἐπιθυμῶ εἰς ἄκρον τὴν Ηατριαρχικὴν ἀπόκοιτιν, τῆς
ὅποιας ἐμπόδιον δμολογούμένως εἶναι ἡ τῶν φρατόρων ἐπίρροια, μεταξὺ τῶν
ὅποιων δὲν εἶναι παράξενον νὰ εὑρίσκωνται καὶ οἱ φιλήσυχοι νέοι, οἱ δποῖοι
βέβαια διὰ τὸ ἀσκαρδάλιστον εὑρίσκονται δρμοδιώτατον μέσον τὴν σιωπὴν
55 τῶν ἐναντίων, διὰ νὰ γυμνάζονται αὐτοὶ ἐλευθέρως τὴν ἀκάθεκτον γλωσσαλγίαν
των μηδενὸς ὄντος τοῦ ἀντιλέγοντος. Χρειάζεται λοιπόν, φίλε, μεγάλη καὶ
συνεχῆς ἐπιμονὴ εἰς τὴν ζήτησιν τῆς Ηατριαρχικῆς ἀποκρίσεως. “Η αὐτὴ σιωπὴ
ἐξακολούθει καὶ ἐκ μέρονς τοῦ κατόπιν μελετῶ νὰ γράψω σύνηθες
συγχαρητικὸν διὰ τὴν ἀρχιχρονιάν, καὶ νὰ ίδοῦμερ τί ἀποτέλεσμα ἔχει νὰ κάμῃ.
60 Τὸν γνωρίζω, φίλε, ποῖος εἶναι ὁ φράτορας δι' οὗ μοὶ ἥλθε τὸ λεξικὸν τοῦ
Γαζῆ, οὐδὲ ἐνθυμοῦμαι τῇ ἀληθείᾳ διὰ μέσον τίνος μοι ἐνεχειοίσθη. Σημειώ-
σατέ μοι τὸ δνομα διὰ περιέργειαν.

Σᾶς συγχαίρω διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν Ηαρεκβολῶν τοῦ Εὐσταθίου.
Κατὰ τὸ μέτρον, δπού μοι ἐστείλατε, τὸ σῶμα εἶναι κατὰ τὸ μέγεθος τοῦ
65 χαρτίου ἀριστα διατηρημένον, καὶ ἀπὸ τὰ δυσεύρετα. Ἐπιθυμῶ δμως νὰ
ἀκούσω καὶ τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς. “Αν ὁ Μαλίνης ἀπὸ Φλωρεντίαν σᾶς γράψῃ
ὅτι ἐπέτυχε κανένα σῶμα πλῆρες, καθὼς τῷ είχα παραγγείλει, φροντίσατε,
παρακαλῶ, νὰ ἀγορασθῇ διὰ λογαριασμὸν μον, καὶ νά μοι σταλθῇ κατ' εὐθείαν
διὰ τοῦ ίδίου βιβλιοπώλου, ὁ δποῖος ἀντεπιστέλλει συνεχῶς εἰς Παρίσι. “Αμποτε
70 νὰ ἀποκτήσω καὶ ἐγὼ ἐν σῶμα ἐντελές, ἐνῷ ἔχω δύο ἀτελέστατα.

Περὶ τοῦ Ἑγχειριδίου τοῦ Ἡφαιστίωνος θέλω ἐννοιασθῆ μετὰ τὰς
έօρτάς, καθ' ὅτι οἱ βιβλιοπώλοι καὶ βιβλιοδέται τοῦ Ηαρισίου καὶ μικροὶ
καὶ μεγάλοι εἶναι κατ' ἔτος παραξαλισμένοι καὶ ἐνασχολημένοι ἀπὸ τὰς ἀρχὰς
τοῦ Ὁκτω(βρίου) μέχρι τῆς iετοῦ Ἰαν(οναρίου) ἀπὸ τὸ ἀπειρον πλῆθος τῶν

75 ἐτησίων καλενδερίων, καὶ τῶν διὰ στρέννα, ἵτοι ἀρχιχρονιάτικα, ἐκδιδομένων ἀναριθμήτων χρυσοδεμένων βιβλίων. Δὲν ἡξενρω, φίλε, ἀν καὶ αὐτόθι ἀκολουθῇ τὸ ἴδιον. Εἰς τὸ Παρίσι θμος ἡ ἐποχὴ τοῦ χρόνου προξενεῖ μίαν τοσαύτην γενικὴν ληφοδοσίαν, ὥστε ἀπὸ τὰς 20 Δεκεμ(βρίον) ἔως τὰς 6 - Ἰανου(αρίον) εἶναι τὸ πᾶν ὃς ἐν γενικῇ πανηγύρει εἰς κίνησιν. Καὶ τῷ ὅντι 80 ἐπίσημος Θεω(ρί)α εἶναι ἡ πολυτέλεια καὶ λαμπρότης δλων ἐν γένει τῶν ἐργα-
F. 2^r στηρίων, τὰ ὅποια εἶναι ἀληθινὰ πανηγυρικῶς ἐστολισμένα | καὶ μὲ φαιδρὰν φωτογνοσίαν ἀγλαισμένα κάθε βράδυ ἔως τὰ μεσάνυκτα. Ποῖος ἡμπορεῖ τὰ πιστεύσῃ βλέποντας μίαν τοιαύτην ἡμερονύχθιον πανήγυριν δτι ἡ μεγαλόπολις αὐτὴ εἶναι εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν πατεσπαραγμένη ἀπὸ δημοβόρα πνεύ-
85 ματα στασιασμοῦ, τὰ ὅποια ἐπαπειλοῦν γενικὴν ἀναστάτωσιν! Ὁ κόσμος
θμος ἐν γένει τοῦ Παρισίου φύσει φιλήδονος ἐξακολούθει τὴν καθ' ἔξιν ροπήν
του, καὶ μόνον τὸ μεγάλον ἐμπόριον μένει ἀπρακτον, καθ' ὅτι ὑποπτεύεται
ἀστασίαν πραγμάτων διὰ τὰς ἐκτεταμένας πράξεις του. Ἐλπιζόμενον καὶ
μᾶλλον πιθανὸν εἶναι δλη ἡ φατριαστικὴ ἔρις τὰ διαλυθῆ μὲ ἀπλᾶς φωνασκίας,
90 ἀλλὰ στάσιν πάγιον τῆς συνεχείας τῶν πραγμάτων δυσκόλως ἡμπορεῖ τινὰς
νὰ προΐδῃ, ἀν τὰ ὑποκείμενα, ἢ ἡ διάθεσις τῶν υποκειμένων δὲν ἀλλάξῃ.
Ἐγὼ πέροι εἰκέδησα πέντε χιλ(ιάδες) φρ(άγκα) ἀπὸ τὰ μερίδια τῆς Πάγκας
καὶ ἐφέτος ζημιοῦμαι ὑπὲρ τὰς δέκα ἀπὸ τὴν πτῶσιν τῆς τιμῆς, ἐνῷ κανένα
πραγματικὸν αἴτιον δὲν προξενεῖ αὐτὴν τὴν πτῶσιν. Τοιαῦτα, φίλε, τὰ καθ'
95 ἡμᾶς πρὸς ἐμπορικὴν ὁδηγίαν σας.

24. — Σήμερον λαμβάνω, φίλε, τὸν μικρὸν ἀπόδεσμον συνέχοντα τὸν
γορ καὶ δον τόμον τῆς φιλοσοφίας τοῦ Κούμα, καὶ τὸ ἐγχειρίδιον τοῦ Θεο-
φράστον. Ἐκ τούτον ἐνόησα δπερ εἰς τὸ φιλικὸν σας τῆς δης μοὶ σημειοῦτε
ὅτι διὰ τοῦ Schelbach μοὶ ἐστείλατε, ἐπειδὴ περὶ τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν δὲν μὲ
100 εῖχετε προειδοποιήσει. Εὐχαριστῶ λοιπὸν διὰ τὴν περὶ αὐτῶν φροντίδα καὶ μέρω
ὑπόχρεως. Ἐπλήρωσα ἀγῶνι τριάντα σολδία. Περὶ δὲ τῶν «Commentarii in
Aristophanis...», δταν σᾶς τύχη εὐκαιρία διὰ μέσον τινὸς βιβλιοπώλου θέλετέ
μοι κάμει τὴν χάριν νὰ παραγγείλετε νὰ μοὶ σταλθοῦν ἀπὸ Λειψίας κατ' εὐθεῖαν
ἐδῶ, καθ' ὅτι ἀν μεταχειρισθῶ τὸ μέσον τῶν Trutal et Wurtz θέλω τὰ λάβει
105 μὲ τοιπλῆν τούλαχιστον τιμήν. Ἀπίστεντον, φίλε, εἶναι τὸ ἀπεριόριστον τῶν
τιμῶν εἰς τὰς ὅποιας πωλοῦν τόσον αὐτοί, δσον καὶ ὁ διάδοχος τοῦ περιφήμου
Schoell τὰ ἀπὸ Γερμανίας μεταφερόμενα βιβλία, καὶ μάλιστα τὰ Ἑλληνικά.

Περιμλείω τὴν πρὸς τὸν διδ(άσκαλον) Δοῦκαν ἀπόκησίν μον ὅμοι μὲ
ἐν πρὸς ἐμὲ γράμμα ἀγνωρίστον τινός, καὶ, ἀφοῦ διὰ περιέργειαν τὸ διαβά-
110 σετε, θέλετε τὴν ἐξαποστείλει βουλλωμένην.

Ηροσμένω τὰς εἰδῆσεις σας, μὲ εἰδῆσεις Κονστ(αντινού)πόλεως, Σμύρνης
καὶ Ἰασίου. Πρὸ πάντων δὲ προσμένω τὰς εἰδῆσεις τοῦ εἰς Λιβυσσόν ταξι-
διώτον μας, τὰς ὅποιας δὲν ἡξενρω διατί καὶ εἰς τὰ δύο θστερα φιλικά σας
μοὶ τὰς ἐστεργίσατε. Ενδικημαὶ καὶ πρὸ πολλοῦ θστερημένος τῶν εἰδῆσεων

115 τοῦ φίλου κ(νοῦ)ου Ηατρινοῦ, καὶ ἀποδίδω αὐτὴν τὴν ἐκ μέρους του ἀναβολὴν εἰς τὴν χαριεστάτην ἀσχολίαν τῆς ὑποδοχῆς τῶν φιλτάτων του. Ἐλπίζω μὲ δόλον τοῦτο νὰ μὴ ξεχάσῃ τέλος πάντων καὶ τοὺς εὐδιαθέτως συμμετέχοντας τῆς χαρᾶς φίλους του.

Ἄσπαξόμενος δὲ τὸν φίλον αὐτάδελφόν σας μετὰ τῆς κνοίας Οὔρου-
120 λίνας, σᾶς προσφέρω τὰς νίκας προσκυνήσεις τοῦ Ἀχιλλέως μου, καὶ μένω διὰ βίου

δ ελλικρινῆς σας φίλος

Παν. Κοδρικᾶς

(Ἐν f. 2' ἄνω δεξιᾷ, διὰ χειρὸς Δ. Ποστολάκα :> 18 Ἰαν(οναρίου) 1820· ἀπεκρίθη.

2

F. 1'

Ηαρίσι αη καθ' ἡμᾶς Ἰαν(οναρίου) 1820
13 N.

Φίλε μοι ἐπέραστε!

Ἡ ἐνιαύσιος περίοδος ἀνακαινίζοντα τὴν ἀρχὴν τοῦ καθ' ἡμᾶς νέον ἔτονς μοὶ δίδει κατ' εὐχὴν νέας ἀφορμᾶς εἰς τὸ νὰ ἀνακαινίσω πρὸς τὴν φίλην μοι αὐτῆς κορυφὴν τὰ ἐκ καρδίας πιστὰ τῆς μεταξὺ ἀκραιφνοῦς καὶ εἰλικρινοῦς φιλίας, τῆς ὁποίας τὴν διὰ βίου ἀνόθεντον καὶ ἀμετάβλητον παράτασιν αὐτὴ ἡ ἀμοιβαία μεταξύ μας διάθεσις καὶ ὑπόσχεται καὶ ἐγγυᾶται, ἐπευχόμενος ἐκ βάθους ψυχῆς ὅπως ἡ δίοδος τοῦ ὀλοκλήρου χρόνου καὶ ἡ μετ' αὐτὴν ἐπ' αἰσίοις συνέχεια εἴη τῇ τε εὐγενείᾳ της πανοικί, καὶ εἰς 10 δόλους τοὺς περὶ αὐτὴν κατὰ πάντα εὐτυχίęς, πανεύθυμος καὶ πανευφρόσυνος μὲ ἀνεπηρέαστον ὑγείαν τῆς τε παμφιλτάτης της συμβίας, πρὸς ἣν καὶ διὰ τοῦ φίλου πατρὸς της προσφέρω σήμερον τὰς ἀδελφικάς μου προσφρήσεις, καὶ τοῦ χαριτωμένου φιλτάτου της Γεωργάκη, τοῦ ὁποίου τὰς χάριτας μὲ πατρικὴν εὐφροσύνην μοὶ περιγράφει ὁ φίλος πάππος του. Ὁ ἄγιος Θεός, 15 φίλε, νὰ σᾶς τὸν χαροῦσῃ κατὰ πάντα εὐδοκιμοῦντα καὶ μὲ ὑγείαν καὶ ἀρετὴν προκόπτοντα πρὸς πατρικὴν καὶ μητρικὴν σας χαράν, καὶ ἀγαλλίασιν, καὶ ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν τῶν οἰκείων καὶ γνησίων φίλων σας.

Σᾶς εἰδοποιῶ δτὶ ἔλαβον τὸ ἀπὸ 22 Δεκεμ(βρόν) φιλικόν σας εἰς τὸ δόποιον δὲν ἀποκρίνομαι σήμερον, ἐπιθυμῶντας τὸ παρόν μου νὰ εἴναι ἀπλῶς 20 σημεῖον τῶν ἐκ καρδίας συγχαρητικῶν μου προσφρήσεων, εἰς τὰς ὁποίας ἐνόψει καὶ ὁ Ἀχιλλεύς μου τὰς ταπεινάς του προσκυνήσεις μὲ δόλην τὴν τρυφεράν συναίσθησιν τῆς καρδίας του.

Μεταξὺ εἰς δόλας τὰς ἀπὸ καρδίας ἐπευχὰς ἡ προσωπική μας ἀντάμωσις εἶναι παρ' ἐμοὶ ἐν τῶν πρωτίστων ἐφετῶν, καὶ ἡ ἀρχιχρονία μοὶ ἐνέπνευσε 25 μίαν νέαν ἰδέαν κατ' ἐλπίδα χαριεστάτην ἀν ἡ συνέχεια τῶν μαθημάτων τοῦ

'Αχιλλέως μοὶ ἐπιτρέψῃ, καὶ ἡ σειρὰ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων — τὰ δύοια πηγαίνοντα κάκιστα — τὸ καλέσῃ, νὰ προμηθεύσω τὰ κατ' ἐμὲ εἰς τρόπον ὅπου νὰ λάβω ἀδειαν διὰ νὰ κάμω ἔνα μικρὸν ταξίδι εἰς τὰ μεσημβρινὰ μέρη καὶ οὕτω νὰ ἡμπορέσω Θεοῦ συναιρουμένου νὰ ἐκτείνω τὴν περιήγησίν μου
30 ἔως Λιβανόγου, ὅπου ἀνταμωνόμενοι ὅλοι κατ' εὐτυχίαν, ἥθελαμεν κάμει ἐφεξῆς ἐν συνοδείᾳ τὴν εἰς Παρίσι ἐπιστροφὴν καὶ περιδιάβασιν. Εἴθε η θεία Πρόνοια νὰ εὐδοκίσῃ ἐπ' αἰσίοις!

Μέγω δὲ διὰ βίου
δι εἰλικρινής σας φίλος
Παν. Κοδρικᾶς

3

F. 1°

Παρίσι 26 Ιαν(οναρίου) N. 1820

Φίλε μοι ἐρασμιώτατε!

Εἰς τὸ συγχαρητικόν μου τῆς αἵς καθ' ἡμᾶς τοῦ ἥδη λίγοντος, Σᾶς ἀνήγγειλα ἐν παρόδῳ τὴν περιλαβὴν τοῦ ἀπὸ 22 τοῦ παρελθόντος Δεκεμ(βρίου)
5 φιλικοῦ σας ὑποσχόμενος τὴν δι' ἐτέρας μου ἐφεξῆς ἀπόκοιτον, δὲν ἥθελησα
ὅμως νὰ ἔξηγήσω τότε ὅτι τὸ αἴτιον τῆς ἀναβολῆς ἦσαν οἱ μὲ ἄκραν σφοδρότητα ἐπανελθόντες δριμύτατοι κωλικόπονοι τοῦ στομάχου, τοὺς ὅποίους
ἡ καθ' ὑπερβολὴν δραστηριότης τῆς ψύχρας τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὑπερηξησεν.
10 Η ἐφεσίς τοῦ νὰ σᾶς ἐπευχηθῶ χαριέντως τὸ νέον ἔτος δὲν ἔδέχετο
τὴν ἔκθεσιν ἐνὸς συμπτώματος ἀσθενείας, ἡ δόποία δὲν ἦτον τελείως χαροποιά.
"Εκτοτε, φίλε μοι περιπόθητε, οἱ πόνοι ἔξηκολούθησαν μὲ τόσην σφοδρότητα, ὥστε μόλις μετὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ καιροῦ ἐμετρίασαν, χωρὶς νὰ
παύσοντ, καὶ μοὶ δίδουν ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν ἄνεσιν ἐκ διαλειμμάτων εἰς
τὸ νὰ ἀναλάβω μὲ ἄκραν μετριότητα τὰς συνήθεις ἀσχολίας μου.

15 Τὰς πρώτας λοιπὸν στιγμὰς τῆς ἀνέσεως ὅπου ἔδοκίμασα, τὰς ἀφιέρωσα
εἰς τὸ νὰ ἐκπληρώσω τὸ φιλικὸν χρέος πρὸς τὸν φίλον κύρ(ι)ον Πατρινόν,
πρὸς τὸν ὅποιον ἐχειωστοῦσα καὶ ἀπόκοιτον ἐνὸς προσταλέντος γράμματος.
"Αρχισα νὰ γράφω εἰς τὰς 22 καὶ ἐκ διαλειμμάτων ἐνασχολούμενος μόλις
ἐτελείωσα τὸ γράμμα μου εἰς τὰς 24. Χθὲς ἡμονν κατ' εὐτυχίαν ἄνετος ὅλο-
20 κλήρως καὶ κατεδαπάνησα τὴν ἡμέραν εἰς ἐν συμβούλιον ἰατρῶν καὶ εἰς τὸ
νὰ προετοιμάσω τὸ κατὰ χρέος περικλειόμενον. Καὶ σήμερον, μ' ὅλον ὅποι
· οἱ πόνοι ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν μὲ παρενοχλοῦν, μὲ μετριότητα δμῶς, καταγλυ-
νομαι μὲ ὅλην ἐκείνην τὴν ἐφεσίην, ὅπου ἐμπνέει μία ἐγκάρδιος φιλία, εἰς τὸ
νὰ σᾶς ἀποδώσω τοὺς ἐκ ψυχῆς ἀσπασμοὺς καὶ τὰς εἰδήσεις, αἱ δό-
25 καλὰ καὶ δχι διόλου χαροποιαί, εἶναι μ' ὅλον τοῦτο ὅπωσοῦν παρηγορητικαί,
καθ' ὅτι εἰς τὰς ἐκ δευτέρου χθὲς γενομένας τῶν ἰατρῶν ψηλαφήσεις καὶ δο-
κιμὰς ἀπεφασίσθη δτι τὸ ἡπαρ δὲν φαίνεται νὰ εἶναι πειραγμένον, ἀλλ' δτι

οἱ πόνοι προέρχονται κυρίως ἀπὸ ἀκατάστατον φενματισμόν. Μένει τώρα
νὰ ίδοιμεν δποῖον τρόπον θεραπείας ἔχονν νὰ ἀποφασίσουν, καὶ ἀν δ τρόπος
30 ἐκεῖνος εἶναι εὐμεταχείριστος εἰς τὴν κατάστασιν εἰς τὴν δποίαν εὑρίσκομαι.
Καὶ δ Θεὸς βοηθός.

Εἰς τὸ μεταξὺ αὐτὸ ἔλαβον καὶ τὸ ἀπὸ αἵς Ἱα(οναρίον) σύντομον φιλ-

F. 1^ν κόν σας δμοῦ μὲ τὴν πόλιτζαν τῶν || τριακοσίων φρ(άγκων) ἡ δποία καὶ
35 ἐσυνεχίσθη εἰς τὴν διόρισί της. Ἔλαβον ἐσχάτως καὶ τὸ ἀπὸ 8 Ἱα(οναρίον)
τοῦ αὐτοῦ μὲ τὰ περικλειόμενα. Ἐφ' οἷς πᾶσι καὶ ἀποκρίνομαι.

Τὰ φυσικὰ προτερήματα καὶ οὐράνια χαρίσματα τοῦ χαριτωμένου φιλ-
τάτου σας Γεωργάκη μοὶ τὰ ἀναγγέλλει πρὸς χαροκοπίησιν μον καὶ δ φίλος
κύριος Πατρινός. Ὁ ἅγιος Θεός, φίλε, νὰ Σᾶς τὸν χαρίσῃ μὲ ὑγείαν καὶ νὰ
σᾶς ἀξιώσῃ νὰ τὸν ἰδῆτε ἀκμάζοντα καὶ εὐδοκιμοῦντα, ὡς ἐπιποθεῖτε. Ἡ
40 θεία τοῦ Προόντα νὰ μὲ ἀξιώσῃ καὶ ἐμὲ νὰ τὸν γνωρίσω καὶ νὰ τὸν ἀσπασθῶ
αὐτοπροσώπως πρὸ τοῦ νὰ τελειώσω τὴν δίοδόν μον. Διὰ τοῦ ἐσχάτου σας
δμως φιλικοῦ σμικρώνετε τὴν γλυκυντάτην ἐλπίδα τῆς σὺν Θεῷ ἐφετῆς μας
ἀνταμώσεως καὶ αὐτὸ μὲ λυπεῖ. Μένει λοιπὸν νὰ ἐλπίσω διὰ μᾶς εὐτυχεστέ-
ρας τῶν κατ' ἐμὲ μεταβολῆς νὰ ἀναλάβω ἐγὼ πάλιν τὴν προμήθειαν τοῦ νὰ
45 προδιαθέσω τὰ πρὸς ἀντάμωσίν μας. Καὶ πιστεύσατέ μοι, αὐτὸς ὁ συλλογι-
σμὸς μὲ ἐνασχολεῖ ἡμέραν καὶ νέκτα, ὥστε δν ἡ ἐξακολούθησις τῶν μαθη-
μάτων τοῦ Ἀχιλλέως μον καὶ τὸ ἀνοικονόμητον τῶν ἐξόδων δὲν μοὶ ἐπέφερε
τὸ μεγαλύτερον ἐμπόδιον, δλα ἦθελα τὰ ἀψηφῆσει καὶ μὲ δλα μον τὰ γηρα-
τεῖα καταγαρούμενος καὶ ἐμψυχωμένος ἤθελα κινήσει ἀπ' ἐδῶ διὰ Λιβοῦρο,
50 ἄμα δποὺ ἤθελα μάθει δτι ἡ εὐγενεία της ἐκίνησεν ἀπὸ Βιέννας διὰ τὸν αὐτὸν
τόπον, ὥστε τὸ Λιβοῦρο ἤθελε γίνει τὸ κοινὸν rendez-vous. Ἀλλὰ τί ποιη-
τέον; Ἡ θεία Προόντα νὰ εὐδοκίησῃ τὸ κατ' εὐχὴν καὶ ἐφεσιν συμφερώτερον.

"Ἔλαβον τὸ βον φύλλον τοῦ ἀπὸ 14 Νοεμ(βρίον) γράμματος, ἀλλ' ἡ
συνέχεια τῶν στομαχικῶν πόνων δὲν μοὶ συγχωρεῖ, φίλε, νὰ ἐνασχοληθῶ κατὰ
55 τὸ παρόν εἰς τὰ τοιαῦτα. Στοχάζομαι δὲ δτι καὶ συμφέρει μεγάλως κατὰ πο-
λιτικὸν λόγον νὰ μεσολαβήσῃ καὶ ἐκ μέρους μον διακοπή, ἐν δσῳ ἡ φατρία,
ώς μοὶ σημειοῦτε εἰς τὸ ἐσχατόν σας, φαίνεται περιμαζωμένη, ὡς μονδια-
σμένη. Ἐνθυμεῖσθε δτι ἐν καιρῷ σᾶς εἰδοποίησα περὶ τῆς ἐκ πλαγίων δο-
θείσης νόξεως διὰ τὰς δημαρχικάς των σχέσεις. "Αν παρατηρήσετε, μὲ ἐπί-
60 στασιν θέλετε γνωρίσει τὴν ἐπ' αὐτῷ ἐπελθοῦσαν ὑπερτέρων ἐπίρροιαν, ἡ δποία
δμολογουμένως ἐπρεπε νὰ παραξαλίσῃ αὐτὴν τὴν πολυκέφαλον δδραν. "Ας
καμωθοῦμεν λοιπὸν τώρα δτι καὶ ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν τὸ νὰ τὴν ἀφήσωμεν
ἥσυχον, καὶ ἀν δρχίσῃ πάλιν νὰ σαλεύῃ τὴν οὐράν της, τότε πάλιν θέλομεν
τὴν κτυπήσει τὸ κεφάλι. "Ισως δὲ ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ καλυτερεύσῃ καὶ
65 <ἡ> ὑγεία μον, καὶ διὰ τῆς μεταβολῆς τοῦ καιροῦ πρὸς τὴν ἄνοιξιν μετριάσον
καὶ οἱ πόνοι μον, καὶ τότε δ Θεὸς δυνατός. Αὐτὴν τὴν ἐλπίδα ἔχω, φίλε, καὶ
διὰ τὴν ἐκβασιν τοῦ βον τόμον, καὶ ἀμποτε ἡ ἐλπίς μον νὰ μὴ ματαιωθῇ.

Τὰ τριακόσια φρ(άγκα) δύο μοὶ ἔμβάσατε μεγάλως μοὶ ἔχρησίμευσαν,
παμπόθητέ μοι φίλε, καθ' ὅτι παρήκουνσα τὴν συμβουλήν σας, καὶ διὰ με-
70 γάλην σας εὐχαρίστησιν ἐβοήθησα δύο πτωχοὺς καὶ ἀπηλπισμένους Κοραι-
στάς, οἵ δύοιοι προστρέξαντες εἰς τὸν Πατριάρχην τῶν δὲν ἀπῆλανσαν οὐδὲ
τὴν μὲν ἀπλῶς λόγον παρηγορίαν, ἀλλὰ τοῦ ἐπιουνσίου ἀρτον στερούμενοι,
F. 2^ο χωρὶς τὰ ἀναγκαῖα ἐνδύματα, χωρὶς ἡ φωτιὰν νὰ ζεσταθοῦν, ἢσαν ἐκτεθει-
μένοι εἰς δλην τὴν δοιμάτητα τοῦ χειμῶνος. Ἐδάνεισα λοιπὸν πρὸς τὸν ἔνα
75 φρ(άγκα) πενήντα καὶ εἴκοσι πρὸς τὸν ἄλλον μὲν ἑκατὸν *briquettes* (βρι-
βούνων, καὶ οὕτως ἔλαβα καὶ ἐγὼ συμμετοχὴν εἰς τὴν εὐχαρίστησιν ἐκπλη-
ρῶντας ἐν ἰερώτατον χρέος. Ὁ τῶν πενήντων χρεώστης ἐνδέχεται νὰ τὰ πλη-
ρώσῃ καθ' ὅτι ἔλπιζει νὰ λάβῃ ἀπὸ τοὺς γονεῖς τον τὰ πρὸς ζωάρκειαν, τὰ δύοια
τῷ ἐστάλθησαν ὡς τώρα — καὶ τοῦτο περιεργότατον — διὰ μέσου τοῦ σεβα-
80 σμιστάτου *Γέροντος*. Ἀν δμως καὶ αὐτὰ μείνονταν ὡς τὰ ἄλλα, ἂς συγκατα-
γραφοῦν εἰς τὸν κατάλογον τοῦ κυρίου *Σκούφου*, ὁ δύοιος οὐδὲν ἀπλῶς λέξιν
μοὶ ἔγραψεν, οὐδὲ τὴν προκήρυξιν τῆς (ἀ)κονστῆς τον *Ἀθηνᾶς*, τὴν δύοιαν
85 ἐδῶ πρὸς διαφόρους ἔστειλε, κατεδέχθη νὰ μοὶ τὴν ἀναγγεῖλῃ.

Δὲν εἶναι παρακάτω καὶ ὁ λογικοεμπορικῶτατος κύριος *Γρηγόριος Ζα-*
85 *λύκης*. Ἐνῷ οὐδὲ λέξιν ἀπλῶς κατεδέχθη νὰ μοὶ γράψῃ ἀφ' ὅτον ἀπ' ἐδῶ
ἐκίνησε, καὶ εἰς δλο τὸ διάστημα τῆς εἰς *Πίζαν* διατοιβῆς τον εὐχερεστάτους
ἔχων τοὺς τρόπους νὰ οἰκονομήσῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν 200 φρ(άγκων), δύοι
τῷ ἐδάνεισα, δὲν ἐφρόντισε, διενθύνει πρὸς ἐμὲ τὴν ἐδῶ ἐγκαταλειψμένην
γυναικά τον διὰ νὰ τὴν βοηθῶ ἐγὼ εἰς τὴν ἄκραν στενοχωρίαν εἰς τὴν δύοιαν
90 τὴν ἀφῆσε. Εἶδα δμως ὅτι ἔφθασεν εἰς *Βιένναν*, καὶ τὸ εἶπε αὐτῇ τῇ ἀθλίᾳ,
ἡ δύοια ἐπελθοῦσα αὐτῇ τῇ ὥρᾳ μοὶ διέκοψε τὴν συνέχειαν τῆς γλυκυτάτης
ἀσχολίας μον. Ἐλαβε δὲ καὶ αὐτῇ παρ' ἐκείνου γράμμα μὲ αὐτῇ τὴν εἰδησιν,
καὶ διὰ τοῦτο ἤλθε πρὸς ἐμέ. Πρὸς αὐτῇ δμως ἀπεκρίθη ὅτι (ἄν ὁ) ἄνδρας
τῆς μοι στείλῃ τὰ 200 φρ(άγκα), δύον μοὶ χρεωστεῖ, μετὰ πάσης χαρᾶς
95 θέλω τὴν βοηθίασι εἰς τὴν ἀνάγκην της, εἰδ' ἄλλως μοὶ εἶναι ἀμήχανον.

Ἐπιθυμῶ νὰ μάθω τὴν συνέχειαν τῆς αὐτόθι διατοιβῆς τοῦ σοφολογιο-
τάτου *Κούμα*.

27 N. — Περὶ τοῦ *Ἐγχειριδίου* τοῦ *Ηφαιστίωνος φροντίζω*, καὶ μεί-
νετε ἀμέριμνοι. Ηρὸς τὸν Πατριάρχην κατὰ τὸ παρὸν δὲν μοὶ φαίνεται ἀρμό-
100 διον νὰ γίνῃ καμμία ζήτησις. Ἄς προσμείνωμεν νὰ ἴδωμεν, ἀν τέλος πάντων
ἀποκοινίῃ καὶ τότε ὁ παιδὸς διδάσκαλος. Τὰ πράγματα, φίλε, πάκιστα· ἡ ἐπανά-
στασις τῆς *Ισπανίας* ἥμπορεῖ νὰ φέρῃ ὀλέθρια ἀποτελέσματα. Ἄς σταλθῆ
ἀντιερθέτως τὸ περικλειόμενον.

'Ἐγὼ δὲ μένω διὰ βίον
δ εἰλικρινῆς σας φίλος

Παν. Κοδρικᾶς

(Υ.Γ.) "Ἄς γίνῃ ἐπίμονος φροντὶς περὶ τῆς ἀποκρίσεως.

Παρίσι 29 Ιαν(οναρίου) N. 1820

F. 1°

Φίλε μοι περιπόθητε!

Απὸ τὴν παραξάλην τῶν εἰδήσεων τῆς Ἰσπανίας, αἱ ὅποιαι διὰ γραμμάτων ἐπίτηδες διεσπάρθησαν προχθές, ἐξέχασα ἐξ ὀλοκλήρου νὰ σᾶς ἀναφέζω περὶ τοῦ Fournier εἰς τὸ προλαβὸν γράμμα μου, τὸ ὅποιον ἐξεκυνήθη ἀμέσως εἰς τὰς 27. Ἡδη δμως ἐπειδὴ αἱ ταραχοποιαὶ ἐκεῖναι εἰδήσεις ἀπεδείχθησαν, διὰ τοῦ χθὲς ἐλθόντος ταχτικοῦ ταχυδρομείου, καθ' ὑπερβολὴν φευδεῖς, καὶ τὰ διασπαρθέντα γράμματα φευδώνυμα καὶ φευδεπίλαστα, δὲν λείπω διὰ μὲν τὴν ἡσυχίαν σας νὰ σᾶς χαροποιήσω μὲ αὐτὴν τὴν ἀγγελίαν, 10 διὰ δὲ τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν ἀποκρίσεών μου νὰ σᾶς δηλοποιήσω ὅτι τὸ ἐκ μέρους τοῦ κυρίου Τιτάλδου πρὸς τὸν εἰρημένον κύριον Φουρνιὲ γράμμα τὸ ἔστειλα ἀμέσως πρὸς αὐτὸν διὰ τῆς μικρῆς πόστας ἐξ αἰτίας τῆς διαστάσεως τῆς κατοικίας τοῦ, σημειώσας πρὸς αὐτὸν τὴν κατοικίαν μου. Ἐφεξῆς δὲ ἥλθεν ὁ νέος πρὸς ἐμὲ ἐλπίζοντας νὰ λάβῃ τὴν ποσότητα, ὃποὺ τῷ σημειοὶ 15 ὁ Τιτάλδος. Τὸν ἐπληροφόρησα δμως ὅτι τὰ ἀσπρα εἰσέτι δὲν σᾶς ἐμβῆκαν διὰ τὰς δυσκολίας τῆς ἀπὸ Ἰάσι ἀποστολῆς, καὶ ἀκολούθως ὅτι δὲν μοὶ τὰ ἐμβάσατε· ἀμέσως δμως δποὺ σᾶς ἔλθουν, καὶ μοὶ τὰ διορίσετε, θέλω τὸν εἰδοποιήσει. Ο ἄνθρωπος εἶναι νέος, κοσμιώτατος καὶ εὐπροσήγορος, καὶ προσκολλημένος, ὡς μοὶ εἴπερ ὁ ἴδιος, εἰς τὴν ὑπονομίαν τοῦ μηνιστερίου τῶν 20 δημοσίων προσόδων (finances), καὶ εἶναι φίλος τοῦ Τιτάλδου, διὸ καὶ τὸν διορίζει νὰ πληρώσῃ μερικὰ τῶν ἐδῶ χρεῶν τον διὰ τῆς ποσότητος αὐτῆς δποὺ μέλλει νὰ τῷ ἐμβάσῃ. Καὶ ταῦτα πρὸς εἰδοποίησίν Σας. Ἐγὼ δὲ ἔχάρην, καθὼς καὶ ἡ εὐγενεία σας, μαθὼν τὴν εὐτυχῆ ἀποκατάστασιν τοῦ φίλου Τιτάλδου. Κάλλιστα τῷ δυτὶ τὸ ἐπέτυχε, καὶ ἀριστα ἔκαμε νὰ προκοίνη τὸ 25 Κισνόβι, δποὺ εἶναι καὶ ἐν ἀσφαλείᾳ καὶ ἐν ἡσυχίᾳ ἀνεξάρτητος, ἀπὸ τὸ Γιάσι, δποὺ ἥθελεν εἰσθαι ἐν κινδύνοις καὶ ταραχαῖς ἐξηρτημένος ἀπὸ τὰ δυσφόρητα χρέη μιᾶς πολυειδοῦς ὑπαλληλίας. Λοκεῖ ἡ μόνη εὐδαιμονία ὅτι ἀπελευθερώθη ἀπὸ τὴν βαρβαροειδεστάτην ἐλευθερό(τητα) τῆς Σκυθικῆς φιλοσοφίας τοῦ νέου Ροζνοβάνου. Καὶ τῇ ἀληθείᾳ κατὰ τοῦτο τῷ συγχαίρω. Εὑρίσκεται 30 δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ πολιτικῶς πλησιέστερος πρὸς τὸν δμωπάτριον προστάτην τον, τοῦ δπολον βέβαια καὶ τὴν προστασίαν καὶ τὴν διάθεσιν, ἀσυγκρίτῳ λόγῳ, ἔπειται νὰ τὴν προτιμᾷ ἀπὸ τὴν ἐπαχθῆ προστασίαν τοῦ Ροζνοβάνου καὶ τοῦ περὶ αὐτὸν διμόρφου Ἀσκληπιοῦ. Ἀν τῷ γράψῃτε, καθὼς δὲν ἀμφιβάλλω, παρακαλῶ νὰ τῷ προσφέρετε τὰς φιλικάς μου προσδοκίεις.

35 Εἶδα καὶ τὴν ἀπὸ Γιάσι ἀπόκρισιν περὶ τῆς ζητηθείσης ἀποκρίσεως, καὶ F. 1° πρέπει ἀμοιβαίος νὰ ἐξουθενήσωμεν || καὶ ἡμεῖς μὲ ἀδιαφορίαν τὴν τοιαύτην ἀποποίησιν. Οθεν ἀς μὴ γίνῃ περὶ τούτου καμιά φροντὶς εἰς τὸ ἐξῆς. Τὸ ὑπέρ τοῦ Α. Ε. χρυσόβουλλον μᾶς ἐρμηνεύει τὰ ὑψηλὰ τῶν νηπίων φρονή-

ματα. "Αλλην ἔννοιαν νὰ μὴ μᾶς δώσῃ ὁ Θεός! Τὸ πρὸς τὸν Κορ(αῆν) ὑπὲρ 40 ἐνὸς νέου μαθητοῦ συστατικὸν γράμμα τοῦ Αἰθ(έντον) Βλαχίας δὲν εὐχαριστήθησαν οἱ ματαιοφρονοῦντες φι(λόσο)φοι ὅτι διὰ τοῦ Ἐρμοῦ των τὸ ἔκοινολόγησαν πρὸς δόξαν τοῦ Ηατοιάρχου των, ἀλλὰ καὶ μεταφρασμένον εἰς Γαλλικὴν διάλεκτον τὸ ἔξεδωκεν (sic) ἐσχάτως εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν *Debats* διὰ νὰ γίνῃ γνωστὸν εἰς δλον τὸν κόσμον. Αὐτὸ μὲ ἐνθύμισε μίαν παρομοίαν 45 περίστασιν, καθ' ἣν εἶχα γράψει εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἑδῶ διατριβῆς μου ἐν τετράστιχον ἐπανετικὸν πρὸς τὸν περίφημον Γέροντα Λαλάνδα παρεφρασμένον ἀπὸ ἓνα στίχον Τουρκοπερσικόν. Ὁ σεβάσμιος ἐκεῖνος πατριάρχης τῶν ἀθεϊστῶν εἰς τοιοῦτον ἀνοίας εἶχεν ἐξογκωθῆ ἀπὸ τὸν ἐπανον ἐκεῖνον, ὥστε τὸ εἰς ἀπλῆν Ἑλληνικὴν φράσιν γραμμένον τετράστιχόν μου, ἀφοῦ τὸ μετέφρασεν ἑδῶ εἰς 50 στίχους Γαλλικοὺς ἀπὸ διαφόρους τῶν γνωρίμων του, καὶ διὰ πολλῶν ἐφημερίδων τὸ ἐκοινολόγησε, τὸ ἐστειλεν ἐν ταῦτῷ καὶ εἰς Γερμανίαν, Δανίαν, Σβεκίαν, Ὁλλανδίαν καὶ Ἀγγλίαν διὰ νὰ μεταφρασθῇ καὶ νὰ κοινολογηθῇ «Οποιος δὲν εἰδε κάστρον, εἰδε φοῦρο κ' ἔθανμασε», λέγει ἡ κοινὴ παροιμία.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τοῦ Ἐγχειριδίου τοῦ Ἡφαιστίωνος, ἔκδοσις Ὁξωνίου, τώρα ἀρχιστα νὰ συλλαμβάνω ὄπωσοῦν δισταγμόν. Δὲν ἀπελπίζομαι ὅμως ἀκόμη, καὶ μείνατε ἀμέριμνοι. Ἐλπίζω νὰ κατορθώσω νὰ τὸ ἐπιτύχωμεν, καὶ θέλω σᾶς εἰδοποιήσει.

Τὸ περικλειόμενον, φίλε, σᾶς παρακαλῶ ἀνυπερθέτως νὰ ξεκινηθῇ, καὶ ἀν κατὰ καλὴν τύχην ἥθελε προφθάσει, πρὸ τοῦ νὰ ξεκινηθῇ, τὸ προχθεστόν, ἀμέσως περισφαλοῦντες καὶ τὰ δέο εἰς ἐν θέλετε τὸ διευθύνει. Μεγάλως μᾶς συμφέρει νὰ ἀροίξωμεν αὐτὴν τὴν πόρταν, κάμιοντες δλας τὰς δυνατὰς ἐνισχύσεις, διὰ νὰ ἀμπλάξωμεν τὰ κνώδαλα, ὅποὐ τὴν ἐμποδίζοντα. "Οθεν «σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κινεῖν» χρειάζεται, κατὰ τὴν ἀττικὴν παροιμίαν, καὶ ἀναγκάσατε, παρακαλῶ, τὸν ἀνταποκρισάριον φίλον εἰς τὸ νὰ ἔξαιτησῃ μὲ ἐπιμονὴν 65 τὴν πρὸς δήλωσιν τῆς παραλαβῆς ἀπόκρισιν.

Ο Ἀχιλλεύς μου χάριτι θείᾳ ὑγιαίνει καὶ σᾶς προσκυνεῖ ταπεινῶς· ἡ δὲ ὑγεία μου κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας εἰνοδοῦται ἐπὶ τὸ κρεῖττον καὶ ὁ Θεός βοηθός. Προσμένω τὰς ἐφετάς μοι εἰδήσεις σας καὶ τὰς ἀπὸ Λιβοῦρον. Ἀσπάζομαι ἐκ ψυχῆς τὸν φίλον αὐτάδελφον μετὰ τῆς κνοῖας συμβίας του καὶ μένω 70 διὰ βίου,

ο εἰλικρινῆς σας φίλος

Παν. Κοδρικᾶς

(Υ.Γ.) Τὸ περικλειόμενον ἐπίτηδες δὲν ἔχει ἐπιγγαφήν. Ἐκ συνηθείας εἴναι γνωστὸν ὅτι τὰ εἰς Βλαχίαν καὶ Πογδανίαν διὰ τριῶν / σημειωμένα 75 γράμματα ἀποτείνονται ἴδιαζόντως καὶ προσωπικῶς πρὸς τὸν ἥγεμόνα. "Οθεν θέλετε τὸ συστήσει διὰ νὰ ἐγχειρισθῇ ἀμέσως μὲ ἀσφάλειαν καὶ νὰ αἰτηθῇ ἡ πρὸς δήλωσιν τῆς παραλαβῆς ἀπόκρισις.

(Ἐν f. 1° κάτω δεξιῷ, διὰ χειρὸς Δ. Ποστολάκα:) 23 Φεβρ(ουαρίου) Ν. Ἀπεκρίθη.

ΕΕΦΣΠΑ, τόμος ΚΑ' (1970 - 1971)

Ἵαριστος Φεβρουαρίου Ν. 1820

Φίλε μοι περιπόθητε!

Kai eis tas 27 ton paroelthontos, kai eis tas 29 ton autou ex aitias tias totte periostaseos sas ergapha me periukleiomena dia Boukouregestion). Apod 5 tas autas periostaseis opheloumeneos kai edhē den leipio na sas aspasthō en pnyxias sunstirhontes tēr asfaklē dieuthētēs autou dia Boukouregestion periukleiomēnon. Anagkē elnai, stochazomai, na mēn anthēzē periissotēron h̄ korakoseplovia eis tēr ellatiomērēn allηlouchian tōn apokrisewon dia tias óptias prēpei na gínē paroia ton antapokrisarion sas h̄ metà tias prosopeikovastis sun-10 stolh̄s epimonoos zētēs.

Αὐτῇ τῇ στιγμῇ λαμβάνω καὶ γράμμα τοῦ ἀξιο〈σε〉βάστον φίλον μας κνηλούν Πατρινοῦ ἀπὸ 22 Ἱανουαρίου, ἐξ οὗ καὶ αὖθις μὲν χαροποιεῖ μὲ τὴν δήλωσιν τῆς ὑγείας ὅλης τῆς πολυαγαπημένης μας φαμηλίας του, καὶ πρὸ πάντων τῆς παμφιλτάτης σας κνηλας Ἐλένης, καὶ τοῦ χαριτωμένον φιλτάτου
15 μας Γεωργάκην «ἡ παρονσία της — μοὶ γράφει ὁ φιλόστοργος αὐτὸς καὶ 〈αὐθεντικός φίλος — ἡ παρονσία της, ἀδελφέ μου, μοῦ εὐφραίνει τὴν ψυχήν· ὁ χαριτωμένος Γεωργάκης, ὅλος ζωηρότητα, εἶναι ἡ παντοτινή μου χαρά»· ὁ ἄγιος Θεός νὰ χαρίσῃ καὶ εἰς τοὺς Ήονεῖς του καὶ εἰς τοὺς φίλους των αὐτῆν τὴν παντοτινήν χαράν.

20 Μοὶ γράφει πρὸς τούτους ὅτι ἔγραψεν εἰς Κωνστ(αντίον)πολιν νὰ σηκώσουν ἀπὸ τὸν Μαῦρον τοὺς σταλέντας τόμους τῆς Μελέτης, καὶ νὰ περάσουν εἰς ἄλλου χεῖρας καὶ ὅτι τὸ αὐτὸ θέλει κάμει καὶ εἰς Σμύρνην, καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἀριστα τὸ ἐστοχάσθη, καθ' ὅτι πρὸ καιροῦ συνέλαβα τὴν ἰδέαν καὶ ὁ εἰς Κωνστ(αντίοντο)λιν καὶ ὁ εἰς Σμύρνην ἐκ συστήματος Κοραΐκον ἐμποδίζουν τὴν πώλησιν, ἐνῷ ἀπ' ὅλα τὰ μέρη δοσοὶ ἐδιάβασαν τὸ σύγγραμμα δὲν ἐφάνησαν δυσαρεστημένοι.

Ἐξέχασα τὰ σᾶς στείλω ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἁγίου Σερρῶν,
κατόπιν δημοσίου δὲν θέλω τὸ ἀμελήσει.

Μένος διὰ βίου

δε εἰλικρινής σας φίλος

Пар. Кодексъ

〈Υ.Γ.〉 Ὁ Γέροντας Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας σᾶς ἀφησε χρόνονς. Οὐδὲν
τεώτερον.

6

Παρίσι 14 Φεβ(ρουαρίου) N. 1820

F. 1^r

'Επέραστέ μοι φίλε!

Κατάκοιτος πρὸ δέκα ἡδη ἡμερῶν ἀπὸ τοὺς αὐτοὺς πόρους τοῦ στομάχου, οἱ ὅποιοι ἐσχάτως ἐπῆλθον μὲν τόσην δραστηριότητα, ὥστε τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν — σήμερον δικτὼ — πρὸς τὸ ξημέρωμα τῆς Τρίτης, ἡ κατάστασίς μου εἶχε κατατήσει ἐξ ὀλοκλήρου δεινή, σᾶς γράφω σήμερον, γλυκύτατέ μοι φίλε, διὰ νὰ σᾶς ἀσπασθῶ ἐκ ψυχῆς καὶ νὰ σᾶς ἀναγγείλω τὴν θείᾳ χάριτι μετρίασιν τοῦ πόρου, καὶ εὐόδωσιν ἐπὶ τὸ κρείττον τῆς ἀναρρώσεώς μου. Ἐπίζω, ἀνὴρ συνέχεια αὐτῆς τῆς ἐπὶ τὸ κρείττον μεταβολῆς 10 ἐξακολουθήσῃ μερικὰς ἡμέρας, νὰ ἐπαναλάβω αὖθις τὰς δυνάμεις μου, καὶ τὴν μεταξύ μας ποιολογίαν.

Ἐν τοσούτῳ σᾶς εἰδοποιῶ ὅτι ἔλαβα τὸ ἀπὸ 2 τοῦ τρέχοντος περιπόθητόν μοι ἀδελφικόν σας καὶ εἰς πλάτος μὲν ἐφεξῆς ἀποκρίνομαι. Ἡδη δὲ ἐν συντόμῳ σημειῶ ὅτι δὲ ὁ ἀρχιμανδρῖτης κύρῳ Ἀρσένιος, δοτὶς καθ' ἡμέραν ἤρχετο 15 πρὸς ἐπίσκεψίν μου, μὲν πληροφορεῖ ὅτι εὑρίσκονται δέο σώματα τῶν ἴστοριῶν τῆς Βυζαντίδος, τὸ μὲν ἐντελές, τὸ δὲ ἀτελές, καὶ τῷ ἔδωκα παραγγελίαν νὰ ἐννοιασθῇ νὰ μοὶ φέρῃ καὶ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλον τὸν κατάλογον τῶν συγγραφέων. Ὁθεν ἐννοιάζομαι καὶ μὴ μεριμνάτε. Θέλω σᾶς δόσει λεπτομερεῖς πληροφορίας περὶ ἑνὸς ἑκάστου.

20 Τὸν Ἡφαιστίωνα μόλις, φίλε, διὰ τοῦ Repouard ἐκατώθωσα νὰ εἴρω, καὶ τὸν ἡγόρασα διὰ 27 φο(άγκα), πρᾶγμα ἔξαισιον διὰ τὴν τόσην ὑπερβαλλήν. Ἀμέσως δοπὸν ἀναλάβω θέλω προσκαλέσει τὸν βιβλιοδέτην νὰ τῷ παραγγεῖλω τὸ δέσμον, καὶ ἐλπίζω νὰ σᾶς ἀρέσῃ. Ἡ ἐκδοσίς < > εἶναι κατὰ πάντα ἀξιόλογος.

25 Ἡμεῖς εἴμεθα ἐν φοικταῖς διδύναις! Ἀπόφε περὶ τὰ μεσάνυκτα ἐδολοφονεύθη ὁ Δοῦξ τοῦ Βερρὺ ἐβγαίνοντας ἀπὸ τὸ θέατρον τῆς ὀπερας καὶ περὶ τὰς 7¹/₂ τὸ πρωῖ ἐξέψυξεν. Ὁ φορεὺς ἐπιάσθη καὶ εἶναι εἰς εἰρητήν. Λέγει ὅτι δὲν ἔχει συνομότας, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν πρὸ τεσσάρων ἡδη χρόνων ἐμελέτησεν αὐτὴν τὴν ἀπάνθρωπον δολοφορίαν. Ὁ Θεός νὰ μᾶς γλυτώσῃ ἀπὸ 30 τὰ ἐπόμενα.

* Λε γίνη, φίλε, φροντὶς νὰ σταλθῇ εἰς Βουκονοφέστιον) τὸ περικλειόμενον χωρὶς τὴν παραμικροτέραν ἀναβολὴν διὰ νὰ προλάβῃ τὰ παρ' ἄλλων.

Μένω διὰ βίου
οὐ εἰλικρινής σας φίλος
Παν. Κοδρικᾶς

Παρίσι 23 Μαρτίου 1820

F. 1^r

Φίλε μοι περιπόθητε!

Εύρισκομαι μὲ δύο ἔφετά μοι φιλικά σας, τὸ μὲν ἀπὸ 23 Φεβ(ρουαρίου), τὸ δὲ ἀπὸ 8 τοῦ λήγοντος, εἰς τὰ δποῖα καὶ ἀποκρίνομαι. Τὸν περιεχόμενον 5 εἰς τὸ αὐτὸν γενικὸν λογαριασμὸν τῆς μέχρι τοῦτο ληψοδοσίας τὸν ἐγκρίνω, ἔξαιρον μένον κάθε λάθον, ώς ἐκ μέρους σας σταλέντα μήτε ὁ καιρὸς δμως, μήτε ἡ ὑγεία μου ἐπιτρέπει νὰ τὸν θεωρήσω λεπτομερῶς καὶ νὰ σᾶς ἀντεπιστείλω καὶ ἐγὼ τὸν ἐκ μέρους μου πρὸς ἀμοιβαίαν ενταξίαν. Κατὰ τὸ παρόν μὲ δλην 10 τὴν συνέχειαν τῆς ἀσθενείας μου καταγίνομαι εἰς τὴν ἐτοιμασίαν τῆς μετοικήσεώς μου, ἡ δποία ἐξ ἀνάγκης πρέπει νὰ γίνη εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐλευσομένου Ἀπριλίου, ἀμα δὲ δποὺ ἡσυχάσω δπωσοῦν, θέλω κάμει καὶ τὴν ἐκ μέρους μου ἐκθεσιν. Ἐπεθυμοῦσα δμως, ἀν δὲν εἶναι ἐνόχλησις, νὰ ἥθελε γίνει καὶ ἡ ἐκ μέρους σας εἰς φρ(άγκα) Γαλ(λικά), καὶ δχι φιορ(ίνια), διὰ νὰ συλλάβω ἀκοιβέστερον καὶ τὸ δλον καὶ τὰ μέρη τοῦ λογαριασμοῦ. Ὁθεν μὲ 15 εὑκαιρίαν θέλετε μοὶ στείλει κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τοῦ αὐτοῦ λογιο(ιασμοῦ) τὴν ἐκθεσιν πρὸς δημηγίαν μου.

Προσμέρω τὸ ἀποβησόμενον τῆς γραφῆς πρὸς τὸν Ζαΐζογλον, δ ὅποιος καθὼς μανθάνω ἔφθασεν εἰς Βουκονρέστιον. Λὲν σᾶς φαίνεται δὲ ἀρμόδιον νὰ γράψετε ἐκεῖ πρὸς καρένα φίλον νὰ ζητήσῃ καὶ ἀπὸ τὸν κύριον Σκούφον τὰ 20 ἑκατὸν εἴκοσι φρ(άγκα) ὅποὺ τῷ ἔδωκα διὰ ἔξοδα τοῦ ταξιδίου του; Κάμετε περὶ τούτου ως κρίνετε εὖλογον.

Εἰς τὰ τοῦ βοη φιλικοῦ σας ἀποκρινόμενος δὲν ἔχω, φίλε, εἰμὴ τὴν συναίσθησιν τῆς καρδίας μου μάστιγα τῆς εὐχαριστίας ὅποὺ σᾶς ἀποδίδω διὰ τὴν εἰλικρινῆ φροντίδα ὅποὺ λαμβάνετε περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας μου. 25 Ἐλπίζω εἰς τὸ ἔλεος τοῦ ἀγίου Θεοῦ ἐρχομένης τῆς ἀνοίξεως νὰ εῦδω, ἀν δχι τελείαν θεραπείαν, τοὐλάχιστον περισσοτέραν ἀνεσιν καὶ ὀφέλειαν. Τοὺς κόπους καὶ ἀσχολίας τῶν γραψιμάτων ἐξ ἀνάγκης τὰς ἀνέβαλα. Ἰσως δμως εὐδοκήσῃ δ Θεὸς νὰ τοὺς ἐπαναλάβω μετὰ τὴν μετοίκησίν μου.

Φρονιμώτατος δ στοχασμὸς τοῦ νὰ μὴ πονοκεφαλῆτε περισσότερον ζητοῦντες ἀποκρίσεις ἀπὸ μέρη τὰ δποῖα ίσως ἐκλαμβάνουν τὴν ἐκ μέρους μας ἐπιμονὴν ως μίαν ζωῆς ἢ θανάτου ἀνάγκην. Ἡ ἀκαταδεξία ἐκείνων ἀπαραιτήτως ἀπαιτεῖ τὴν ίδικήν μας ἀδιαφορίαν. Ἐξ ἀνάγκης δὲ βιάζομαι νὰ διακόψω καὶ τὴν συνέχειαν τοῦ διὰ B. γραφῶν, καθ' ὅτι ἡ ἐπίμονος σιωπὴ μοὶ προξενεῖ ἀνησυχίαν. Καὶ μεριπτὸν ἥθελεν εἰσθαι βέβαια τὸ νὰ ἀψηφῶ καὶ 35 κόπους καὶ ἔξοδα καὶ ὑποροίας πολιτικὰς χωρὶς νὰ ἡξενδρω τοὐλάχιστον δτι

Ἐν f. 1^r μεταξὺ τῶν γραμμῶν 35 καὶ 45 ἐγράφη ἐν τῷ περιθωρίῳ ὑπὸ τοῦ Κοδρικῆ: «Ποίος εἶναι δ ἐν εἰρητῇ φίλος; Καὶ ποία ἡ αἰτία τῆς ἀπαιτήσεως 30 γιλ(ιάδων) γροσ(ίων); Τί δὲ τὸ κονοδεύει;»

αὐτὴ ἡ ἐκ μέρους μον θυσία εἶναι εὐπρόσδεκτος. Βλέπω δῆμος ἐξ ὧν ἀμυδρῶς
μοὶ σημειοῖτε δτι αἱ εἰδήσεις φθάνονταν αὐτοῦ ταχύτερον ἀπὸ τὰ γράμματά
μον, φθάνονταν δῆμος διεφθαρμέναι καὶ ἀβέβαιαι. Καὶ τοῦτο τὸ εἰχα παρατη-
ρίσει εἰς δὲ τὸ διάστημα τῆς εἰς Βλαχίαν σεκρεταρίας μον. Φαίνεται μάλι-
στα δτι τὰ τῆς ἑδονα καταστάσεως ἐξ ὀλοκλήρου σᾶς λανθάνονταν. Τὰ πράγματα
κυμαίνονται. Ἡ ἀστασία εἶναι ἐπικίνδυνος. Ὁ βρασμὸς δῆμος δῆλος εἶναι εἰς
τὸ βάθος, ἡ δὲ ἐπιφάνεια εἶναι πάντα ἐν ἥρεμίᾳ καὶ ἥσυχίᾳ. Καμία τῶν
ἐμπορικῶν η πολιτικῶν ἀσχολιῶν δὲν διεκόπη. Ἡ κοινὴ εὐταξία διόλου δὲν
ἐταράχθη. Καθένας ἐξακολούθει τὸ ἔργον τον καὶ τὸ ἐπάγγελμά τον. Οἱ
δημαγωγοὶ δημητριοῦνται μεταρρυθμισταὶ καταβοοῦνται οἱ βασιλικοὶ δεινο-
παθοῦνται καὶ οἱ τῆς κοινῆς ἥσυχίας καὶ εὐταξίας φίλοι θρηνολογοῦνται ὁ κίνδυνος
F. 1^ο εἶναι || ἄφεντος. Δὲν εἶναι δῆμος προφανῆς, οὐδὲ δεκτομος. Εἶναι συμπέρα-
σμα ὀρθόν, ἀποτέλεσμα φυσικὸν τῆς συνεχείας ἐνὸς ὀλεθρίου βρασμοῦ τῶν
πνευμάτων, τὸν δποῖον ἐξάπτει μία ἀσυντελῆς δύναμις ἀποτεινομένη εἰς τὸ
νὰ τὸν καταπολεμῆ καὶ δχι νὰ τὸν κατακαθῆ. Ἡ ἐξαφνικὴ μεταρρυθμιστική¹
τῆς Ἰσπανίας εἶναι τὸ ὀλεθριώτερον παράδειγμα τῆς πολυπλόκου δημαγωγίας.
Τὸ νὰ πάρῃ κάθε προσεκτικὸς σοβαρὰ καὶ ἐν καιρῷ τὰ μέτρα τον εἶναι φρο-
νήσεως ἴδιον. Χρειάζεται δῆμος ἀκριβῆς καὶ καθαρὰ ἰδέα τῆς συνεχείας τῶν
πραγμάτων, διὰ νὰ μὴν ἀπατᾶται ἀπὸ πρωθύστερα συμπεράσματα. Τοῦτο
55 ἐστάθη τὸ πρῶτον καὶ ὀλέθριον λάθος τῆς αἰς συμμαχίας τῶν εὐτάκτων πο-
λιτικῶν δυνάμεων. Αὐτοὺς τοὺς στοχασμοὺς ἔκαμα, φίλε, βλέποντας ὅσα περὶ
ἐμβάσματος τῆς ποσός(τη)τος τοῦ φίλον Τιτάλδου μοὶ γράψετε. Ὁθεν εἰδο-
πολησα προλαβόντως τὸν Φουρνιέρ, ὡς μοὶ εἴχετε σημειώσει εἰς τὸ προλαβόν
φιλικόν σας, ἥδη δὲ περιττὸν ἐνόμισα νὰ τῷ γράψω νὰ σᾶς τραβήξῃ πόλιτζαν,
60 ἐπειδὴ ὁ νέος, προθυμότατος εἰς τὸ νὰ βάλλῃ τοὺς χέρι τὴν ποσότητα, ὅπον
προσμένει, δὲν θέλει ἀκριβολογηθῆ εἰς τὰ ἔξοδα τῆς ἀνταλλαγῆς, τὰ δποῖα
ἔχονταν νὰ γίνονται ποὺς ζημίαν τοῦ φίλον. Στοχάζομαι δῆμος, ἀν τὸ ιρίνετε εῦ-
λογον, δτι αὐτὴν τὴν ποσότητα τῶν fr. 3200 ἡμπορεῖτε νὰ τὴν ἐμβάσητε
ποὺς ἐμένα διὰ δύο η καὶ τριῶν τράπτων, καὶ κατ' ἐκεῖνον ἀμοιβαίως τὸν
65 τρύπον ἐγχειρίζοντάς την ἐκ διαλειμμάτων ποὺς τὸν Φουρνιέ, ἡμπορεῖ καὶ
ὁ φίλος Τιτάλδος νὰ δουλευθῇ ἀζημίως, καὶ ὁ Φουρνιέ νὰ μὴ καταχρασθῇ
τὴν εὐπιστίαν τον. Στοχασθῆτε μ' δλον τοῦτο τὸ συμφερότερον, καί, ὡς ιοί-
νετε εῦλογον, οὕτως ἀποφασίσατε.

Ηοῦλλὰ μὲ ἐλύπησεν ἡ χρεωκοπία τοῦ Μιχαὴλ Βασιλείου. Χαίρω δὲ δποὺ
70 δὲν ἐνέχεσθε εἰς αὐτὴν οὐδὲ ἀμέσως, οὔτ' ἐμμέσως. Ἡ τῶν ἐμπορικῶν κατά-
στασις εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὡς ἀκούω, εἶναι ἀθλιεστάτη. Ὁθεν προ-
σοχή, φίλε, διὰ δνομα Θεοῦ! Τί ἀθλιότης εἰς αὐτὰ τὰ ἀδέλφια Βασιλείου.
“Ἐξαφνα ἀνεφύησαν καὶ ἀνέλπιστα ἀπεσβήσθησαν. Τοιοῦτον τέλος λαμβά-
νονταν ὅσοι παρὰ τάξιν καὶ στάσιν πτεροφνοῦν ὡς μόνημηες! ”Αλλ' ἔχονταν τὸ
75 καύχημα δτι καὶ κατὰ τοῦτο μιμοῦνται τὸν ἀρχηγὸν καὶ διδάσκαλὸν τον.

Μή λείψετε, παρακαλῶ, νὰ μοὶ σημειώσητε ὅσα περὶ τῆς συνεχείας αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως μάθετε.

Μὴ φείδεσθε, φίλε, δταν ἡμπορῆτε, τοῦλάχιστον, ἐνίστε νὰ ἐκτείνετε τὰς πρὸς ἐμέ ἐπιστολάς σας. Ἐχετε πρόγειων παράδειγμα τὰς συνεχεῖς ἐδι-
80 κάς μου, καὶ ἀν κατὰ τοῦτο δὲν στέρευτε γὰρ μὲ μιμηθῆτε, μὴ μὲ ἀποδεῖξητε καὶ μὲ τὴν συνέχειαν τῆς συντομίας τὸ βάρος τῆς ἐδικῆς μου πολυλογίας.

Προσμένω τὸν Παπαδέχα μον νὰ μοὶ φέρῃ τὴν περὶ Βυζαντίδος ἀπό-
κρισιν. Ὁθεν μεταφέρω εἰς ἔνεχωριστὸν φύλλον δσα περὶ βιβλίων ἔχω νὰ
έτοιμάσω.

85 Ἐν τοσούτῳ ἀσπαζόμενός σας ἐκ βάθους ψυχῆς σᾶς προσφέρω τὰς τρυ-
φερὰς προσκυνήσεις τοῦ Ἀχιλλέως μου, τὰς ὅποιας δμοῦ μὲ τὰς ἐκ μέρους
μου ἀδελφικὰς παρακαλῶ νὰ προσφέρητε τῷ παμφιλτάτῳ αὐταδέλφῳ σας
μετὰ τῆς οντοτάτης Οὐρσουλίνας. Ἀπὸ Λιβοῦρο προσμένω ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ
τὰς ἀποκρίσεις καὶ ἐλπίζω νὰ λάβω εὐκτέας τὰς ἐφετάς μοι εἰδήσεις τῆς ὑγείας
90 δῆλης τῆς φαμιλίας. Μένω διὰ βίου.

ὅ ελλικρινῆς σας φίλος
Ιαν. Κοδωνᾶς

F. 2^r

24 Μαρτίου

Καὶ ποταπὸς παπᾶς, ὁ παπᾶς ὁ ἐμός! Ἡλθε τέλος πάντων, καὶ μοὶ
95 ἔφερεν ἀποφατικὴν ἀπόκρισιν τοῦ βιβλιοπώλου περὶ τῆς Βυζαντίδος, δτι δὲν
στέρευτε νὰ τὴν δώσῃ μὲ δλιγάτερα ἀπὸ 700 fr. χωρὶς καμίαν προσθήκην ἢ
ἀφαιρέσιν ἀπ' ὅσα περιέχει ὁ κατάλογος 35 ἀρθρα. Στοχάζομαι λοιπόν, φίλε,
νὰ μὴ βιασθῶμεν εἰς αὐτὴν τὴν ἀγοράν. Τὸ νὰ προσθέσῃ δσα δὲν ἔχει ἀρθρα,
· τὰ ὅποια χρειάζεται νὰ τὰ ἀγοράσῃ μὲ μετοχὴν εἰς τιμὰς βιβλιοπωλικάς,
100 αἱ ὅποιαι φέρουν κέρδος εἰς τὸν πωλοῦντα καὶ ὅχι εἰς τὸν ἀγοράζοντα, τοῦτο
μοὶ φαίνεται ἀδύνατον. Τὸ νὰ στέρεξῃ δμως νὰ δώσῃ τὸ δλον τῆς συλλογῆς
τῶν 35 ἀρθρων διὰ 600 fr. τοῦτο μοὶ φαίνεται πολλὰ πιθανόν. Ὁθεν μετὰ
παρέλευσιν μερικῶν ἡμερῶν, ἢ καὶ μετὰ τὴν ἀπόκρισιν σας, θέλω δοκιμάσει,
· ἀν σᾶς φανῆ ἀρεστόν. Ὁ πάτερ ἄγιος μὲ πληροφορεῖ δτι τὸ χαρτὶ δλων τῶν
105 τόμων εἶναι πολλὰ καλὸν καὶ παστρικόν. Ἡ τελεία δμως πιστοποίησις θέλει
γίνει μετὰ τὴν ἐξέτασιν ὅποὺ κάμω ἴδιοις δμμασιν, ἀφοῦ ἀποφασισθῆ ἡ τιμή.
Τὰ ἔνεχωριστὰ ἀρθρα εὔκολον εἶναι ἔφεξῆς νὰ ενδεθοῦν καὶ νὰ ἀγορασθοῦν
σποράδην. Καὶ τῶν τοιούτων δμως πολυτόμων σωμάτων ἀπόκτησις καὶ μετα-
κόμισις δὲν εἶναι καλύτερον καὶ ἐπικερδέστερον νὰ γίνη, δταν εὐδοκήσῃ ὁ
110 Θεός νὰ ἀποφασισθῇ καὶ νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ διὰ Μαρσηλίας εἰς Λιβοῦρο διὰ θα-
λάσσης ἀποστολή; Λύτος εἶναι δ στοχασμός μου καὶ διὰ τὰ ἐδικά μου βιβλία.

Διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ζητηθείσης ἐκδόσεως Ἡφαιστίωνος χαίρω δποὺ
τὴν ἐπέτυχα διὰ λογαριασμόν σας καὶ μὲ ὅλην μου τὴν στενοχωρίαν, ἀφοῦ
τὴν είδα, ἀπεφάσισα νὰ δώσω καὶ ἐγὼ διὰ χρῆσίν μου τὰ 27 fr. καὶ νὰ τὴν
115 ἀποκτήσω, ἀλλ' ἐπεις τώρα δὲν ἡμπόρεσα νὰ τὸ κατορθώσω δ Repouard

μοὶ ὑπεσχέθη νὰ μοὶ τὴν προμηθεύσῃ, ἀλλ' ἀπόχοισίν του ἀκόμη δὲν ἔλαβα, καὶ αὐτὸ ἐστάθη τὸ αἴτιον δποὺ ἀνέβαλα ἐν τῷ τώρα τὸ νὰ δώσω εἰς τὸν βιβλιοδέτην τὸ διὰ τὴν εὐγενείαν σας ἀγορασθὲν σῶμα. Ἡ ἐκδοσίς ἀξίζει καὶ τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ δεσματος. "Οθεν δὲν στέργω νὰ σᾶς τὸ 120 στείλω ἀδετον. "Εχετε λοιπὸν ὑπομονὴν ἀκόμη μεσικὰς ἡμέρας, καὶ ἀκολούθως θέλω ἐννοιασθῆ τὸ προσῆκον. "Ο Renouard μοὶ ὑπεσχέθη τὴν διὰ μέσου του ἀποστολήν. Λοιπὸν μικρὴ ἀργοπορία μόνη, καὶ δχι δυσκολία μεσολαβεῖ.

Περὶ δὲ τοῦ Ἡροδότου, ἐκδοσίς "Ἀλδον καλοτηρημένη, ὡς σημειοῦτε, δχι διὰ 60 fr. ἀλλ' αὔτε διὰ 160 fr. ἡμπορεῖ τινὰς νὰ τὴν εὖσῃ εἰς Παρίσι. 125 Δυσκόλως ἡμπορεῖτε, φίλε, νὰ ἰδεασθῆτε, ἢ νὰ πιστεύσητε τὰς ὑπὲρ λόγον καὶ πιθανότητα τιμὰς εἰς τὰς δποίας ἀναβιβάζονται τὰ τοιαῦτα βιβλία, δταν τύχοντες δημοσίας πωλήσεις. Εἰς δὲ τοὺς βιβλιοπόλους δχι μόνον δὲν εὑρίσκονται, ἀλλὰ καὶ δσα ἐξ αὐτῶν εὑρίσκονται, πωλοῦνται μὲ τιμὰς εἰς τὰς δποίας δυσκόλως τινὰς ἡμπορεῖ νὰ προσεγγίσῃ. "Ενδέχεται αὐτόθι, ἢ εἰς 130 Ρώμην καὶ Φλωρεντίας νὰ ἐπιτύχῃ τινὰς τοῦ "Ἀλδον ἐκδόσεις μὲ μετριωτέρας F. 2^v τιμάς, || καὶ ἀν ἐπιτύχετε τὸν Ἡρόδοτον, ὡς σημειοῦτε, παστρικόν, καὶ ἀκούσεντον, μὴν ἀκριβολογηθῆτε τὰ 120 καὶ τι πρός, ἀν κάμη χρεία, καθ' ὅτι αἱ τιμαὶ αὐτῶν τῶν ἐκδόσεων χρόνον τὸν χρόνον προβαίνουν εἰς αὖξησιν.

Ἐνχαριστᾶ δὲ κάγὼ διὰ τὴν περὶ Βρυσσίου φροντίδα, καὶ ἐπειδὴ ἔμεινε 135 νὰ γίνη ἡ ἀπόκτησίς του μετὰ τὴν εἰς Τριέστη ἐπιστροφὴν τοῦ κυρίου Γεωργ(α)-ζῆ, δὲν εἶναι τάχα δυνατὸν εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν νὰ μοὶ προμηθεύσετε καὶ τὴν Αίγαιάδα τοῦ Εὐγενίου καὶ δμοῦ νὰ διορίσετε νὰ μοὶ σταλθοῦν; Ήσταλλὰ σᾶς παρακαλῶ νὰ φροντίσετε περὶ τούτου.

"Απὸ τὴν συλλογὴν τῶν τετραδίων τοῦ Α. Ε. τοῦ παρελθόντος χρόνου 140 μοὶ λείπονται τὰ No 10. 19. 20, τὰ δποῖα συμπεριέδρα τοῦ εὔκολα ἡμπορεῖτε νὰ μοὶ τὰ προμηθεύσετε καὶ σᾶς παρακαλῶ ἀμέσως περικλείοντές τα εἰς τὸν τακτικὸν ἀπόδεσμον τῶν κατὰ μῆτρα ἐφημερίδων νὰ μοὶ τὰ ἀποστείλητε.

Προσμένω νὰ μάθω καὶ τὴν λεπτομερεστέραν ἐπίκρισιν τῆς ὑπερόγκου Κιβωτοῦ, τῆς δποίας, ὡς φαίνεται, τὸ τέλος ἔχει νὰ ἐκταρθῇ μέχρι τῆς συν-115 τελείας τοῦ αἰῶνος. "Ἡ Κιβωτὸς τοῦ Βυζαντίου καὶ δ "Ομηρος τῆς Βολισσοῦ ἔχοντες, ὡς φαίνεται, σύγχρονον τὸν δρον τοῦ τέλους των. Νὰ μὴ πάθωμεν καὶ ἥμεις τὸ ἴδιον μὲ τὸν βων μας τόμον; "Ελπίζω εἰς τὸν Θεόν, δχι.

Εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν μὲ τὸν τακτικῶς στελλόμενον ἀπόδεσμον τῶν ἐφημερίδων θέλετε μοὶ στείλει εἰς φύλλα ἀρραφα καὶ τὸ τελενταῖον τμῆμα 150 τῆς Ἰλιάδος, παράφρασιν τοῦ φίλου Ρωσσιάδον, διὰ νὰ συμπεριμαζώξω τὸ δλον.

Περὶ τῶν χρημάτων τῆς ἀγορᾶς Βυζαντίδος, ἀν δ βιβλιοπόλος στέρεξῃ νὰ τὴν δώσῃ εἰς τὰ 600 fr., καὶ ἀν ἡ εὐγενεία σας στέρεξετε νὰ τὴν ἀγοράσετε εἰς αὐτὴν τὴν τιμὴν, χωρὶς τῆς προσθήκης τῶν ἐλλειπόντων, δὲν εἶναι 155 καμμία δυσκολία. "Αμα δποὺ ἀποφασισθῇ τὸ πρᾶγμα, σᾶς εἰδοποιῶ καὶ διὰ

πολίτης μοὶ ἐμβάζετε τὴν τιμήν, τὴν δύοίαν τὴν πληρόνω πρὸς τὸν βι-
βλιοπῶλον λαμβάνοντας συνήθως ἀπόδειξιν καὶ τελειώνει εὐκολώτατα ἡ
ὑπόθεσις.

Ίδού, φίλε, ποῖον λέγεται μάχρος ἐπιστολῆς, ὅχι τὸ νὰ γράφετε δέο
160 ἀράδες ἐπέκεινα τῶν συνηθισμένων. Ἐν τοσούτῳ βιάζομαι νὰ κάμω τέλος, καὶ
χωρὶς κανένα νεώτερον τῶν ἐδῶ, ἐπαγαλέγω ὅτι μέχρι τέλους ζωῆς εἶμαι
φίλος σου.

8

F. 1^r

Παρίσι 28 Μαρτίου 1820

Φίλε ἐπέραστε!

Λιὰ τῶν προλαβόντων 22, 23 καὶ 24 τοῦ λίγοντος ἀπεκρίθην εἰς τὰ ἔως
τότε ἐλθόντα φιλικά σας, προχθὲς δὲ ἑλαβον μετὰ χαρᾶς καὶ τὸ ἀπὸ 15 τοῦ
5 αὐτοῦ συντομώτατον ἀδελφικόν σας καὶ ἀπὸ τὸ ἐν αὐτῷ περιεχόμενον σημεί-
ωμα ἐκατάλαβα ὅτι ἡ κατ' ἐμοῦ καὶ κατὰ τῆς Καλλιόπης νέα Κορακοσυκοφαν-
τία τῆς Γερμανικῆς ἐφημερίδος σᾶς ἐσίγχισε. Σᾶς μακαρίζω, φίλε, ὅτι ἡ
τοπικὴ θέσις εἰς τὴν δύοίαν εὐρίσκεσθε ἀφαιρουόντα τὸ ἐλεύθερον τῶν μανι-
κῶν ἐφημερίδων σᾶς ἀπελευθεροῦ ἀπὸ τὰ δυσφόρητα πάθη ὃποὺ ἐμπνέει μία
10 ἀσχετος λύσσα τῶν δημοβόρων δημαγωγῶν, καὶ εὐτυχεῖτε κατ' ἔξοχὴν ὅντες
ἥσυχοι κατ' ἔξαιρεσιν. Ἀπ' δσα δύος περὶ τῆς κοινῆς καταστάσεως τῶν ἐνθου-
σιασμένων πνευμάτων ἴδιατέρως γνωρίζετε, ἥμπορεῖτε μετὰ λόγου νὰ συμ-
περάνετε ὅτι εἰς τὴν ἄκμὴν εἰς τὴν δύοίαν ἐφθασεν ὁ ὀλέθριος βρασμὸς τοῦ
δημαγωγικοῦ φανητιασμοῦ, χρειάζεται, καὶ χρειάζεται ἀφεύκτως, καὶ ἄκρα
15 σιωπὴ καὶ ἄκρα ὑπομονὴ, καὶ ἄγρυπνος προμήθεια εἰς τὸ νὰ πάρῃ κάθε φρό-
νιμος ἐν καιρῷ ἀρμοδίως τὰ μέτρα του. Ἡ δὲν ἐπαρατηρήσατε ὅτι ἀπὸ τὸν
παρελθόντα Φεβρουάριον καὶ ἡ βραχνιασμένη ἥχω τῆς δημεγερτικῆς φα-
τρίας ἀρχισε νὰ διαδίδῃ πάλιν τὰ δημώδη ἐγκώμια τοῦ ἀρχηγοῦ της; Ἔγὼ
· προσεκτικῶς ἔκαμα αὐτὴν τὴν παρατήρησιν εἰς τὸ ἐσχατον καὶ εἰς τὸ πρό-
20 ἐκείνου ἀρχόντα τοῦ Λ. Ε. καὶ δὲν ἥξενρω πῶς διέφυγε τῆς μνήμης μου νὰ σᾶς
δηλοποιήσω τὴν περὶ τούτον ἰδέαν μου.

Ἐδῶ ὁ τῆς ἐπικρίσεως τῶν ἐφημερίδων προβληθεὶς νόμος ἐπεται κατὰ
τὰ φαινόμενα νὰ θεσπισθῇ. Ἄλλὰ τί τὸ δφελος; Ὁσον νὰ θεσπισθῇ, καὶ ἀφοῦ
θεσπισθῇ, ἡ λύσσα τῆς δημαγωγίας καταντᾷ ἀκάθετος. Μή ἔντασθῆτε ὅτεν
25 ἀν ἀμέσως ἴδητε τὸν ἐμπολαῖον Ἐρμῆν νὰ φουσκώῃ πάλιν ὡς βαθρακός,
καὶ νὰ μᾶς ξεκουφάνῃ μὲ τὰ κρουάσματά του. Ἡ ἐφημερίς ὃποὺ μοὶ σημει-
οῦτε ἐκδίδεται εἰς Βεζμάρ, καὶ ἥξενρετε ὅτι ἔκει καὶ ὁ τύπος εἶναι ἀπελεύ-
θερος καὶ ἡ ἐστία τῆς δημαγωγίας ἀνεπηρέαστος. Ἡξεύρετε ἐπίσης ὅτι μετα-
ξὺ τῶν ἔκει σπουδαστῶν εὐρίσκονται πολλοὶ Γραικοὶ ἀνταποκριταὶ τοῦ μεγί-
30 στον δημογέροντος, καὶ κορυφαντιῶντες κορακοφόροι. Τί παράξενον λοιπὸν τὸ

νὰ δεῖξουν καὶ αὐτοὶ τὴν μούρην των εἰς ἓνα καιρὸν διοὺ οἱ σκώληκες τοῦ "Ἄδον περισαλεύοντον τὴν οὐράν των; Ήοῖος δὲ λόγος; "Η τί τὸ συμφέρον τοῦ νὰ περιτυλιχθῶμεν ἡμεῖς εἰς αὐτὰ τὰ βορβορώδη ὑποσαλεύματα μᾶς πολυ-
34 πλόκον κακολογίας; Ἀλλὰ νὰ ἀποκριθῶμεν; Καὶ πρὸς ποίους; καὶ διατί;
F. 1^ο Ἡ γυνώμη μον εἶναι, φίλε, κατὰ τὸ παρὸν νὰ φυλαχθῇ ἐκ μέρους μας ἄκρα σιωπὴ καὶ μὲ ἐμβριθῆ προσοχὴν ἄκρα κατ' ἐπιφάνειαν ἀδιαφορία. Ἀν ἐγκρίνετε τὴν γυνώμην μον, θέλετε τὴν μεταδώσει καὶ πρὸς τὸν σεβάσμιόν μας φίλον Σταγειούτην, νὰ ἀποφύγῃ διόλον καὶ τὰς ἀποκρίσεις καὶ τὰς ἀντιφρήσεις εἰς δῆλα τὰ τοιαῦτα πολεμικά. Αὐτῇ τῇ στιγμῇ μοὶ ἐπῆλθεν ἵδεα δτι πολλὰ 40 ἐνδέχεται ἡ εἰδησις αὐτῇ τῆς Γερμανικῆς ἐφημερίδος νὰ εἶναι πρώτη ἐνστασίς θεολογικὴ τοῦ εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα διὰ σπουδὴν κακοδόξου θεολογίας περιεχομένου θεοληπτικοῦ κακολόγου, δστις ἐνδέχεται νὰ δοκιμάζῃ εἰς τοῦτο νὰ μεταφέρῃ τὴν Ἐρμολογικὴν κακολογίαν εἰς στάδιον πλέον ἐκτεταμένον καὶ ἀπεριόριστον μᾶς ἀπελευθέρου ἐφημερίδος. Καὶ ἔξετάσετε αὐτὴν τὴν ἵδεαν,
45 καὶ ἵσως ἵσως νὰ μὴν τὴν εἴρετε ἐσφαλμένην. Καὶ τότε ἔτι μᾶλλον συστηματικῶς χρειάζεται σιωπὴ πρὸς ἔξουθένησιν τῆς δολιονργίας του. Καὶ ταῦτα, φίλε, περὶ ἐφημεριδογράφων, τὰ δὲ καθ' ἡμᾶς ἵδια εἰς ἔχωριστόν.

Altri tempi altra cura.

(Κάτω δεξιᾳ, διὰ χειρὸς Δ. Ποστολάκου :) 15 Ἀπριλίου Ν. ἀπεκρίθηρ δτι δὲν ὅμογνωμοῦμεν.

F. 2^ο

50

29 Μαρτίου

Φίλε ἔγκαρδε!

Πρὸς δικτὼ ἥδη ἡμερῶν, θελα χάριτι, ή ὑγεία μον ἔλαβε μίαν ροπὴν ἐπὶ τὸ κρείττον, καὶ αὐτὴν τὴν ἀνέλπιστον μεταβολὴν τὴν χρεωστῶ εἰς τὴν κατά τύχην συμβούλην ἐνὸς φίλου, δστις μὲ μεγάλην ἐπιμονὴν μὲ ἐσυμβούλευσε νὰ μεταχειρισθῶ τὰ χάπια, *grain de santé* λεγόμενα, τοῦ περιφήμου Φράνκ.
55 Ὁ ιατρός μον, δστις ὕστερον ἀπὸ τρία καὶ τέσσαρα συμβούλια εἶχε κατατῆσει εἰς ἀμηχανίαν τοῦ πρακτέον, ἀκούσας αὐτὴν τὴν συμβούλην δὲν τὴν ἀπεδοκίμασεν. Ἐγὼ ἀπηλπισμένος ἀπὸ τὴν χρῆσιν τόσων ἀνωφελῶν ιατρικῶν δὲν ἐδίστασα νὰ κάμω καὶ αὐτὴν τὴν δοκιμὴν παίρνοντας μόνον ἐν χάπι καθ' ἔκαστην εἰς τὴν πρώτην χονλιαριάν τῆς σούπας ἢ τὸ γεῦμα, καὶ αὐτὴ ἡ 60 δοκιμὴ εὑδοκίμησεν ἐως τώρα. Οἱ πόνοι τοῦ στομάχου ἐμετρίασαν· ή συνεχῆς ναυτίασις κατεποδύεται. Ἡ δρεξις νὰ μὲν δὲν ἀποκατεστάθη, ἀλλ' ὅπωσοῦν ἐπανωρθώθη, καὶ τὸ δλον τῆς σωματικῆς μηχανῆς ἀρχισε νὰ ἀναλαμβάνῃ.
"Ωστε, ἀν εὑδοκιμήσῃ η συνέχεια, ἐλπίζω Θεοῦ συναιρουμένου νὰ ἀξιωθῶ μὲ ὑγείαν καὶ τὴν τελείαν ἔκβασιν τοῦ μελετουμένον.

65 Ὁ σκοπός μον, φίλε, ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ στεφεοῦται. Χρειάζεται δμως μεγάλη προμήθεια καὶ ἀκολούθως η ἀγαγκαία προθεσμία διὰ τὴν προσήκουνσαν σκέψιν. Τὸ νὰ κόρω τὰς σχέσεις εἶναι εὐκολώτατον. Πρέπει δμως νὰ προ-

διαθέσω τὰ κατ' ἐμὲ διὰ τὰ οἰκονομηθῶ ἀνενδεής αὐτῶν τῶν σχέσεων, καθ' ὅτι ἡ ἔξι ὑπαρχῆς αὐτῶν σύνθεσις θέλει εἶσθαι κατὰ πάντα λόγον ἀμήχανος.

70 Αὐτὴν ἡ ἐκ μέρους μονική κατὰ σχέσιν ἀναβολὴ συμπεραίνω ὅτι καὶ ἐκ μέρους σας καταντᾶ ἐξ ἀνάγκης ἄφεντος. "Οθεν στοχάζομαι δτι ἀμοιβαίνως δὲν ἡμποροῦμεν τὰ σαλεύσωμεν πρὸ τοῦ φθινοπώρου καὶ αὐτὴν ἡ προθεσμία εἶναι ἀνάλογος καὶ μὲ τὰ δημόσια πρόγματα. Ἡ μεταρρύθμισις τῆς Ἰσπανίας ἀρχισε, δὲν ἐτελείωσεν ἡ ἀρχὴ ἔχει συνέχειαν· ἡ συνέχεια ποῦ ἔχει τὰ παταντῖ τήσῃ; Τί ἔχει τὰ παραγάγγη; Ὁποῖον ἔσται τὸ τέλος; Ὄλα αὐτὰ καθένας τὰ προστοχάζεται, κανένας δὲν ἡμπορεῖ μετὰ βεβαιότητος τὰ τὰ προμαντεύση. Καὶ ἐπὶ τῶν διενῶν περιστάσεων ἡ ἀβεβαιότης εἶναι ἡ πλέον κυρδινώδης συμφορά.

Χθές ἔλαβον γράμμα τοῦ ἀκριβεστάτου μας φίλου πενθεροῦ σας πλῆρες 80 ἐνδείξεων φιλικῶν αἰσθημάτων ἐκ μέρους του καὶ ἐκ μέρους δῆλης τῆς ἀξιεράστου φαμιλίας, ἥτις ἀμιλλάται εἰς τὴν πρὸς ἐμὲ διάθεσιν τῆς εὐγενείας σας· δῆλοι μὲ ἀγαποῦν καὶ μὲ συμπονοῦν, καθ' ὅτι δῆλοι δρολογοῦν δτι δὲ Δημήτριος μας μὲ ἀγαπᾷ. Ηοία καρδία, φίλε, δσον ἀναίσθητος, δσον ἀδιάφορος καὶ ἀν ἥθελεν εἶσθαι ἐκ πολιτικῆς διαφθορᾶς, δύναται τὰ ἀποσβήσῃ ἐξ δλοκλήρου τὴν φυσικὴν συναίσθησιν καὶ τὰ προκρίνη τὰ μεταξὺ ξένων τῆς ξενιτείας βάσανα, δσον καὶ ἀν εἶναι ἐπικερδῆ, ἀπὸ τὰ γλυκύτατα αἰσθήματα μᾶς φιλικῆς οἰκειότητος, μεταξὺ οἰκείων, δσον καὶ *(ἀν)* εἶναι, ἀπὸ κακὴν τύχην, στερητικά;

F. 2° Ο φίλος ἐγκρίνει τὸν ακοπόν μον, μὲ ἐμψυχώντες μὲ τὰς ἐμφρόνους καὶ φιλικὰς σκέψεις του. Ἐμβαίνει μὲ εἴλικολνειαν καὶ εἰς τὰς || οὐσιώδεις παρατηρήσεις περὶ τῆς ἀγωγῆς καὶ μαθήσεως τοῦ Ἀχιλλέως μον, δπερ εἶναι τῶν κνημιωτέρων, καὶ κατὰ τοῦτο καθὼς καὶ καθ' δῆλα τὰ ἄλλα εὑρίσκω τοὺς στοχασμούς του κατὰ πάντα συμφώνους μὲ τοὺς ἐδίκοις μον. Μοὶ κάμπει μίαν κεφαλαιώδη ἔκθεσιν, καθὼς τὸν είχα παρακαλέσει, τῶν ἀναγκαίων ἐτησίων ἐξόδων, τὰ δποῖα τὰ συμποσῶνται εἰς 5125 fr. καὶ κατὰ τὴν ἐκ πείρας ἰδέαν 95 δποὶ καὶ ἐγὸν ἔχω, ἀπὸ τὴν ἐκεī σύντομον διατριβήν μον, συμπεραίνω δτι αὐτὴν ἡ ποσότης, μὲ πολλὰ δλίγην ἵσως προσθήκην, ἀρκεῖ διὰ τὴν ἐτήσιων κεφαλαιώδη οἰκονομίαν, ἀλλ' εἰς αὐτὴν τὴν ποσότητα δὲν συμπεριλαμβάνει δ φίλος καθόλου τοία μάλιστα, καὶ τῶν ὧν οὐκ ἀνεν ἀφθονα, τὰ δποῖα εἶναι αὐτὰ διὰ τὴν παιδαγωγίαν, καὶ τὴν τελειοποίησιν τῶν μαθημάτων τοῦ Ἀχιλλέως ἔφεντα ἔτησίως ἔξοδα, βοη τὰ πρὸς θεραπείαν καὶ συντήρησιν τῆς ἔξησθενημένης ὑγείας μον ἀπαραίτητα ἔξοδα, καὶ γοη τὰ πρὸς ἐνδυματοποδεσίαν καὶ ἐμοῦ καὶ τοῦ Ἀχιλλέως ἀναγκαῖα ἔξοδα. Περὶ τοῦ ἐσχάτου τούτου κεφαλαίου σημειοῖ μόνον περιοδικῶς δτι δὲν τὸ συμπεριλαμβάνει εἰς τὴν γενικὴν ἔκθεσιν, καθ' δτι αὐτὰ τὰ ἔξοδα εἰς κάθε τόπον χρειάζονται. Καὶ 105 ἐπειδὴ χρειάζονται ἀνάγκη εἶναι τὰ προμηθευθοῦν. Συμπεραίνω λοιπὸν δτι ἀφεύκτως καὶ ἀπαραιτήτως μοὶ χρειάζονται μὲ μεγάλην οἰκονομίαν ἐπτὰ χιλιάδες φρ(άγκων) ἔτησίως, διὰ τὰ ζήσω δχι μὲ τελείαν ἀνεστι, ἀλλὰ τούλα-

χιστὸν χωρὶς ἑροχλητικὴν στενοχωρίαν. ὜γώ, φίλε! Καὶ ἀνάθεμα τὸν ἀπάνθρωπον Ραζῆν! Γυμνωμένος ἀπὸ τὴν ἴδιοκτητόν μου περιουσίαν, τὴν δούλαν
 110 ὁ ἀσεβὴς ἐκεῖνος ληστοικῶς κατέφαγε, μόλις ἐξ ὅν θρυμμάτων πολυμόχθως διέσωσα, μόλις ἡμπορῷ νὰ ἐλπίσω ἐξ ἴδιων περίπτων τὰς ἐξ χιλιάδας ἐτησίως.
 Μὲ δλον τοῦτο, ἀνὴρ θεία Πρόνοια εὐδοκήσῃ νὰ οἰκονομήσω καὶ νὰ συντήσω αὐτὴν τὴν ποσότητα, καθὼς καὶ ἐλπίζω ἔως τὸν ἐρχόμενον Ἰουλίου, ἀποφασίζω τὴν μετοικεσίαν μου, εἰδοποιῶντάς σας κατὰ συνέχειαν τῶν μελετώ-
 115 μένων μοι πρὸς ἀμοιβαίνων δδηγίαν, καὶ ἀφίνω δληγ τὴν ἄλλην οἰκονομίαν εἰς τὴν θείαν Πρόνοιαν. Ἡ ἐποχὴ τοῦ Ἰουλίου μοὶ χρειάζεται πρὸ πάντων διὰ τὴν ξεκαθάρισμαν τῶν μεριδίων ὃποὺ ἔχω εἰς τὴν Δημοσίαν Γαλλίας Τράπεζαν,
 ἀπὸ τῶν δούλων τὴν μὲ κέρδος ἡ ζημίαν ξεκαθάρισμαν πρέμαται δλη μον ἡ οἰκονομία. Αὐτὴ ἡ ἐποχὴ χρειάζεται ἀφεύκτως καὶ πρὸς δδηγίκαν τῆς εὐγε-
 120 νείας σας, διὰ νὰ πάρετε ἀμοιβέστερα τὰ μέτρα σας. Ἡ φοιτὴ τῶν δημοσίων πραγμάτων τρέχει ἀσχέτως ἐπὶ τὸ χείριστον, καὶ εἴθε νὰ ψευσθῇ ἡ ὑποψία ὃποὺ ἀπὸ χθὲς ἥρχισα νὰ συλλαμβάνω δτι ἐνδέχεται αὐτῇ ἡ ἀσχέτος φορὰ νὰ ἀνατρέψῃ βιαίως κάθε ἀνετον προμήθειαν. Τὰ πράγματα κάκιστα. Ὁ Θεός βοηθός. Τῷ δόντι, φίλε, μεταξὺ τῶν ἐπαπειλουμένων περιστάσεων ὁ μόνος
 125 οἰκονομούμενος τῆς Εὐρώπης τόπος, ἐκτὸς τῆς P. μοὶ φαίνεται ἡ Τοσκάνα, εἰς τὴν ὃποιαν ἡμπορεῖ νὰ ἐλπίσῃ τινὰς δπωσοῦν ἡσυχίαν καὶ ἀνεστιν. Καὶ κατὰ τοῦτο εὑρίσκω καὶ τὴν ἰδέαν τοῦ φίλου κύρῳ Ἀλεξάνδρου σύμφωνον.
 Δὲρ μοὶ φαίνεται ὅθεν συμφέρον νὰ βιάσετε τὴν ἐπιστροφὴν τῆς παμφιλτάτης σας φαμιλίας. Ἄς ἐκταυθῇ ἡ παροικία τῆς ἔως τὸ φθινόπωρον, καὶ πάλιν ἡ
 130 φορὰ τῶν περιστάσεων διδάσκαλος.

Προσμένω συνεχεῖς τὰς εἰδήσεις σας. Δεχθῆτε τὰς προσκυνήσεις τοῦ
 Ἀχιλλέως καὶ μὲ τὰς ἐδικάς μου προσφέρετέ τας τῷ φίλῳ αὐταδέλφῳ καὶ τῇ κνητῇ Οὐρσολίνᾳ συμβίᾳ του.

Ο διὰ βίου φίλος σας εἰλικρινής.

9

F. 1° Ηρός τὸν ἀξιολάτρευτόν μας φίλον κύριον Δημήτριον Ποστολάκαν

Παρίσι 30 Μαΐου N. 1820

Ἐράσμιέ μοι ἀδελφὲ καὶ τρισέρωστε φίλε!

Ἐνῷ μεταφερόμενος νοερῶς μεταξὺ τῆς χαριεστάτης ὁμηρύχεως τῆς
 5 συγγενείας, ὃποὺ ἀμοιβαίως ἐντροφᾶ εἰς τὴν χαρὰν μᾶς αἰσίου ἀνταμώσεως,
 συμμετέχω αἰσθητικῶς εἰς τὴν κοινὴν αὐτὴν συγγενικὴν εὐθυμίαν, συναισθα-
 νόμενος ζωηρῶς δλη ἐκείνην τὴν εὐχαρίστησιν ὃποὺ αἰσθάνεται μία τρυφερὰ
 ψυχὴ εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῶν φίλων της, δοκιμάζω ἐνταῦτῳ δλη ἐκείνην
 τὴν θλῖψιν ὃποὺ μοὶ προξενεῖ ἡ στέρησις τοῦ νὰ εἶμαι ἔγῳ μόνος ἀπομακρυ-

10 σμένος ἀτ' αὐτὴν τὴν γλυκυτάτην ἀπόλανσιν, τῆς δποίας ἥλιτιζα νὰ ἀξιωθῶ
κατὰ τὸν ἐγκάρδιον πόθον μου. Ἀλλ' οὐ τοῦ θέλοντος, ἢ τοῦ τρέχοντος, ἄλλὰ
τοῦ Θεοῦ εὑδοκοῦντος. Εἰς Θεὸν λοιπὸν ἔχοντας ἀφιερωμένας δλας μου τὰς
ἔλπιδας καὶ ἐπευχόμενος ἐκ βάθους ψυχῆς νὰ ἀξιωθῶ αὐτὴν τὴν ἐφετίρ μου
ἐντούφησιν ἐπ' ἀγαθῷ διαρκέστερον, ὅταν ἡ θεία του Προόνταια εὑδοκήσῃ,
15 περιογίζω ἥδη δλητ μου τὴν εὐχαρίστησιν εἰς τὸ νὰ σᾶς συγχαρῶ πανοικὶ
καὶ νὰ ἐνώσω τὰς ἀπὸ καυδίας ἐπευχάς μου μὲ τὴν ἐφεσίν δλητ τῆς συγγε-
νείας, προσμένοντας ἐφεξῆς τὴν ἐπανάληψιν τοῦ σκοπουμένου πρὸς τελειο-
τέραν ἀντάμωσιν.

Ἐνδίσκομαι, φίλε, πλούτισμένος μὲ μίαν τερπνοτάτην συνέχειαν γραμ-
20 μάτων σας ἀπὸ Βιέννης, πρὸ τοῦ κινημοῦ σας, εἰς τὰ δποία ἔως τώρα δὲν
ἔλαβα εὐκαιρίαν νὰ ἀποκριθῶ ἀπὸ ἐνοχλητικὰ καὶ δυσάρεστα ἐμπόδια. Τὰ
πρὸ τοῦ ἐσχάτου ἀπὸ Λιβοῦρο τοία, σημειωμένα τὸ μὲν ἀπὸ 8, τὸ δὲ ἀπὸ
15, καὶ τὸ τελευταῖον ἀπὸ 26 Ἀπριλίου, ἐφθασαν, τὰ μὲν πρῶτα δύο εἰς αὐτὰς
τὰς ἀρχὰς τῆς μετοικήσεως μου, καὶ ἀκολούθως μᾶς γενικῆς ἀκαταστασίας
25 καὶ ἀνωμαλίας τῆς νέας κατοικίας μου, ὥστε οὔτε τόπον, οὔτε τρόπον, οὔτε
καιρὸν εἶχα νὰ πιάσω κονδύλι μόνος διν καὶ ἐπιστατῶν εἰς τὴν διάταξιν τῶν
κατ' οἰκον, ἢ δποία ἔγινε δυσκολιωτέρα καὶ ἀργοτέρα διὰ τὴν πακοπίστως
καὶ δολίως δυστροπίαν τοῦ σπιτονοικεροῦ (sic) πραγματευομένου αἰσχο-
κερδῶς τὴν ἦν ὡς πρὸς ξένοντι διέθετε ἀνιδεύτητα τῶν τοπικῶν ἔθίμων καὶ
30 οἰκιακῶν δικαιωμάτων. Τὸ δὲ τελευταῖον λαβὼν καὶ εἰδοποιηθεὶς ρητῶς τὸν
ἀπὸ Βιέννης κινημόν σας, ἐνῷ ἀρχησα νὰ βάλλω ὅπωσοῦν εἰς τάξιν τὰ οἰκια-
κά, ἐστοχάσθην νὰ ἀναβάλω καὶ τὰς εἰς τὰς πρὸ αὐτοῦ ἀποκρίσεις μου, ἔως
νὰ λάβω τὴν εὐκτέαν εἰδησίν τοῦ εἰς Λιβοῦρον αἰσίον κατενοδίον σας, τὴν
δποίαν θεία εὑδοκία καὶ ἔλαβον κατὰ τὴν ἐφεσίν μου διὰ τοῦ ἀπὸ 16 τοῦ λι-
35 γοντος ἀδελφικοῦ σας.

Ἐν τούτοις πᾶσι, φίλε, εἴτε ἀπὸ τοὺς πολλοὺς καὶ ἐνοχλητικοὺς κόπους
τῆς μετοικήσεως, εἴτε ἀπὸ μίαν ἀπεριόριστον καὶ ἀνερμήνευτον ἀτμοσφαιρι-
F. 1^ν κὴν ἀκαταστασίαν τοῦ καιροῦ, ἢ δποία πρὸ ἔνδος || ἥδη μηρὸς ἐπικρατεῖ εἰς
τὴν ἀγχίστροφον καὶ ἀστατον εὐκρασίαν τοῦ Ηαρισίου, οἱ στομαχικοὶ πόνοι
40 ἐπῆλθον πρὸ μεσημῶν ἥδη ἡμερῶν, καὶ μὲ καταθλίβοντι κατὰ συνέχειαν. Ἡ
ἐπάνοδος ἔγινε μετὰ πρώτην δοκιμὴν δποὺ ἔκαμα παίγνοντας τὸ νερὸν τοῦ
Σεδλέτζ, καὶ δ ἐκτοτε ἐρεθισμὸς τῶν ἐντοσθίων μὲ ἐμποδίζει κατὰ τὸ παρδῶ
νὰ μεταχειρισθῶ αὖθις τὰ ὑγιεινὰ χάπια τοῦ περιφήμου Φράνκ, τὰ δποία
προλαβόντως μεγάλως μὲ ὠφέλησαν. Ἐλπίζω δὲ μετ' οὐ πολὺ νὰ ἐφησυχάσῃ
45 καὶ αὐτὴ ἡ περίοδος καὶ δ Ὁθόδες βοηθός.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ λοιπὸν 8 Ἀπριλίου σημειωμένου ἔλαβον τὰ ἐν αὐτῷ περι-
κλειόμενα δύο γράμματα, τὸ μὲν παρὰ τοῦ κοινοῦ φίλον Λούκα, πρὸς δν στο-
χάζομαι δτι περιττὴ εἶναι ἡ ἀπόκρισις, μὲς ἀποκριτικοῦ δντος τοῦ γράμματος,
ὅπερ — ἔστω μεταξύ μας — καὶ διόλον ἀσήμαντον τὸ δὲ παρὰ τοῦ μεγάλου

50 Γραμματικοῦ κυρίου Βαλέτα κατὰ προσταγὴν τοῦ ὑψηλ(οῦ) αὐθ(έντου) πρὸς θεραπείαν τῆς ἀνησυχίας τῆς ψυχῆς μον, πρὸς δὲ καὶ ἀπειρίθητης προχθὲς συντομώτατα μὲ δλην τὴν προσήκουσαν ἡλαρτητα καὶ ἄκραν ἡσυχίαν ψυχῆς, διενθύνας τὸ γράμμα πρὸς τὸν φίλον ἀδελφὸν εἰς Βιέννην, πρὸς δὲ ἔστειλα ἐνταῦθῳ καὶ τὰ ἵσα τῆς πρὸς τὸν Πατριάρχην προσφωνητικῆς μον ἐπιστολῆς, καὶ τῆς Πατριαρχικῆς ἐπιστολῆς, μὲ ἐνα ἀνάλογον πρόβλογον, ὡς ἐκ μέρους τοῦ Ἐκδότου διὰ νὰ ἐκδοθοῦν εἰς τὴν Καλλιόπην, καὶ εἴθε δὲ ἐπιστάτης τῆς ἐκδόσεως νὰ μὴ παραβλέψῃ καὶ εἰς ταῦτα καμιάν δύσμορφον ἀκρωτηρίασιν, καθὼς ἥκολονθησεν εἰς πολλὰς φράσεις τῶν προλαβόντως Ἑρμολογικῶν, τῶν δποίων εἰς πολλὰ μέρη ἥλλοιώθη ἢ μορφὴ τῆς φράσεως. Κατόπιν θέλω στείλει ἐν εἶδει συνεχείας καὶ τὸ ἴσον τῆς πρὸς τὸν πρώην Κωνστ(αντίνου)πόλ(εως) ἐπιστολῆς μον, καὶ τῆς πατριαρχικῆς τον ἀποκρίσεως, ἢ δποία εἶναι ἀξιολογωτάτη καὶ ἔμμονσος, καθὼς θέλετε τὸ πληροφορηθῆ ἀπὸ τὸ ἀντίγραφον δποὺ περικλείω ἐν τῷ παρόντι πρὸς εὐχαρίστησίν σας. Αὐτὸ τὸ ἀντίγραφον ἡμπορεῖτε, φίλε, ἀφοῦ τὸ ἀναγνώσετε — καὶ, ἀν ἀγαπᾶτε, ἀντιγράψετε — νὰ τὸ στείλετε πρὸς τὸν φίλον ἀδελφὸν εἰς Βιέννην, διὰ νὰ μὲ γλυτώσετε ἀπὸ δευτέραν τοῦ δμοίου ἀντίγραφήν, ἐπειδὴ τῇ ἀληθείᾳ τὰ γραφίματα μὲ σκοτώγονν, καὶ εἰσέτι δὲν ἡμπορῶ νὰ κατορθώσω νὰ εῦχο ἐνα ἀντίγραφά.

Εἰς δὲ τὸ βον φιλικόν σας 15 Ἀπριλίου σημειωμένον, περιείχετο ἡ 70 πατριαρχικὴ ἐπιστολή, τὴν δποίαν τῷ ὅντι ἡμποροῦμεν νὰ θεωρήσωμεν ὡς ἐνα οὐράνιον κεδανὸν ἐξολοθρευτικὸν τῆς ὀλεθρίου φατρίας. Ἐδῶ παρεξάλισε τὰ πνεύματα τῶν Κορακομένων διαδοθεῖσα ἐκ μόνης ἀκοῆς ἀπὸ τὸν ἐνα εἰς τὸν ἄλλον, καθ' δτι ἐγὼ οὔτε τὴν ἔδειξα, οὔτε τὴν ἐκοινολόγησα εἰς κανένα προσποιούμενος — δμολογῶ τὴν ἀλήθειαν — ἄκραν ἀδιαφορίαν, ἀλλ' ἴδοὺ τὶ 75 ἐμεταχειρίσθητο γνωρίζοντας τὸν διαλεκτικὸν ζῆλον τοῦ Παπᾶ μας πρὸς αὐτὸν μόνον ἐν προσχήματι οἰκειοτάτης ἐμπιστοσύνης τὴν ἐξεμνησηύθην. Ἐνθουσιάσθη δὲ σεβάσμιος πατήρ. Λιὰ νὰ θέλειο ἔτι μᾶλλον τὴν ἐμφυτόν του ροπήν τὸν παρεκάλεσα νὰ μὴ εἰπῇ εἰς κανένα τίποτε. Τί τὸ ἐκ τούτου; Μετὰ εἰκοσιτέσσαρες ἀρας δλη ἢ σπείρα τῆς Κοραϊκῆς φατρίας εὐρέθη ὡς ἐκ σπινθῆρος ἡλεκτρικοῦ ἐν ἀκαρεῖ διαδεδομέρον ἀνεστατωμένη. Οἱ κύριοι Σακελ(άριοι) ἀμέσως τὸ ἔμαθον καὶ ὡς φίλοι ἐπερωτοῦσαν τὸν προστυχόντα ἀν τὴν εἶδε, μὴ καταδεχόμενοι νὰ μὲ παρενοχλήσουν μὲ ἀμεσον ἐρώτησιν. Ἡλθε τέλος πάντων ὁ ὑπουλότατος, ἀλλὰ φρονιμώτατος Πολυχρονιάδης φίλος ἐκ φίλων, καὶ περιστρέφων ἐνθεν κάκειθεν τὴν δμιλίαν μοὶ ἔδωκε λαβὴν νὰ τῷ 85 ἀποδεῖξω πραγματικῶς δτι ὡς πρὸς φίλον ἐμπιστευόμενος ἐκμνησηρεύομαι πρὸς ἴδιαν τον εὐχαρίστησιν τὴν ἔνδειξιν τῆς ἐπιστολῆς, τὴν δποίαν καὶ ἀναγνώσας μὲ ἐπίστασιν ἐξεστόμισε συγκαταβατικῶς τὸ πολλὰ καλή, ἐφ' ὃ ἐπέφερα καὶ ἐγὼ εὐγνωμόνως τὸ πολλὰ τὰ ἔτη. Νοστιμώτατη εἶναι 90 τῷ ὅντι, φίλε, ἢ ἀθλία των κατάστασις. Τὰ γενικώτερα συνέδρια ἥδη συγκρ-

F. 2^r τοῦνται εἰς τὴν παραπρεσβείαν τοῦ Μάνου καὶ εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν ἀπὸ Πίζαν ἐλθόντων ἐκλαμπρῶν περιηγητῶν, ὃν δὲ μὲν ἐκλαμπρότατος Ηεῖζαλης, χαριέστατος νέος, καὶ ἐνταυτῷ φραιστάτος, πολλὰ δὲ γοντά τὸν κόφτει διὰ δσα δὲν παραστήνοντ φυσικὰς φραιστήτας, δὲ σοβαρώτατος Μπάνος περιορίζοντας ἐν στήθεσιν δὲν τὴν ἀπεριόδουστον συφίαν μιᾶς παγκοσμίου μαθήσεως
 95 ἔχει δὲν τὴν δύναμιν τοῦ νὰ κρίνῃ καὶ οὐδόλως χρείαν τοῦ νὰ ἀκούῃ η νὰ ἔξετάζῃ. Πολλάκις παρεμπίστετο εἰς αὐτὴν τὴν συνέλευσιν ὡς ἐν αὐθιτόστατον συμβεβηκός, ἐπειδὴ μὲ ἐτίμησαν ἄπαξ καὶ δις μὲ εὐνοϊκήν των βίζιταν, ἀλλὰ τότε η δικαία ἀλλάζει, καὶ εἰς ἀπλῶς ἀστειότητας μετατρέπεται. Εἰς αὐτὴν λοιπὸν τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων ἐν εἰλικρινείᾳ σᾶς πληροφορῶ,
 100 φίλε, δτι τῷ δητὶ ἀνησυχίᾳν δοκιμάζω διὰ τὴν ἀκούσιον ἀργοπορίαν τῆς ἐκδόσεως τοῦ Β' τόμου, δὲ δποῖος ἐλπίζω νὰ τοὺς ἀποσβολώσῃ διδλον. Ἀλλὰ τί ποιητέον; Ἡ ὑγεία μου πατελῶς δὲν μὲ βοηθεῖ· ἀμέσως δποὺ γράφω περισσότερον ἀπὸ μισῆν ὥραν, οἱ πόροι τοῦ ἥπατος ἀρχίζοντ θανασίμως νὰ μὲ ἐνοχλοῦν καὶ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ διακόψω καὶ γράψιμον καὶ ἀνάγνωσιν.
 105 Λάτας τὰς γλυκυτάτας ἀποκρίσεις δποὺ δὲ γκάρδιος πόθος μοὶ ὑπαγορεύει μὲ δὲν τὴν γνωκήν ενχαρίστησιν δποὺ δοκιμάζω καθ' δτι γράφω ὡς συνομιλῶν μαζί σας, οὐχ ἥττον ἐνασχολῶ πολλάκις τοεῖς καὶ τέσσαρες ἡμέρας νὰ τὰς περατώσω. Ἀλλ' ὁ Θεὸς βοηθός καὶ δὲν ἀπανδίζω.

Εἴδα καὶ τὴν περὶ δμονοίας καὶ ενταξίας διατριβὴν τοῦ μαρκέζον Πονότη,
 110 δστις πονόζει Κοραΐσμον. Γράφει δμως ἀριστα, καὶ τοσοῦτον μᾶλλον, καθ' δσον εἰς τὸ αὐτὸ φύλλον τῆς Καλλιόπης ενδισκομένη ἡ πνευματικὴ διδασκαλία τοῦ διδασκάλον Δούκα, ἀποστέλλεται ἐκ παραβολῆς μὲ τὴν τελείαν εῦδειαν τῶν ἰδεῶν τῆς τὴν χρωματικὴν τούλαχιστον πολυτέλειαν τῶν ἰδεῶν τοῦ Πονότη. Τοῦτος εἴτε καλά, εἴτε κακά, κάτι λέγει, δὲ ἄλλος οὔτε λέγει, οὔτε ἐννοεῖ.
 115 Ποίον ἔθνους, η ποίον αἰῶνος, η ποίον εἰδονς φιλόλογος, η φιλόσοφος, η δημηγόρος εἴπει ποτὲ πρὸς τὸ έθνος τον νὰ ἀδιαφορῇ ἐξ δλοκλήρου διὰ τὴν πάτριον καὶ ἐθνικήν τον διάλεκτον; — καὶ μάλιστα ἀφοῦ τὸ έθνος δὲν καὶ σὺν αὐτῷ οἱ ξένοι ηξεύρουν τὰ δσα αὐτὸς δὲ ιδιος ἔκαμεν, ἐπαθεν καὶ ὑπέστη δὲν αὐτὸ τοῦτο τὸ τῆς κοινῆς συζητήσεως ὑποκείμενον; Καταισχύνει τῷ δητὶ,
 120 φίλε, νὰ βλέπῃ τινὰς ἀνδριάντας λόγων γυμνοὺς πάντη ἐγκεφάλου ὡς τὸ πιαρ' Αἰσώπῳ τῆς ἀλουποῦς μορμολύκειον, καὶ ἀληθινὰ μὲ δίκαιον τον ἡμπορεῖ νὰ εἰπῃ «ὦ! οἴα κεφαλή, καὶ ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει!» Περὶ δὲ τοῦ Πονότη βλέπει τινάς, ως εἴπον, δτι δὲ ἀνθρωπος παραστήνει τούλαχιστον διὰ τῶν λόγων τον μίαν θετικὴν ὑπωσδήποτε ἰδέαν. Ὅθεν ἔχω σκοπὸν νὰ γράψω
 125 πρὸς τὴν Καλλιόπην ἀνωνύμως μίαν ἐπιστολὴν διὰ νὰ τῷ παραστήσω θετικώτερον τὸν περὶ τοῦ σεβασμὸν μας φίλον Πατριοῦ παραλογισμὸν τον. Ἄμποτε δμως νὰ μὴ προλάβῃ καμία συνηθισμένη ἐκεῖθεν ἀπειρολογία καὶ ἀνατρέψῃ τὸ δλον τοῦ σχεδιάσματος! A propos, ἐνθυμεῖσθε τὴν πρὸς ἐμὲ ἐπιστολὴν τοῦ Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων; Διαβάστε τώρα μὲ ἐπίστασιν

130 καὶ τὸν λόγον τοῦ Λούκα καὶ θέλετε εἰπεῖ ώσαύτως «καλὴ μέρα, Γιάνη,
κουκιὰ σπέργοι!» Ἀπὸ τὰ τουαῦτα ἐμεγάλωσαν τὰ κέφατα τοῦ Κοραισμοῦ,
ἀπὸ τῶν ὅποιον τὰς προσκρούσεις αἰσθάνεται, ἀν δὲν ἐνθυμᾶται, τί ἐπαθεν
δὴ δημιαφορίαν παραινῶν καὶ κύριος οἶδε τί ἐμελλεν εἰσέτι νὰ πάθῃ ἀν τὸ
θηρίον τῆς φατοίας δὲν εἶχε δαμασθῆ. Τὸν εἰς Νεάπολιν Ἀριστείδην ἀγνοῶ
135 διόλου· τὸ ὄνομά του μόνον μὲ ξυπάξει ως ἐμετικόν. Περὶ δὲ τῶν καθ' ἡμᾶς
ἴδιαιτέρων προσμένω τὰς ἐν καιφῷ εἰδήσεις σας ἐπιμένων ἀποφασιστικῶς,
ἢν διδῷ Θεός, εἰς τὴν ἔκβασιν τοῦ ἐλπιζομένου.

Τὸ δὲ ἀπὸ Βιέννης ἔσχατον σημειωμένον 26 Ἀπριλίου μοὶ ἀνήγγειλε
139 τὸν ἐκεῖθεν αἰσιον μισευμόν σας. ||

F. 2^v 31. — Ηοδὸν τοῦ νὰ σᾶς ἀποκριθῶ ἰδιαιτέρως ἐπρόλαβα τὰς εἰδήσεις μον
πρὸς τὸν κοιτὸν πατέρα καὶ φίλον κύριον Πατρινὸν πρὸς κοινὴν εὐχαρίστησιν.
Ἡ ἐπὶ τοσοῦτον ἀργοπούλα τῆς Πατριαρχικῆς ἐπιστολῆς δὲν μοὶ φαίνεται,
φίλε, ἀπλοῦν ἀποτέλεσμα τωθρότητος ἢ λήθης. Ἀρκεῖ τὸ ὅτι ὁ ἀποστεῖλας
φίλος δὲν ἔξηγει οὐδὲ πιθανολογεῖ τὰ αἴτια διὰ νὰ συμπεράνωμεν ὅτι καὶ
145 αὐτὸς ὁ ἴδιος ἵστος νὰ μὴν εἴναι ἀμέτοχος τῆς φατοιαστικῆς ἐπιφροίας, καθ'
ἢν ἢ ἐπιστολὴ ἐμποδίσθη ἐπὶ τοσοῦτον. Ἰσως ἵστος καὶ ὁ ἐνθερμός κατὰ
διαδοχὴν προστάτης τῆς φατοίας, ὁ κύριος Μιχ. Βασιλ(είον) νὰ μὴν ὑστερήθη
τῆς κατὰ τοῦτο γνησίας ἀθωότητος. Ἄλλ' ἀς χαίρωνται τὰς δολιονδργίας του.

Θέλετε ἴδει εἰς τὸν πρόλογον πῶς ἀναφέρεται αὐτὴ ἡ ἀργοπορία εἰς τὴν ἴδιαν
150 τῶν φατοιαστῶν καταισχύνην, καὶ ἐλπίζω νὰ σᾶς ἀρέσῃ ἡ ἔκθεσις. Περὶ δὲ
τοῦ μαρκέζον Πονότη σᾶς ἔγραψα ἀνωτέρῳ τὸν σκοπόν μον. Καὶ ἐπ' αὐτῷ
τούτῳ δὲν ἀφῆσα ἐκ πλαγίων τὸν χαζάμπαση νὰ κολασθῇ καταχαιρόμενος
τὴν συνεργίαν τῶν ἀποστόλων του. Ὁ ἐκ Ζαγορίου Πολυχρονιάδης, ως
ἄλλος ἐξ Ἀριμαθείας Ἰωσήφ, ιρωφός δπαδός, φανερός ἀδιάφορος μοὶ ἐξήτησε
155 τὸ φύλλον τῆς Καλλιόπης. Μετὰ προθυμίας τὸ ἐδάνεισα. Ὅταν μοὶ τὸ ἐπέ-
στρεψεν ἥτον συντροφευμένος μὲ τὸν πλέον κτηνώδη ξυλαπόστολον, κάποιον
Χριστόδοντον, καὶ ἐγχειρίζοντάς μοι τὸ φύλλον ἥρχισε φιλικῶς νὰ ὑπερεκ-
θειάζῃ καὶ τὴν φράσιν καὶ τὴν ἔκθεσιν καὶ τὴν λογικήν τοῦ Μαρκέζον. Ἔγὼ
καὶ μὲ ἀκραν ἐμπιστοσύνην ως πρὸς πιστὸν φίλον ἐκμυστηρευόμενος καὶ τὰ
160 μεταξύ μας ἐν οἷκῳ λεγόμενα ως καλῆς πίστεως δείγματα διαμαρτυρούμενος
τῷ ἀπεκριθ(η), μὴ τόσα, φίλε! Η φράσις τοῦ κυρίου μαρκέζον εἴναι διόλου
Κοραική. Ἐνδέχεται νὰ σοὶ ἀρέσῃ, ἀλλ' ὁ σὺ θαυμάζεις, τοῦθ' ἐτέροισι γέλως.
Ἡ ἔκθεσίς του εἴναι πάντη ξενική. Καὶ τοῦτο διὰ χάριν τοῦ ξενολογισμοῦ
ἥμπορει νὰ σᾶς ἀρέσῃ, ἀλλ' οἱ γνησίως οἰκεῖοι εἰς τὰ γνησίως οἰκεῖα ἀρέ-
165 σκονταί. Περὶ δὲ τῆς λογικῆς του δὲν ἡξεύρω ἀν διόλου ἐξέχασες τὴν λογικήν
καὶ διὰ τοῦτο μὲ φιλοσοφικὸν πνεῦμα περὶ αὐτῆς διμιλεῖς, τὸ δποῖον δὲν τὸ
παραξενεύομαι. Ὁ Κοραῆς διδάσκει περὶ ρητορικῆς ἐνῷ διολογεῖ ὅτι ρητο-
ρικὴν δὲν ἐγνωμάσθη. Κρίνει, ἀνακρίνει καὶ καταχώνει δλονς τοὺς γραμμα-
τικούς, ἐνῷ μᾶς πιστοποιεῖ ὅτι ἐξέχασεν, ἢ κατὰ τὴν γλῶσσάν του λησμό-

170 νησε τοὺς γραμματικούς. Ἡξένρω δημος διτὶ ὁ ἀπλούστερος ἄνθρωπος τὸν
ἀπλούστερον δρῦδὸν λόγον κατὰ φυσικὴν ἀπλουστάτην ροπὴν ἐξακολούθωντας
δὲν ἡμιπορεῖ νὰ εἰσῇ ἐνταῦθῷ διτὶ κακὰ ἔκαμεν δι Κοραῆς διποὺ ἔγραψε τέτοιον
γράμμα, ἀλλὰ κακὰ ἔκαμεν δι Πατρινὸς διποὺ τὸ ἐκοινολόγησεν. Ἀν δὲ πρῶτος
ἔκαμε κακά, δι βοὲς δριπογονμένως ἔκαμε καλὰ διποὺ παρέστησε τὴν κακο-
175 τροπίαν τοῦ πρώτου καὶ τὴν ἀμφότητα τοῦ ἑαυτοῦ τον. — Ἄλλ’ ἐπρεπεν ὡς
φίλος ἐκεῖνον μὲν νὰ ἐλέγῃ, τὸ δὲ γράμμα τον νὰ μὴ τὸ κοινολογήσῃ. — Ἄλλ’
διταν δι αὐτὸς φίλος τὰ δσα πρὸς ὑβριν τοῦ φίλου τῷ γράφει μὲν ἐλεγκτικὸν
τρόπον ἀσχέτον δεσποτισμοῦ εἰς ἴδιαιτερον γράμμα, καὶ μετὰ τὴν ἴδιαιτεραν
τοῦ φίλου ἀπόκρισιν καὶ ἀπολογίαν, κοινολογεῖ τοὺς ἴδιους ἐλέγχους, τὰς
180 ἴδιας κατηγορίας πρὸς δημόσιον ἔξουθενησιν καὶ τοῦ φίλου καὶ τῶν φίλων
τοῦ φίλου, τότε δι φίλος τί ἐπρεπε νὰ κάμη; Νὰ ἀντιλέξῃ εἰς τὰ κοινολογη-
θέντα χωρὶς νὰ κοινολογήσῃ τὰ ἴδιαιτερως γραφόμενα. Δηλαδὴ νὰ ἐμβη
εἰς δημόσιον πόλεμον καθ’ ἐρὸς ἀνωνύμου ψευδοκατηγόρου, χωρὶς νὰ παρα-
στήσῃ τὸν κατήγορον. Δηλαδὴ νὰ φανῇ τρελλὸς καὶ ταραχοποιὸς εἰς τὸ κοινόν,
185 μὴ θέλοντας νὰ παραστήσῃ εἰς τὸ κοινόν τὸν ἀληθῶς παραφρονοῦντα ψευδο-
κατήγορον! Αὐτὸ τὸ εἰδος τῆς λογικῆς ποίος σᾶς τὸ ἐδίδαξε; Ποῖος σᾶς ἐδωκεν
αὐτὸ τὸ ὑπέρτατον προνόμιον τοῦ νὰ λέγετε, νὰ γράφετε, νὰ ὑβρίζετε, νὰ κατη-
γορήτε, νὰ ἔξουθενητε καὶ κρυφὰ καὶ φανερὰ καὶ ὀνομαστὶ καὶ προσωπικῶς,
ἀμέσως καὶ ἐμμέσως ἀντιφερόμενοι, καὶ οἱ ἐλεεινῶς ἀλλὰ ἀφειδῶς ἐκ μέρους
190 σας κατασπαραττόμενοι νὰ μὴν ἔχουν οὐδὲ ἀπλῶς τὸ δικαίωμα νὰ παραστήσουν
εἰς τὸν κόσμον, διτὶ σεῖς εἰσθε οἱ κατασπαράττοντες! Καὶ κομμάτι διάκοισις,
φίλε! — Ἄλλ’ ἡ εὐγενεία σον ἔχεις ἀδικον νὰ κατηγορῆς τὸν μαρκέζον, ἐνῷ
ἐκεῖνος μὲ τόσην ἐμφασιν σὲ ἐπανεῖ... — Καὶ τόσον μὲ θαρρεῖς, φίλε, χα-
F. 3^τ μερπῇ καὶ οὐτιδανὸν || ὥστε νὰ ἐπαίρωμαι εἰς τοὺς ἐπαίνους τῶν ξένων, ἢ νὰ
195 θαυμάζωμαι ἀπὸ τὰς δυσφημίας τῶν ἐναντίων; "Αν τοιοῦτον μὲ ὑποθέτης,
ὅλιγον μὲ γνωρίζεις. Νομίζεις διτὶ ἀν δι Bailly de Balla μὲ εἶχεν ἐπανέση
διὰ νὰ ἔξουθενησῃ τὸ γένος μον διτὶ τὸν τοιοῦτον ἐπαίνον θέλεια τὸν ἔχει καύ-
χημά μον; "Η ὑποθέτεις διτὶ ἀπὸ ἐχθραν προσωπικὴν μέμφομαι τοῦ "Ἐνὸς
τὸ ἀτόπημα καὶ ὑπερασπίζομαι τοῦ ἀλλον τὸ ἔγτιμον δικαιολόγημα; Τὰ
200 πράγματα, φίλε, ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων κρίνονται καὶ δχι ἐκ τῶν φρονη-
μάτων... Διέκοψε λοιπὸν εἰς τοῦτο τὴν διμήλιαν προφασιζόμενος διτὶ εἴναι
"ξώρας, καὶ φιλικῶς διεχωρίσθημεν. Εἶμαι δμως πληροφορημένος διτὶ αὐτὴ
ἡ κακότροπος ἐκ μέρους μον διμήλια θέλει συγχίσει τὰς ἀθώας ἀκοὰς τοῦ σεβα-
σμί(ον) γέροντος, καὶ θέλει πληρώσει τὴν αἰσθητικὴν τον καρδιαν αὐτὴ ἡ ἀνε-
205 θεματισμένη πικρὰ ἀλήθεια. Δὲν τοὺς ἀφίνομεν δμως ν' ἀγιάσουν χωρὶς νὰ
ξεπαγιάσουν, ἀν δ Θεὸς μᾶς χαρίσῃ ὑγείαν. "Οθεν μεγάλο δίκαιον ἔχουν νὰ
καταχαιρωνται δσάκις μανθάνουν τὴν συνέχειαν τῶν ἡπατικῶν μον πόνων.
Ἄλλ’ ἔχει δ Θεός.

Δὲν πρέπει τάχα, φίλε, νὰ παραξενευθῆτε ἀκούοντες νὰ προσκλαίωμεν

210 ἀπὸ πόνους ἡπατικούς καὶ ἐνταῦτῷ βλέποντες μίαν τοσαύτην γραφικὴν ἀπεργατολογίαν ; "Οχι, φίλε ! Μή παραξενευθῆτε. Ἡ τελεῖα ἀγάπη ὑπεροικαῖ κάθε πόνον καὶ σᾶς πληροφορῶ ἐπ' αὐτῇ τῇ ἀκραιφνεῖ φιλίᾳ δτι αὐτῇ τῇ ὥρᾳ τὸ μὲν χέρι κινεῖ τὸν κάλαμον, δὲ σφοδρός πόνος δλα μοὶ συγκινεῖ τὰ ἐντάσθια. Ὑποφέρω γράφων καὶ γράφων παρηγοροῦμαι.

215 Τὰ τοῦ Τζαλίκογλου διακόσια) φρ(άγκα) καὶ τὰ ἑκατὸν πενήντα τοῦ Σκούφου ἔξ ἀποφάσεως πρέπει νὰ περάσουν εἰς τὰ δίπτυχα τῆς Παλιγγενεσίας. Τζαλιὰ ἀπὸ τὸν ἑνα καὶ γεωργούσκουφιες ἀπὸ τὸν ἄλλον ἔχομεν νὰ ἐλπίσωμεν.

Χθὲς ἔξ ἀπροόπτου ἦλθε πρὸς ἐμὲ ὁ Fournier ἐρωτᾶντάς με ἂν ἔχω ελδῆσεις παρὰ τοῦ Τιπάλδου τῷ ἀπεκρίθην) δτι ἀμέσως ἀπὸ τὸν Τιπάλδον 220 δὲν ἔχω οὐδὲ ἀπλῶς χαιρετισμόν, οἱ ἀπὸ Biérrav ὅμως φίλοι μου μὲ εἰδοποίησαν δτι σᾶς ἔμβασαν τὰς 3200 fr. καὶ ἀποροῦν πῶς ἔως τώρα δὲν ἔλαβον ἐκ μέρους σου καμμίαν ἀποστολήν. Ἀπὸ τὰς μασημένας ὅμως καὶ ἀλλοπορσάλλους ἀποκρίσεις του ἐσυμπέρανα δτι ὁ νέος οὗτε τὰ ἔδω χρέη τοῦ Τιπάλδου ἐπλήγωσεν ἔως τώρα, οὗτε καμμίαν ἀγορὰν τῶν παραγγελιῶν του ἔκαμεν, ἀλλὰ 225 βαστῷ τὰ ἀσπρα ἔως οὐ νὰ λάβῃ παρὰ τοῦ Τιπάλδου ἀπόκρισιν περὶ ἐνὸς — δις λέγει — ὑποκειμένου τὸ ὅποιον ἔχοντας νὰ λαμβάνῃ παρὰ τοῦ Τιπάλδου τῷ ἔγραψε δις καὶ τοὺς καὶ προσμένει τὰς ἀποκρίσεις του. Ήολλὰ ὑποπτεύομαι δτι τὰ ἀσπρα αὐτὰ ἐνδέχεται νὰ μπερδευθοῦν, καὶ λυποῦμαι βλέποντας ἐνταῦτῷ ἄλλους δανειστάς του καὶ τῷ ὅντι εὐεργέτας του νὰ μὴ λαμβάνουν ἐκ μέρους 230 του οὐδὲ ἀπλῶς σημεῖον ἐνθυμήσεως.

Τέλος πάντων ἔλαβα σήμερον τὸν Ἡφαιστίωνα ἀπὸ τὸν βιβλιοδέτην λαμπρότατα χρυσοδεμένον καὶ ἀκούρευτον καὶ αὖτις σὺν Θεῷ τὸν στέλλω πρὸς τὸν Renouard διὰ νὰ σᾶς σταλθῇ εἰς Biérrav.

Τὴν δὲ Λίνειάδα καὶ τὰ Γεωργικὰ τοῦ Εὐγενίου, καθὼς καὶ τὸν Βρυνέννιον, 235 ὅταν τὰ λάβετε, θέλετε τὰ διευθύνει πρὸς τὸν φίλον κύριον) Πατρινόν, δπον Θεοῦ συναιρουμένον ἔχει νὰ γίνη δλίγον κατ' δλίγον δλη μου ἡ παρακαταθήκη. Τὸ περισσεῦον σῶμα δυσκόλως ἡμποροῦμεν νὰ τὸ περάσωμεν ἔδω. Μ' δλον τοῦτο, ὅταν θετικῶς μοὶ γράψετε θέλω τὸ προβάλει πρὸς τὸν Renouard καὶ θέλω σᾶς εἰδοποίησει. Ἡ πώλησις τῶν τοιούτων εἰς Biérrav μοὶ φαίνεται 240 εὐκολωτέρα, καθ' δτι περισσότεροι οἱ ἐκεῖ ἐπιζητοῦντες τὰ τοιαῦτα. Τὸν ιγὸν τοῦ Ρονσσιάδου δὲν τὸν ἔλαβα. "Οθεν καὶ ἐσχάτως ἔγραψα τῷ ἀδελφῷ νὰ μοὶ τὸν στελλῃ εἰς φύλλα μὲ τὰς ἐφημερίδας. Καὶ ταῦτα πρὸς ἀπόκρισιν τῶν ἀπὸ Biérrav. ||

F.3v Εἰς δὲ τὸ ἀπὸ Λιβούργον πολυπόθητόν μοι ἀδελφικόν σας 16 τοῦ ἥδη 245 λίξαντος σημειωμένον ἀπαντοῦντες διπλασιάζω δλη μου τὴν εὐχαρίστησιν ἐπιφέρων τοὺς ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας ἀσπασμούς, καὶ τὰς συγχαρητικάς μου προσφήσεις πρὸς τε τὴν εὐγενείαν σας καὶ πρὸς τὴν παμφιλάτην σας κυρίαν Ἐλένην, καὶ ἀκολούθως εἰς δλη τὴν πολυέραστόν μοι συγγένειαν, γλυκοφιλῶντας πρὸ πάντων τὸν φίλτατον Γεωργάκην μας, τὸν δποῖον καὶ ἐπεύχομαι

250 ἐν καιρῷ νὰ ἐναγκαλισθῶ αὐτοπροσώπως κατὰ τὸν ἐγκάρδιον πόθον μου.
Σᾶς παρακαλῶ δὲ νὰ δεχθῆτε καὶ τὰς ἐκ μέρους τοῦ Ἀχιλλέως μου ταπεινὰς προσκυνήσεις, καὶ εὐχαριστίας διὰ τὴν ἔνδειξην τῆς πρὸς αὐτὸν εὔνοίας.

Ἐκ τῶν προγραφέντων λοιπὸν πρὸς τὸν εὔνοϊκότατον φίλον κύρῳ^(ιον) Πατριὸν ἐπληροφορίθητε τὰ μελετούμενα περὶ τῶν κατ' ἐμέ. "Ηδη δὲ ὡς
255 ἐκ κοινοῦ θέλετε πληροφορηθῆ τὰς σκέψεις μου ἀπὸ τὸ πρὸς τὴν εὐγενείαν τοῦ ἀποκριτικόν μου. Μένει τώρα νὰ ἀξιωθῶ καὶ τῆς ἐκ μέρους σας ἐφετῆς μοι πληροφορίας, καθ' ἥν ἀμοιβαίως νὰ διευθετήσω τὸ δλον τοῦ σχεδιάσματος τῶν κατ' ἐμέ.

"Οτι εἰς τὴν παροῦσσαν συγκίνησιν καὶ ἀνησυχίαν τῶν δημοσίων πνευμάτων,
260 καὶ εἰς τὴν ἐξ αὐτῶν σύγκρουσιν καὶ διαφωνίαν τῶν διοικητικῶν συστημάτων,
ἡ Τοσκάνα πρὸς πάντων δλων παραστήνει, μὲ κάθε ἐνδεχομένην πιθανολογίαν,
μίαν πρόσοφην διαφεστέρας ἡσυχίας καὶ εὐνομίας εἶναι δσον τὸ κατ' ἐμὲ ἔξω
πάσης ἀμφιβολίας. Τὰ ἔκτακτα καὶ ἀπροσδόκητα συμβεβηκότα εἶναι καὶ
πρὸς τὴν γενικὴν φορὰν τῶν πραγμάτων ἀπεριδιούστα, καὶ ὡς πρὸς τὸ διορα-
265 τικὸν τοῦ ἀνθρωπίνου νοὸς ἀκατανόητα. Εἰς αὐτὰ δμως οὔτε σκέψις ἐμφιλο-
χωρεῖ, οὔτε προμήθεια ἐπιδέχεται. "Η μόνη φέγονσα φορὰ συμφέρει τὸν ἄνθρω-
πον μὲ τὰ πράγματα, καὶ δι προσεκτικότερος πολιτικὸς συμπεριφέρεται μὲ
τὰ πράγματα. Κατὰ τὴν γενικωτέραν λοιπὸν θεωρίαν, καὶ ἡ τοπικὴ θέσις,
καὶ ἡ πολιτικὴ σχέσις, καὶ ἡ ἡθικὴ διάθεσις τῆς Ἐπρονοίας ἐγγνᾶται μίαν
270 ἀτάραχον στάσιν, καὶ ἀκολούθως εὐτυχεστέραν κατάστασιν εἰς τὸν ἐπαπει-
λούμενον θόρυβον τῶν κοινῶν περιστάσεων. "Η ἐκλογὴ λοιπὸν πρὸς κατοίκησιν
τελειοτέραν τοῦ τόπου αὐτοῦ μοὶ φαίνεται καὶ ἡθικῶς, καὶ πολιτικῶς καὶ
ἴσως ἵσως ἐμπορικῶς ἀρμοδιωτέρα. "Ἄσ προσθέσωμεν ἡδη εἰς τὴν φυσικὴν
τοῦ κλίματος γλυκύτητα, καὶ τὴν ὑγιεινοτέραν τοῦ ἀέρος εὐηρασίαν, καὶ
275 ὕστερον ἀπὸ δλα τὸ πρὸς πάντων δλων χαριέστερον τὴν μεταξὺ οἰκείων καὶ
συγγενῶν συζωίαν. Αὐτὰ δλα ἐνωμένα θέλγονταν τὴν καρδίαν μου, φίλε, καὶ
ἐπιμέρω σταθερῶς εἰς τὸν σκοπόν μου προσμένοντας μὲ δλον τοῦτο τὴν
πληροφορίαν τῆς ἀποφάσεως σας. "Ο Ἀχιλλεύς μου συνέλαβεν ἀμνδρῶς μίαν
ὑποψίαν τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως καὶ ἀπὸ πολλὰ μακριά, ὡς ἐκ γενετῆς
280 Παρισιάνος, ἄφησε νὰ διαγνωσθῇ ἡ κατὰ τοῦτο δυσαρέσκειά του, μήν ἔχοντας
δμως εἰσέτι καμμίαν θετικὴν λαβὴν δὲν ἴμπορεῖ νὰ σχηματίσῃ κανένα ειδος
συλλογισμόν, καὶ ἡ ἐμφυτός του εἰς ταξίδι ροπὴ θέλει νικήσει ἐν καιρῷ Θεοῦ
εὐδοκοῦντος τὴν φυσικὴν εἰς τὸν τόπον τῆς γεννήσεως τον προσκόλλησιν.
"Η θεία Πρόνοια νὰ οίκονομήσῃ ἐπ' ἀγαθῷ τὰ μελετούμενα, καὶ νὰ μᾶς
285 ἀξιώσῃ νὰ ἀνταμωθοῦμε μὲ ὑγείαν.

Ιησούσμένω τὰς πρὸς τοῦ κινημοῦ σας ἀδελφικὰς εἰδῆσεις, ἐν αἷς καὶ τὴν
συνέχειαν τῶν ἀπὸ Ρούμελην διαδιδομένων, τὰ ὅποια ἐκοινολογήθησαν καὶ
ἔδω, καὶ τὰ θεωρῶ κατὰ πολλοὺς λόγους περίεργα. "Εμαθα δὲ ἐσχάτως ὅτι
δ Ἀλή Ἀλεξ(ανδρείας) ἔστειλεν εἰς Κωνστ(αντιούπολη)λιν δύο ταχυδρόμους

290 πρὸς τὸν ἐκεῖ καπουκεζαγιάν τον, καὶ συμπεριφέρεται ὅτι προβάλλει συμβιβασμόν. Ὁ χρηματόφιλος χαρακτήρ τοῦ "Λανακτος ὁν γνωστός, ἐνδεχόμενος εἶναι τὸ δῶν τοῦ δράματος νὰ διαλυθῇ μὲ ἀσποα." Ας ἴմοῦμεν τὸ τέλος.

"Ο διὰ βίου ελλιξιρινῆς σας φίλος

Παν. Κοδρικᾶς

10

F. 1° *(Εἰς) Λιβοῦρο — Πρὸς τὸν Κύριον Δημήτριον Ποστολάκαν*

Παρίσι 3 Ιουλίου N. 1820

Φίλε μοι ἐπέρχαστε!

Αἱ ἡδονικαὶ τρυφαὶ τῆς χαριεστάτης Ἐτρουρίας καὶ ἡ τερπνοτάτη ἀπό-
5 λανσις τῶν γλυκυτάτων φίλων καὶ συγγενῶν, σᾶς ἔκαμαν νὰ ξεχάσετε, η τοῦ-
λάχιστον νὰ παραβλέψετε διόλου τὸν εἰς τὸν δαίδαλον τῆς Γαλλίας ἀπομονω-
μένον φίλον σας, καὶ νὰ τὸν ἀφήσετε δύο ἥδη περίπου μῆνας ἐξ ὀλοκλήρου
ἐστερημένον τὸν χαροποιῶν σας εἰδῆσεν. Εἰς τὸ ἀπὸ 27 Ἀπριλίου ἐκτε-
ταμένον ἀδελφικόν μου εἰσέτι ἀποκρίσεως δὲν ἦξιώθην, καὶ ὡς φαίνεται ἡ
10 ἔκτασίς του σᾶς ἀπενάρχωσεν ὡς ἡ θεωρία ἐνὸς ἀχανοῦς πελάγονς. Μὰ
τοῦλάχιστον μίαν ἀπλῶς λέξιν δηλωτικὴν τῆς ὑπέρ πᾶν ἄλλο εὐκταίας μοι
πανοικὶ ὑγείας σας, ἥτον ἀμήχανον νὰ μοὶ σημειώσετε; Ὁ κοινὸς πατὴρ καὶ
φίλος κἀρ — Ἀλέξανδρος πῶς ἡμικάρεσε νὰ παραβλέψῃ εἰς τοσοῦτον τὸν φίλον
του; "Οθεν καὶ ἐγὼ διὰ νὰ τὸν τιμωρήσω, δὲν τὸν ξεχωρίζω τελείως ἀπὸ τὴν
15 εὐγενείαν σου — τί γλυκυτάτη τιμωρία, μὰ τὸν πρέπει! — ἀλλὰ δι' ἐνὸς καὶ
τοῦ αὐτοῦ γράμματος τοὺς γλυκασπάζομαι ἐνταῦτῷ καὶ τοὺς δύο, καὶ ἀς
πληρώσῃ ἡ εὐγενεία του σὰν καλὸς πραγματευτὴς τῆς πόστας τὰ ἔξοδα. Σᾶς
πληροφορῶ μ' ὅλον τοῦτο — χωρὶς χωρατῶν καὶ διάχυσιν κατὰ τοὺς Ἐφο-
λόγους — ὅτι ἡ τόσον διεξοδικὴ σιωπὴ σας δὲν εἶναι παντελῶς ρόστιμος,
20 καὶ προσμένω ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ νὰ ἀξιωθῶ τὴν λίστην τῆς πρὸς ἡσυχίαν καὶ
χαροποίησίν μου.

"Ἀπὸ τὸ ἐσχατον γράμμα τοῦ φίλου ἀδελφοῦ ἀπὸ Βιένναν, 21 Ιουνίου
σημειωμένον, εἰδοποιήθην τὴν ἐφετίν μοι ὑγείαν σας καὶ τὴν σὺν Θεῷ περὶ
τὰ μέσα, η καὶ τέλη τοῦ τρέχοντος, μελετούμενην ἐπιστροφήν σας, τὴν διοίαν
25 καὶ ἐπεύχομαι κατὰ πάντα αἴσιον. Σᾶς ἐρωτῶ δμῶς ἀν σᾶς φαίνεται ρόστι-
μον νὰ λαμβάνω διὰ Βιέννας τὰς ἀπὸ Λιβοῦρο εἰδῆσεις σας. Τὸ ροστιμώ-
τερον δὲ εἶναι δόπον κατ' ἀντίστροφον λόγον ἐγὼ στέλλω εἰς Λιβοῦρο τὰ διὰ
Βιένναν ἔγγραφά μου. Καὶ τοιαύτη εἶναι τοῦ κόσμου η παλίνδρομος κυκλο-
φορία.

30 Εἴδοισκετε ἐν τῷ παρόντι περικλεισμένην τὴν ὁφειλομένην σεμνοτάτην
ἀπάντησιν εἰς τὴν σοφωτάτην παραινετικὴν ἐπιστολὴν τοῦ λογιωτάτου μαρ-

κέζου κυρίου Βασιλείου Ποντη, ή δποία δὲν ἔκτείνεται, εἰμὴ εἰς δόνο μόνον
κόλλες δλόκληρες. "Ἄς χαίρεται ἐκεῖνος δπού ἔχει νὰ πληρώσῃ τῆς πόστας
F. 1^ο τὰ ἔξοδα. Ἐμένα μὲ || ἐκόστισεν ἀπειρον κόπον καὶ μάλιστα ή διεθοία ἀντι-
35 γραφή. Μ' δλον τοῦτο ή ὑγεία μου, χάρις τῷ Θεῷ, ἀφ' ὅτον ἀρχισαν οἱ ζέστες
πηγαίνει κάλλιστα καὶ ἀν ή στέρησις τῶν γραμμάτων σας δὲν μὲ ἐπείραζεν,
δι κόπος αὐτὸς δλος ἥθελε μοὶ φανῆ ἔνας τερπνὸς χαριεντισμός. "Οταν ή καρδία
εἶναι εὐχαριστημένη δι κόπος τοῦ στήθους καὶ δι πόνος τοῦ στομάχου καταν-
τοῦν ἀνεπαίσθητοι, καὶ ἴδοὺ ή ἀπόδειξις. Κατακονδασμένος ἀπὸ τὴν ἀντι-
40 γραφὴν ἀρχισα νὰ σᾶς γράψω, καὶ κύριος οἰδε πότε ἔχω νὰ πάνσω. "Ἐν
τοσούτῳ ἐλπίζω νὰ σᾶς ἀρέσῃ δι κόπος μου καὶ, ἀν τῷ δυτὶ ή ἐλπίς μου δὲν
ἀποτύχῃ, θέλετε λάβει τὴν φροντίδα νὰ στείλετε τὸ πρωτότυπον εἰς Βιένναν
διὰ νὰ ἐκδοθῇ εἰς τὴν Καλλιόπην.

Ai τελευταῖαι ἐφημερίδες Καλ(λιόπη) καὶ Λ(όγιος) Ἐ(ρμῆς) τῆς 15
45 Ιουνίου μοὶ ἐστάλθησαν μὲ 3 φρ(άγκα) ἔξοδα πόστας. Ἐξέτασα εἰς τὴν
ἔδω πόστα πόθεν προῆλθεν αὐτὴ ή ἀσυνήθιστος ἀπαίτησις, ἐνῷ έως τώρα
διὰ τὰ αὐτὰ φύλλα δὲν ἐπλέρωνα εἰμὴ τέσσαρα ή πέντε σολδία καὶ πολλάκις
οὐδέν. "Η διοίκησις τῆς πόστας μοὶ ἀπενοίθη δτι δι πόδεσμος δὲν ήτον ἀπε-
λεύθερος. "Οθεν γράφω περὶ τούτον καὶ τῷ εἰς Βιένναν φίλῳ ἀδελφῷ καὶ
50 ἀν τὸ λάθος εἶναι τῆς εὐγενείας του, μένει νὰ πληρώσῃ τὰ τοία φρ(άγκα)
καὶ νὰ διορθώσῃ τὸ σφάλμα του.

Δὲν ηξεύρω ἀν ἐννοιάσθητε νὰ στείλετε τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς
τοῦ πατριάρχον πρώην Κωνστ(αντινον)πόλ(εως). "Ο φίλος ἀδελφός δὲν μοὶ
ἀναφέρει περὶ τούτον καὶ μὴ τὸ ἀμελήσατε. "Ασπαζόμενός σας δὲ καὶ αὖθις
55 ἐξ δλης ψυχῆς ἀμφοτέρους, πενθερὸν καὶ γαμβρόν, ἀκοιθεστάτους φίλους μου,
σᾶς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὰς προσκυνήσεις τοῦ Ἀχιλλέως, τὰς δποίας δμοῦ
μὲ τὰς ἐδικάς μου νὰ τὰς προσφέρετε εἰς τὴν περιπόθητόν μοι φαμιλίαν σας
καὶ ίδιαζόντως τῇ παμφιλτάτῃ σας κυρίᾳ Ἐλένη, ής τὸν χαριτωμένον καὶ
πολυέραστόν μοι Γεωργάκην ἐκ καρδίας γλυκασπάζομαι. Μένω διὰ βίου

60 δε εἰλικρινής σας φίλος

Παν. Κοδρικᾶς

("Ανω δεξιὰ τοῦ φύλλου 1^ο, διὰ χειρὸς Δ. Ποστολάκα:) 20 Ιουλίου N. Ἀπενοίθη
ἀπὸ Λιβόργον.

11

F. 1^ο Πρὸς τὸν κύριον Δημήτριον Ποστολάκαν

Ημέραι 14 Ιουλίου 1820

"Επέργαστέ μοι φίλε!

"Ἄς ἔχῃ δόξαν δ Κύριος δτι ή τόση διεξοδικὴ σιωπή σας προῆλθεν ἀπὸ
5 λάθος πόστας τὸ δποῖον ἐπροξένησεν ή ἐκ μέρους μου ἀπροσεξία. Τῇ ἀλη-

Θείᾳ καὶ ἐγὼ εὐδιόσκουμον εἰς τὴν αὐτὴν ἀπορίαν μὴν ἡξεύροντας πλέον τί νὰ στοχασθῶ διὰ τὴν τόσην ἀργοποοίαν τῶν ἐφετῶν μοι εἰδῆσεων. Ἀπέδιδα τὸ αἴτιον ποὺς εὐχαρίστησιν καὶ ἡσυχίαν τῆς καρδίας μου εἰς περιδιαβάσεις καὶ ἐντρυφήσεις τῶν πέριξ Λιβυῶν καὶ Πίζας, μὰ διτερον ἀπ' ὅλους αὐτοὺς 10 τοὺς ὑποθετικοὺς λόγους ὅλον ἔμανησκεν ἔνα τι κενὸν εἰς τὴν καρδίαν μου, τὸ δποῖον δὲν ἡμποδοῦσε νὰ ἀναπληρώσῃ καμμία πρόφασις. "Ἄς ἔχῃ δόξαν ὁ Κύριος ὃποὺ ὅλη αὐτὴ ἡ ἀνησυχία διελύθη διὰ τοῦ ἀπὸ 29 τοῦ παρελθόντος ἀποκριτικοῦ σας, τὸ δποῖον μνοιάκις κατεφίλησα ώς μίαν οὐδαίνιον παρηγορίαν. Ἐν τοσούτῳ ἡμιπορῷ κιόλας νὰ καυχηθῶ δτι καὶ σᾶς ἐνίκησα, καθ' δτι 15 δὲν ἐπρόσμενα, καθὼς ἡ εὐγενεία σας, νὰ λάβω πρῶτον τὰ ἀποκριτικά σας καὶ διτερα νὰ ἀντεπιστείλω, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ὅλης τῆς ἀνησυχίας μου σᾶς ἔγραψα τὸ προλαβόν μου, παραπονούμενος μὲν διὰ τὴν ἀργοποοίαν τῶν ἀποκρίσεών σας, ἀναγγέλλοντας δὲ ποὺς χαροποίησίν σας τὴν θείᾳ εὐδοκίᾳ ἐπὶ τὸ κρείττον πρόσδοτον τῆς ὑγείας μου, ἡ δποία καὶ διαψκεῖ. Εἰς αὐτὸν περιέ- 20 κλεια καὶ τὴν ἀπάντησιν ποὺς τὸν σοφολογιώτατον μαρωέζον κύριον Πονό- την διὰ νὰ θεωρήσετε, καὶ ἀν τὴν ἐγκρίνετε, καθὼς καὶ ἐλπίζω, νὰ τὴν στεί- λετε εἰς τὴν Καλλιόπην νὰ ἐκδοθῇ. Εἰς αὐτήν, φίλε, τὴν ἀπάντησιν δὲν ἔχομεν καὶ οἱ δύο μας ἀμοιβαίως νὰ θαυμάσωμεν ἄλλο τι, εἰμὴ τὰ ἀκατανόητα ἀπο- 25 τελέσματα μιᾶς εὐδιαθέτον συμπαθείας, δι' ἣς καὶ τὰ φρονήματα καὶ τὰ δια- τομήματα καὶ αὐτὰ τὰ αἰσθήματα ἀποβαίνοντα κοινὰ εἰς δύο ἀμοιβαίως συνδε- δεμένας ψυχάς. Πιστηρῷ μὲ τρυφεράν συναισθησιν δτι καὶ αἱ λέξεις καὶ αἱ ἔννοιαι τῆς ἐκθέσεως δποὺ ἔκαμε εἶναι αὐταὶ αἱ ἴδιαι δποὺ εἰς τὸ γράμμα σας μοὶ σημειοῦτε νὰ κάμω, ὥστε ένας ἀνίδεος αὐτῆς τῆς εὐδιαθέτον συμπα- 30 θείας, ἡ δποία καταντῷ μία τελεία σύμπνοια, ἡμιπορεὶ πιθανώτατα νὰ ὑπο- θέσῃ δτι ἡ ἐγὼ ἐδιάβασα τὸ γράμμα σας πρὸ τοῦ νὰ ἐκθέσω τὴν ἀπάντησιν, 35 ἡ ἡ εὐγενεία σας ἀνεγγώσατε τὴν ἀπάντησιν πρὸ τοῦ νὰ γράψετε τὸ γράμμα σας. || Συναισθάνεσθε, φίλε, πόσον χαροποιὰ εἶναι εἰς μίαν αἰσθητικὴν ψυχὴν τὰ τοιαῦτα συμπτώματα.

F. 1^η Γνωρίζω, φίλε, καὶ δὲν ἔχω χρείαν νὰ σᾶς εὐχαριστήσω μὲ λόγους πόσον 40 ἔννοιάζεσθε διὰ τὴν ὑγείαν μου. Σᾶς πληροφορῶ δμος δτι καμμία ἐκ μέρους μου ὑπερβολὴ δὲν ἀνέτρεπε τὰ τῆς θεραπείας. Ἡ σκέψις, ἡμιπορῷ νὰ τὸ εἰπῶ ἀδιστάκτως, ἡ σκέψις τῶν ιατρῶν ἡτον ἐσφαλμένη, καὶ ἡ μετὰ μεγάλης προ- 45 σοχῆς ἴδιαιτέρα μου παρατήρησις καὶ ἐκλογὴ ἡ καὶ ἀποβολὴ τῶν ιατρικῶν μὲ διέσωσεν, ἔως δτον ἡ μεταβολὴ τοῦ καιροῦ συνετέλεσεν οὖσιωδῶς εἰς τὴν θεραπείαν. Τὴν ἀποδίδω ἐν ταῦτῳ καὶ εἰς τὴν ἀλλαγὴν τῆς κατοικίας, καὶ γνωρίζω ἡδη ἐκ πείρας δτι εἰς τὸ ὑγρότατον κλῖμα τοῦ Παρισίου θανάσιμος εἶναι ἡ ἐν ἐπιπλέω κατώγειος κατοικία, μὲ δλας τὰς πολυεξόδους προφυλάξεις δποὺ ἥθελε κάμει τινάς. Ἡ τωρινή μου κατοικία εἶναι ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρου διαφορετική. Εἶναι ὑψηλὴ εἰς τρίτον πάτωμα, χαριεστάτη, δερική καὶ ἀνοι- 45 κτόκωδος. Ὁθεν ὑποφέρω καὶ τὰς δυσαρέστους ἀχρειότητας τοῦ οἰκον-

ροῦ, καὶ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ ἐνοικίου. Αἰσθάνομαι δῆμος μίαν ἡμέραν καλντέ-
ρευσιν τῆς ὑγείας μου. Τὸ γράψιμον μὲ σκοτώνει. Μὰ τί ποιητέον; Ἐγὼ ἀπε-
φάσισα νὰ ἐκδώσω καὶ τὸν β' τόμον διὰ νὰ ἐλευθερωθῶ ἀπ' αὐτὸν τὸ πρός
τὸ κοινὸν χρέος, τὸ δικοῖον μοὶ ἀφαιρεῖ πάθε ησυχίαν καὶ ἄνεσιν. Ὑποθέσετε
50 δι, τι θέλετε. Ἐγὼ μὲ τελείαν διάχνοντι φυχῆς σᾶς πληροφορῶ διτὶ ὡς προαι-
σθανόμενος ἀναβολὴν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ συμφώνου σκοποῦ μας ἔκαμα
ἀμοιβαίως τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐκδόσεως ἐν τῷ μεταξὺ αὐτῆς τῆς ἀναβολῆς, ἥντις
οὐθὲν θεοῦ συναιρούμενον νὰ μᾶς ὀδηγήσουν τὰ πρόγυματα. Ἀντιγραφέα οὐτε
καλόν, οὐτε ἀνάποδον, δὲν ἡμπόρεστα ἔως τώρα νὰ ἐστινχω. Ὑπέρ τὰ διακό-
55 σια φράγκα) ἔχω ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς μετοικήσεώς μου ἔως τώρα μοιρα-
σμένα, διαιτικὰ καὶ ἀνεπίστροφα, εἰς τοὺς ἕδω δερπεδέρηδες, καὶ κανένας ἐξ
αὐτῶν δὲν καταδέχεται νὰ γίνῃ ἀντιγραφεής, διὰ νὰ κερδίσῃ μὲ τὸν κόπον
του ἐκεῖνο ὅποι ὡς ζητιάνος προκύπτει νὰ ἀπολαύσῃ. Ἀντιγράφω λοιπὸν
μόνος. Βάλτε δῆμος μὲ τὸν τοῦν σας πόσον ἀργότατα προχωρεῖ αὐτῇ ἡ ἀντι-
60 γραφή, διὰ τὴν διοίαν πολλάκις περιγράψει μία δλόκηρος ἑβδομάς, χωρὶς νὰ εἴρω
καιρὸν νὰ γράψω μίαν ἀράδα. Ὡστε εἰς τοῦ Ἀχιλλέως τὸ στάδιον προχωρῶ
μὲ βήματα χελώνας. Ἐλπίζω μ' δλον τοῦτο διὰ μᾶς συνεχοῦς ἐπιμονῆς νὰ
φθάσω εἰς ἐκβασιν καὶ δ Θεὸς βοηθός. Εἰς αὐτὴν τὴν ἀντιγραφὴν προσέχω
νὰ μὴ παραβιάσω τὸν ἑαυτόν μου καὶ ἀποφεύγω προσεκτικῶς τὴν στενο-
65 χωρίαν, καθ' ὅτι εἰς τοὺς προλαβόντας κόπους ἡ στενοχωρία μᾶλλον παρὰ ἡ
κούρασις μὲ κατεδάμαζε, καὶ ἐξ αὐτῆς ἐπειράχθη τόσον καιρίως ἡ σφαλερὰ
ὑγεία τοῦ σώματός μου. Ἐπικαλοῦμαι τὰς εὐχάς σας καὶ τὰς γλυκυντάτας
παρηγορίας σας.

"Οταν δοχισα νὰ γράψω τὸ παρόν ἐμέτρησα τὴν ἐκτασιν τῶν ὑποθέσεων
70 καὶ δχι τὴν ἔφεσιν τῶν διαθέσεων. Ὁθεν ἔνοψα τὴν κόλλαν ὑποθέτοντας διτὶ¹
τὸ ἔνα φύλλον μὲ ἀρκεῖ. Ἰδοὺ δῆμος καὶ βοη διὰ τὴν συνέχειαν, καὶ κύριος
οἶδεν ἀν δὲν καταντήσω καὶ εἰς γον. "Οθεν ὑπομονή, φίλε. ||"

F. 2° Δὲν ἡξενδρω ἀν τὸ παρόν μου σᾶς προφθάσῃ εἰς Λιβοῦρο. Προκρίνω δῆμος
νὰ τὸ διευθύνω ἐκεῖ, καὶ ἀν προλάβῃ ὁ κινημός σας, δ κοινὸς πατήρ καὶ φίλος
75 καὶ - Ἀλέξανδρος θέλει τὸ διευθετήσει, καὶ ἐγὼ κερδίζω τὸ νὰ λάβω συντο-
μώτερα τὴν ἀπόκρισιν τῆς ἀποστολῆς του.

Χθὲς ἔστειλα εἰς Βιένναν εἰς τὸν φίλον ἀδελφὸν ἔνα μικρὸν πρόλογον μὲ
ἀντίγραφον τῆς ἐκ μέρους μου ἐπιστολῆς πρὸς τὸν πράγμα Κονστ(αντίνον)πό-
λ(εως) διὰ νὰ ἐκδοθοῦν μὲ τὴν ἀποκρυπτικὴν ἐπιστολὴν τῆς διοίας τὸ ίσον, ὡς
80 μοὶ σημειοῖτε, ἔστειλατε αὐτόθεν. Αὐτὰ τῷ ὅντι, φίλε, εἶναι φραγτοὶ κεραυνοὶ
διὰ τοὺς Κόρακας, οἱ διοίοι τώρα θριαμβεύοντες διὰ τῶν περὶ τοὺς ἡγεμόνας
Βλαχίας καὶ Ηογδανίας συνηγόρων των. "Ἄσ χαίρωνται, μ' δλον τοῦτο οὐχ
ἡττον ἐντρέπονται.

Κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἔφθασαν ἔδω καὶ οἱ δύο ἀνεψιοὶ τοῦ ὑψηλοτάτου
85 Αὐθέντου Βλαχίας συστημένοι διὰ μὲν τὴν χρηματικὴν καὶ πολιτικὴν ἐπι-

στασίαν πρὸς τὸν εὐγενέστατον Βαρόνου κύριον Σακελλάριον, διὰ δὲ τὴν παιδαγωγικὴν προστασίαν πρὸς τὸν ἔξοχότατον φιλόσοφον κύριον Κοραῆν. Λότοι
ἡτού συντροφευμένοι μὲν δύο ψυχονιοὺς τοῦ εἰς Βουκουρέστιον κυρίου Σακελ-
λαρίου, καὶ ὁ ἔδω αὐτάδελφός τον τὰ ἔβαλεν δλα σωρηδὸν εἰς τὸ παιδαγω-
90 γεῖον τοῦ κυρίου Γκιλλέ, ὅπου καὶ ἐγὼ πτωχιώτατα ἔχω τὸν Ἀχιλλέα μου.

"Ἐως τώρα δὲν ἡξιώθην οὕτε νὰ τὰ ἴδω. Ἄλλ' οὕτε δὲν Ἀχιλλεύς, ὡς ἔμαθον,
δὲν ἡξιώθη ἐως τώρα νὰ τὰ πλησιάσῃ, ἐπειδὴ δὲν Ἀχιλλεύς εἶναι εἰς τὴν κοινὴν
τάξιν, αὐτὰ δὲ εἶναι ἔξω τῆς κλάσεως εἰς ἴδιαίτερα ἀνάγκεα. Εἴθε νὰ εδδοκι-
μήσουν οἱ νέοι εἰς τὴν προκοπήν των κατ' ἀναλογίαν τῶν ἔξόδων των. Ἐν
95 τοσούτῳ δὲ μικρός Ἀχιλλεύς μας, δὲ ποιῶς ἀνδρικώτατα καταφρονεῖ τὰς
ἐντελεῖς μεγαλοπρεπείας τῶν συσχολαστῶν του, προετοιμάζεται γενναίως νὰ
ἔμβῃ βίσ τὸν ἀγῶνα τοῦ βραβείου τῆς Βασιλικῆς σχολῆς ἐπὶ μαθηματικῶν
πράξεων, καὶ σήμερον μοὶ ἐμήρνυσεν δτι ἐψηφίσθη εἰς τῶν δέκα ἑκλεκτῶν διὰ
τὸν ἀγῶνα. Ἐπικαλοῦμαι, φίλε, ἀπὸ καρδίας τὰς ἀδελφικάς σας εὐχάς, καθὼς
100 καὶ τὰς πατρικὰς εὐχάς τοῦ κοινοῦ πατρός καὶ φίλου κυρίου Πατρινοῦ διὰ
τὰς ἐπ' ἀγαθῷ ἐκβάσεις του.

16. -- Ἀπὸ τὰς ἀσχολίας διὰ τὴν παράστασιν εἰς τὴν καταγραφὴν τοῦ
Ἀχιλλέως μας διένοψα τὴν συνέχειαν μέχρι τῆς σήμερον, καὶ σήμερον βλέπω
δτι ἡ συρροὴ τῶν πρὸς χαιρετισμὸν φίλων δλίγην εὐχαιρίαν ἔχει νὰ μοὶ ἀφήσῃ
105 εἰς τὸ νὰ ἐξακολουθήσω τὴν συνέχειαν. Ἐν τοσούτῳ ὑποκλέπτοντας καιρὸν
χρεωστῷ νὰ σᾶς κοινολογήσω τὴν ἀπορίαν μὲ τὴν δποίαν είδα τὴν λαμπρὸν
Καλλιόπην στολισμένην μὲ δλα τὰ λεπτούφαντα πανιὰ τῆς ἀράχνης χωρὶς
ἄλλο τι, είμη τὴν ἐπιστολήν, ἥ Λίπωμα, τῆς Ποντιακανῆς ἐταιρείας
πρὸς τὸν φίλον Σταγειρίτην καὶ τὴν ἀπόκρισιν, ἥ Ἀπάρτησιν τούτου
110 πρὸς τὴν φιλόσοφον, φιλάνθρωπον καὶ πανσέβαστον ἐκείνην ἐταιρείαν. Ἡ εὐγενεία σας καὶ ἐγώ, κατὰ τὴν ἐκ μέρους τοῦ φίλου
ἀδελφοῦ πληροφορίαν, εῖχαμεν λόγον, μοὶ φαίνεται, νὰ ἐλπίσωμεν τοῦλάχι-
στον μεταξὺ τῶν Ἰστᾶν τῆς Ἀράχνης, καὶ τὴν ἔκδοσιν τῆς Ηατριαρχικῆς
ἐπιστολῆς, πρὸς διάλυσιν τοῦ ἐξ ἄμμου σχοινίου. Ἄλλ' ὡς φαίνεται τὰ τοι-
115 αῦτα δεύτερα τῶν ἄλλων ἐγκρίνονται. Εἰς δὲ τὸ ἀρθρον τοῦ Λ(ογίου) Ἔ(ρμοο)
F. 2° είδα τὴν πρὸς δόξαν καὶ κλέος τοῦ παντερερβάστον Κοραῆ αὐθεντικὴν
ἐπιστολὴν τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βλαχίας πρὸς σύστασιν τῶν ἀνεψιδίων του, τὰ
δποῖα, κατὰ τὴν φιλοσοφικὴν γλῶσσαν τοῦ γράφοντος, ενδρίσκονται δξια τῆς
ἀγάπης τοῦ φιλοσόφου διὰ τὴν φυσικὴν καὶ ἥθικὴν αὐτῶν εὐρυθμίαν —
120 ὡς ἐξάμετροι, ὡς φαίνεται, στίχοι, ἥ λυρικὰ ποιήματα — δξια δὲ τῆς ἐπιστα-
σίας του διὰ τὴν πολλὴν αὐτῶν ἀπειρίαν — ὡσὰν νὰ ἡτον τὰ δυστυχῆ
ἀναθρεμμένα εἰς τὰ Κανκάσια δρη — καὶ αὐτὰς τὰς Συνθικὰς ἐκφράσεις
τὰς ἀκούει ἥ δυστυχῆς Ἑλλὰς δις ἀπὸ στόματος ἐνὸς ἡγεμόνος, τοῦ δποίου
ἥ φυσικὴ λεπτόγοια καὶ ἥ ἐκ νεότητος γύμνασις είχαν κατορθώσει εἰς τὰς
125 ἐκφράσεις του τὴν εὐφράδειαν καὶ κομφότητα τῆς γλώσσης παραδειγμα-

τικήν. Ἡ Κορακιστική ὅμως φιλοσοφία διέφευγε καὶ τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν φράσιν τοῦ ἡγεμόνος. Ἀς χαίρωνται λοιπὸν ἐκεῖνοι μὲ τὴν πρόοδον τῶν κορακιστικῶν τους, ἥμετις δὲ ἀς λυπούμεθα διὰ τὸ λεπτότερον ὑφασμα τῶν ἀραχγῶν μας.

130 17. — Ὡς προεῖδα, φίλε, οὕτως ἤκολούθησε. Λθές δὲν εἴκαλησα νὰ τελειώσω τὸ παρόν μου καὶ ἐπαναλαμβάνω σήμερον τὴν συνέχειαν. Τὸ Ἐγχειρίδιον τοῦ Ἡφαιστίωνος χρυσοδεμένον πολυτελῶς καὶ ἄκοπον ἐστάλη διὰ τῶν ἐδῶ κνοφίων) Renouard βιβλιοπώλων πρὸς τὸν εἰς Biérrav Mr Schalbacher περὶ οὐ ἔγραψα τῷ φίλῳ ἀδελφῷ νὰ φροντίσῃ τὴν περιλαβὴν καὶ ἐλπίζω 135 σὸν Θεῷ εἰς τὴν ἐπιστροφήν σας νὰ τὸ ἀπολαύσετε. Ἀδύτατον ἐστάθη ἐοις τώρα νὰ ἐπιτύχω ἄλλο ἀντίτυπον διὰ τὸν ἐμαυτόν μου, καὶ ὁ Renouard μὲ βεβαιοῖ δτι τὸ αὐτὸ πάσχει καὶ ὁ ἴδιος. Σᾶς περικλείω ἀντίγραφον τοῦ ἀποδεικτικοῦ γράμματος τοῦ Renouard τοῦ ὅποιον τὸ πρωτότυπον βαστῶ εἰς ἔνδειξιν τῆς δι᾽ αὐτοῦ ἀποστολῆς. Τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς fr. 27 σᾶς τὴν 140 προεσημείωσα. Τὰ ἔξοδα τοῦ δεσμάτος ἀγνοῶ, καθ’ δτι ὁ βιβλιοδέτης, πρὸς τὸν ὅποιον καὶ ἔτερα χρεωστῶ δεσμάτα ἵδια, δὲν μοὶ ἔφερεν εἰσέτι τὸν λογαριασμόν του.

145 Περὶ τῆς Βοζαντίδος δὲν ἔχω καμίαν νεωτέραν εἰδῆσιν, καθ’ δτι ἔκτοτε δὲν ἔκαμα πλέον κανένα κίνημα, τοῦτο μὲν διὰ νὰ μὴ δείξω προσπάθειαν ἐπὶ ματαίῳ, τοῦτο δὲ καθ’ δτι δὲν εἶχα οὔτε ἄλλον διορισμόν σας. Ἡρ ἀγαπᾶτε δμῶς, θέλω ἐρευνήσει ἐκ νέου καὶ θέλω σᾶς εἰδοποιήσει περὶ αὐτοῦ.

150 Περὶ τῆς μεταφράσεως τῆς Λίνειάδος καὶ τῶν Γεωγρικῶν δὲν εἶναι παράξενον, φίλε, ἀν ἐπωλήθη 230 f. εἰς τὴν δημοσίαν πώλησιν Gillard. Εἰς μίαν δημόσιον πώλησιν ἡ συρροή τῶν ἀγοραστῶν ἀναβιβάζει πολλάκις ἐν βιβλίον πολὺ ἐπέκεινα τῆς τιμῆς του, δταν δμῶς ἰδιαιτέρως δοκιμάσῃ τις νὰ πωλήσῃ, τότε δὲν ενδίσκει οὐδὲ τὸ ἥμισυ τῆς τεταγμένης τιμῆς καὶ πολλάκις οὐδὲ τελείως ἀγοραστήν. Ὁ Renouard πρὸς δν ἐπρόβαλα περὶ τοῦ βιβλίον αὐτοῦ μοὶ ἀπεκρίθη, δτι δὲν ἥμπορει νὰ προσδιορίσῃ τὴν τιμὴν εἰς τὴν ὅποιαν ἔνδεχεται νὰ πωληθῇ τὸ βιβλίον αὐτό, συμπεραίνει δμῶς δτι ἐν σόμα ἥμποροι νὰ εῦρῃ τὴν χοήσιν του εἰς Παρίσι καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἀποκρίσεως γνωρίζεται ἡ προσπεποιημένη τῶν βιβλίων ἀδιαφορία δταν προβάλλῃ τινάς τι πρὸς ἀγοράν. Ἔγώ, καθὼς σᾶς ἔγραψα, στοχάζομαι δτι ἡ πώλησις τῶν τοιούτων γίνεται εἰς Biérrav καὶ εὐχερεστέρα καὶ ἀρμοδιωτέρα. ||

F. 3^r Περὶ δὲ τῶν καθ’ ἥμᾶς ἰδιαιτέρων, φίλε, καὶ ἔγὼ εὐχίσκομαι, ώς εἰπον, 160 ἐκ συμπαθείας εἰς τὴν αὐτὴν περίστασιν μᾶς ἀγαγκαλας ἀναβολῆς τοῦ μελετούμένου, εἰς τὴν ὅποιαν συμπεραίνω δτι καὶ ἡ εὐγενεία σας καὶ ὁ φίλος κύριος) Ἀλέξανδρος ώς εἰλικρινεῖς φίλοι συνδιατίθεσθε. Τὸ κυριώτερον αἵτιον τῆς ἐνδιαθέτον προθυμίας, δπερ ἐστι ἡ προσωπική μας ἀντάμωσις, κατὰ τὸ παρόν ἀνεβλήθη. Ἡ ἐπὶ τὸ κρείττον μεταβολὴ τῆς ὑγείας μου δὲν μὲ παραβιάζει. 165 Τὰ μερίδια τῆς γαλλικῆς τραπέζης, τὰ ὅποια καλῇ τύχῃ δὲν τὰ ἔξεκαμα,

ἔφεραν μίαν μικρὸν πρόσοδον τοῦ μοιραστοῦ καὶ τῆς διανομῆς τῶν παραλειπομένων, ἡ ὅποια ἐλπιζόμενον εἶναι νὰ μὴν προξενήσῃ κανέρα ξεπεσμὸν εἰς τὴν τιμὴν τῶν κεφ(αλαί)ων, ὥστε ἀφ' οὗ ἐλάβομεν ἀνὰ 30 f. τοῦ μοιρασμοῦ τῆς ἔξαμηνιαίας προσόδου καὶ ἀνὰ 202 τῆς διανομῆς τῶν παραλειπομένων, 170 χωριστὰ σφεζομένων τῶν κεφ(αλαί)ων, συμπεραίνεται πιθανῷ τῷ λόγῳ διτιῇ ἡ τιμὴ ἔχει νὰ ἀνέβῃ εἰς τὰ 1400, ὥστε τὸ κέρδος γίνεται ἐπίσημον. Ὁ τῆς τρεχούσης ἔξαμηνιαίας μοιραστῆς πιθανολογεῖται πολλὰ ἐπικερδέστερος διὰ τὸ γεγονός δάνειον εἰς τὴν διοικησιν, καὶ διὰ πολλὰς ἄλλας μελετομένας συναλλαγματικὰς πράξεις τῶν δημοσίων ἐπιχειρήσεων. Ὁ ἐπιστάτης τῶν 175 μεριδίων μον, δοτις εἶναι ὁ Σκιπίων Περιέ, ἀνθρωπος κατὰ πάντα εὐπόληπτος, εἶναι ἐνταῦθῳ καὶ ἕρας τῶν ἐφόρων τῆς Τραπέζης. Ως ἐξ αὐτῆς ἀρα τῆς πηγῆς ἀπαντῶ τὰ πρὸς ὀδηγίαν μον συμπεροάσματα, καὶ εἰς αὐτοῦ τὴν φιλικὴν συμβουλὴν χρεωπατῶ τὸ νὰ μὴ βιάσω τὴν πώλησιν, τῆς ὅποιας ἡ ἀναβολὴ μοὶ ἐπροξένησε τὸ κέρδος τῶν 232 f. ἀρὰ κάθε μερίδιον. Καὶ αὐτὴ λοιπὸν ἡ 180 πρὸς συμφέρον πρᾶξις ἀπαιτεῖ ἀναβολήν. "Οταν λοιπὸν διὰ τῆς ἐκβάσεως τῆς τελείας ἄλλαγῆς αὐτῶν τῶν μεριδίων ἥθελα κατορθώσει Θεοῦ συναριθμένουν νὰ συστήσω μίαν ἑτήσιον πρόσοδον πέρτε ἡ ἐξ χιλιάδων φρ(άγκων), τότε ἀπολαμβάνοντες καὶ τὰ τοῦ διωρισμέν(ον) ἀπὸ τὸ μινιστέριον ἑτησίον, τὸ ὅποιον συμπληρωῦται εἰς 7440 f., ἐξ ὃν κατὰ τὸ παρὸν ἐκπίπτοντας κατὰ 185 νομικὴν διάταξιν 669 f. 50, τὰ ὅποια ἀναμφιβόλως τὸν ἐλευσόμενον χρόνον ἔπειται νὰ προστεθοῦν, κατορθώνω μίαν πρόσοδον 12, ἡ 13 χιλ(ιάδων) φρ(άγκων) τὸν χρόνον, μὲ τὰ ὅποια ὅσον καὶ ἂν εἶναι τὰ ἔξοδα ὑπέρογκα ἡμιπορῶ νὰ ζήσω μὲ ἄνεσιν τιμίως, καὶ ἐν τούτοις πᾶσιν ἡ πρόοδος τοῦ Ἀχιλλέως μον εἶναι καὶ πρέπει νὰ εἶναι τὸ πρῶτον θεώρημα τῶν μελετομένων 190 μοι. "Αν λοιπὸν εὐδοκίήσῃ ὁ Θεός καὶ ἐπιτέχῃ ὁ νέος τοῦ βασιλικοῦ βραβείον ἔφέτος, ἡ ὑποδοχή του εἰς τὸ πολυτεχνικὸν σχολεῖον ἀποκαθίσταται τὸν ἐλευσόμενον χρόνον ἀνατίσσετος. Ἀναγκαιοτάτη λοιπὸν εἶναι καὶ κατὰ τοῦτο ἡ F. 3° μέχρι τοῦ ἐλευσομένου χρόνου || ἀφεντικός ἀναβολή, καθ' ἥν καὶ τὴν ἐκδοσιν τοῦ B' τόμου τοῦ συγγράμματός μον συμμετοῦ. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐκείνῳ θέλω 195 ὀδηγηθῆ καὶ ἀπὸ τὰς ἀμοιβαίας εἰδοποιήσεις σας, καθ' ἃς συμφώνως ἔχοντες τὰς ἐλπίδας μας εἰς τὴν θελαν Πρόνοιαν θέλομεν συνδιατεθῆ ἀμοιβαίως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν. Αὕτη ἡ ἀναβολή οὐχ ἥττον καὶ πολιτικῶς μοὶ φαίνεται ἀναγκαιοτάτη πρὸς ἀρίστην διάταξιν τῶν καθ' ἥμας.

Τὸ φρικτὸν δοκίμιον τῆς ἐνταῦθα δημοσίου ταραχῆς παρήγαγεν ἀριστον 200 ἀποτέλεσμα τὴν σταθερωτέρων σύστασιν τῆς διοικήσεως. Αἱ ὀχλοκρατικαὶ δμος ἀρχαὶ δὲν ἔξελειψαν. Ὁ σπινθήρ τῆς ἀνασχίας ἐμφωλεύει ὑπὸ τὴν ἀεικίνητον στάκτην τῆς δημαγωγικῆς ἑστίας. Μία νέα σύρα ἀστάτον κακοφονίας ἡμιπορεῖ εὐκολώτata νὰ τὸν ἔξαψῃ καὶ ἡ πνωκαὶ ἡμιπορεῖ νὰ κατατήσῃ ἀσβεστος. Ἡ Ἰταλία δὲν εἶναι ἐλεύθερος ἀπὸ αὐτὸν τὸν γενικὸν βρασμὸν τῆς 205 δημαγωγικῆς ἀνησυχίας. Ἀριστον μοὶ φαίνεται τὸ νὰ προσμείνωμεν μίαν

ὅποια ανδήποτε τῶν πνευμάτων στάσιν. Ὁ ἐλενσόμενος χρόνος εἰς πολλὰ θέλει μᾶς ὅδηγήσει καὶ ὁ Θεὸς βοηθός. Μεταξὺ τῶν κοινοτέρων καὶ μεγίστων θεωρημάτων δὲν πρέπει νὰ παραβλέψωμεν καὶ τὰ οἰκειότερα μικρότατα, τὰ διοῖα οὐχ ἡττον πρέπει νὰ τὰ προστοχασθῶμεν, καὶ μάλιστα ἐγώ, ως ἔγγιστα. Ἡ 210 Ηὔτα τό γε νῦν ἔχον συμπεριέχει ὅλα τὰ ἐλαττώματα μᾶς ἀκαταστάτου ἀποκίας, ή ὅποια χωρὶς καμίαν κοινωνιὴν ἀνταμοιβὴν ἐπιβάλλει πολιτικὰ χρέη μᾶς κατ' ίδεαν ὑπαλληλίας, χωρὶς ἀπόλαυσιν μᾶς ἀνεξαρτήτου ἀδιαφορίας. Μὲ ἐννοεῖτε, φίλε, χωρὶς νὰ ἐξηγηθῶ πλατύτερον. Λογιερεῖς, αὐθένται, ἀρχοντες καὶ φιλόσοφοι κατ' ίδεαν μοιρασμένοι διὰ τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν, 215 καὶ ἐκ συστήματος ἐνωμένοι διὰ τὴν ὑπεροπτικὴν ὑπαλληλίαν, ἀποτελοῦν ἐξ ἀνάγκης ἐν ἀνάρμοστον μετῆμα μᾶς ἀκαταλλήλου συντροφίας. Καλὸν λοιπὸν εἶναι νὰ προσμείνωμεν καὶ τὴν διάλυσιν, ή ἀποκατάστασιν αὐτῆς τῆς πολυειδοῦς ἀποκίας καὶ ἐπομένως νὰ πάρωμεν ἀρμοδίως τὰ μέτρα μας.

Τελειώνω λοιπὸν τὸ ἀπέραντον τοῦτο γράμμα καὶ ἀσπαζόμενός σας ἐξ 220 ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας σᾶς προσφέρω τὰς τρυφερὰς προσκυνήσεις τοῦ Ἀχιλλέως μου, τὰς ὅποιας ὄμοι μὲ τὰς ἀπὸ καρδίας ἐδικάς μου παρακαλῶ νὰ προσφέρετε τῇ παμφιλάτῃ σας κυρίᾳ Ἐλένη, γλυκοφιλοῦντες ἐκ μέρους μου τὸν χαριτωμένον μας Γεωργάκην. Προσμένω μὲ ἀνυπομονησίαν τὰς εἰδήσεις σας καὶ μένω διὰ βίου

225 δὲ εἰλικρινής σας φίλος

Παν. Κοδρικᾶς

⟨Υ.Γ.⟩ Περὶ τῶν ὑποθέσεων τοῦ φίλου Τιτάλδου δὲν ἔχω καμίαν εἴδησιν τὸ ἀπέκαμεν ὁ Fournier, οὕτε τὸν εἶδα πλέον διὰ νὰ τὸν διηλήσω.

12

F. 1^ο Πρὸς τὸν ἐρασμιώτατόν μου φίλον Κίριον Δημήτριον Ποστολάκαν

Παρίσι 8 Αὐγούστου N. 1820

Εἰς μὲν τὰ προλαβόντα φιλικά σας διὰ τοῦ ποὺ τούτου ἀδελφικοῦ μου ἀπεκούθην εἰς πλάτος. Ἐλαβον ἥδη καὶ τὸ ἀπὸ 20 τοῦ παρελθόντος περιπόθητόν μου καὶ διττῶς ἐχάρην ἐξ αὐτοῦ διά τε τὴν ἐφετήν μοι πανοικὶ ὕγειαν σας καὶ διὰ τὴν ποδὸς καιρὸν ἀναβολὴν τοῦ μισενμοῦ σας. Καὶ τώρα καθ' ὅτι δχι μόνον ἐμένα ἀπέχοντα μὲ παρηγορεῖ τρόπον τινὰ μὲ τὴν ίδεαν τοῦ δτι ενδίσκεσθε εἰς ἔνα τόπον, τὸν Ͻοῖον ἀρέσκομαι νὰ ιδεάζωμαι ως πατρίδα μου, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον καθ' ὅτι χαροποιεῖ δῆμην τὴν πατρικήν σας φαμιλίαν μὲ τὴν 10 παρουσίαν σας. Τὸ στοχάζομαι δὲ καὶ ἐνταῦθῳ κάλλιστον διὰ τὴν μετ' ἀνέστεως ὄδοιπορίαν, καθ' ὅτι αἱ μεγάλες ζέστες τοῦ Ἰονίου καὶ Αὐγούστου εἶναι εἰς τὸν δρόμον ἀνυπόφοροι καὶ πειρακτικαί. Ἐξ ὧν λοιπὸν μοὶ σημειοῦτε συμπεραίνω ὅτι περὶ τὰ τέλη τοῦ τρέχοντος σὺν Θεῷ θέλετε πινήσει καὶ προσ-

μένω τὰς πρὸ τοῦ κινημοῦ σας εἰδίσεις πρὸς πληροφορίαν μου. Ἐλπίζω δέ
15 δτὶ καὶ ἀπὸ Μιλάρο θέλετε μὲ χαροποιήσει καὶ ἐφεξῆς κατὰ συνέχειαν.

Ἄπὸ τὸ ἐσχατὸν γράμμα τοῦ ἀδελφοῦ ἀπὸ Βιέννας εἰδοποιοῦμαι δτὶ δ
κύριος Σταγειρίτης προβάλλοντας προφάσεις πάντη ἀνυποστάτους, καὶ τολμῶ
εἰπεῖν παραλόγους, μετέβαλε τὴν ὑπόσχεσιν ὅποι εἶχε δώσει περὶ τῆς ἐκδό-
σεως τῆς πατριαρχικῆς ἐπιστολῆς εἰς τὸ φύλλον τῆς Ιουλίου καὶ τέλος
20 πάντων δτὶ τὴν ἀνέβαλε καὶ ἀπὸ τὴν αὐτὴν Αὐγούστου προφασιζόμενος δτὶ
προσμένει νὰ λάβῃ τὴν γνώμην σας περὶ τῆς μεγίστης δυσκολίας καὶ ἀπο-
γίας ὅποι ἔχει εἰς δνομα τίνος νὰ ἐκδώσῃ τὸν πρόλογον καὶ δτὶ λαβῶν τὴν
εἰδησιν περὶ τῆς ἀποκρίσεως εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ μαρκέζον εἶπεν δτὶ ἔχει
καὶ ἡ σοφολογιστῆς του ἄλλην ὅμοίαν καὶ ἀφοῦ φθάσῃ ἡ ἐδική μας τότε θέλει
25 τὴν παραβάλει καὶ θέλει κρίνει ποίαν τῶν δύο πρέπει νὰ προτιμήσῃ. Μὲ αὐτὰς
τὰς παραλόγους προφάσεις, φύλε, δὲν ἐπαραξενεύθην, δὲν ἀποκρύπτω δμος
δτὶ ἀγανάκτησα βλέποντας προφανῶς ἐκεῖνο ὅποι ἐξ εἰκότων καὶ σημείων
πρὸ καιροῦ είχα ὑπονοήσει. "Οθεν ἀποκριθόμενος πρὸς τὸν ἀδελφὸν εἰς τὸ
προλαβὸν γράμμα τον τῷ είχα γράψει νὰ ἐρωτήσῃ ἐκ μέρους μου τὸν κύριον
30 Σταγειρίτην, ἐκ μέρους τίνος βάλλει δ Λ(όγιος) Ἐρμῆς τοὺς τόσους ἐμφαντι-
κοὺς προλόγους εἰς δσα καθ' ἡμέραν σχεδὸν ἐκδίδει ἰδιαίτερα καὶ φιλικὰ καὶ
οἰκειακὰ γράμματα πρὸς κλέος καὶ δόξαν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς φατρίας του; Εἰς
ποίαν ἄλλην φιλολογικὴν ἐφημερίδα χρειάζεται ἀφεύκτως εἰς κάθε λέξιν ὅποι
θέλει τινὰς νὰ ἐκδώσῃ νὰ είναι ὑποχρεωμένος ἐνταῦτῷ νὰ παραστήσῃ καὶ
35 τὴν ὑπογραφήν του μὲ πρᾶξιν νοταριακήν; "Η τάχα μόνος δ Λ(όγιος) Ἐρμῆς
ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκδίδῃ ἀνενδοιάστως καὶ τὰ πλέον ἀπόκρυφα γράμματα,
καὶ ἡ Καλλιόπη δὲν τολμᾷ νὰ κοινολογήσῃ οὐδὲν αὐτὰ τὰ ἐξ ἐπαγγέλματος
πασίδηλα; "Ἐνῷ δμος ἐτελείωσα τὴν ἀπόκρισίν μου ἐλαύνον, ὡς εἶπον, καὶ τὸ
ἐσχατὸν γράμμα τοῦ ἀδελφοῦ, 26 Ιουλίου σημειωμένον, καὶ βλέποντας δτὶ
40 ὁ κύριος Σταγειρίτης δὲν ἥθελησε νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἐπιστολὴν οὖτε εἰς τὸ φύλλον
τῆς αὐτῆς Αὐγούστου, ἐπρόσθεσα εἰς τὸ αὐτὸν ἀποκριτικόν μου μὲ ἐπιμονὴν καὶ
τελείων ἀπόφασιν δτὶ τὸν παρακαλῶ, ἀν τῷ δντι ἡ ἐπιστολὴ δὲν ἐκδοθῇ εἰς
F. 1^η τὴν αὐτὴν Αὐγούστου, νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ λάβῃ τὰ ἀντίγραφα ἐμποδίζων || ἀφεύ-
κτως τὴν ἐκδοσιν, ἐπειδὴ τῷ δντι πολλὰ ἀνοστον καὶ προσπεποιημένον θέλει
45 φανῆ εἰς τὸν κόσμον τὸ νὰ ἐκδοθῇ μία πατριαρχικὴ ἀξιωματικὴ ἐπιστολὴ μετὰ
δέκα μῆνας ἀφοῦ ἐγράψῃ καὶ μετὰ τέσσαρας μῆνας ἀφοῦ ἐφθασε. Περὶ δὲ τῆς
ἀποκρίσεως εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ μαρκέζον, ἐπειδὴ δ ο κύριος Σταγειρίτης
λέγει δτὶ ἔχει ἄλλην ἔτοιμην, ἡ δποία δμολογούμενως ἐπεται νὰ είναι καὶ σο-
φωτέρα καὶ ἀρμοδιωτέρα ἀπὸ τὴν ἐδικήν μας, ἀς προηρένη ἐκείνην καὶ ἀς
50 ἀφήσῃ τὴν ἐδικήν μας ἀνέκδοτον, δπερ παντελῶς δὲν ἔχει νὰ μὲ πειράξῃ.
Κυρίως δμος θέλω πειραχθῆ, ἀν ἴδω νὰ ἀνακατώσῃ τὴν μίαν μὲ τὴν ἄλλην,
ἡ νὰ ἐκδώσῃ τὴν μίαν μετὰ τὴν ἄλλην. "Οθεν τὸν παρακαλῶ νὰ ἐπιμείνῃ εἰς
αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν τὴν δποίαν θέλω ἀναφέρει ἀμέσως καὶ πρὸς τὴν εθγε-

νείαν σας, πεπεισμένος ότι καὶ κατὰ τοῦτο θέλει εἰσθαι ἡ γυνώμη σας σύμφωνος.

55 Ἀνάγκη εἶναι λοιπόν, φίλε, νὰ τραβήξωμεν ἐξ διοκλήρου χέρι ἀπ' αὐτὰ τὰ ἄνοστα καὶ ἀηδῆ λεπτολογήματα. Ὁμολογούμενον εἶναι ότι ὁ κύριος Σταγειρίτης ἀνακηρυχθεὶς ἥδη μέλος ἀνταποκρινόμενον τῆς Πονταριανῆς Ἐταιρείας φορεῖται μήπως προσκρούσῃ εἰς τὰ δύγματα αὐτῆς τῆς φιλαράθρου, φιλοσόφου, φιλοσόφου καὶ πανσεβάστον φατρίας. Ἀνάρμοστον λοιπὸν εἶναι

60 εἰς ἡμᾶς νὰ φανῶμεν ἐπαιτοῦντες τὴν προστασίαν τῆς Καλλιοπικῆς ἐφημερίδος πρὸς σύστασιν τῆς εὐτελείας μας. Ὅθεν, ἀν τὸ κρίνετε εὖλογον, καθὼς καὶ ἐλπίζω νὰ τὸ κρίνετε, παρακαλῶ νὰ γράψετε τῷ φίλῳ ἀδελφῷ νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ λάβῃ δπίσω δла τὰ ἀντίγραφα ἐμποδίζοντας διόλου τὴν ἔκδοσιν. Καθ' ότι ἀν ὁ κύριος Σταγειρίτης νοστιμενθῇ πάλιν καὶ τώρα νὰ ἀνακατώσῃ τὰ τοῦ ἑρός μετὰ τοῦ ἄλλου, σᾶς ὅμολογῷ ότι τελείως δὲν ἔχω δρεξιν νὰ φθείρω τὴν ὑγείαν μου καὶ νὰ χύσω τὰ μάτια μου διὰ νὰ ξεπλίνω τὰς λάσπες ἄλλου τινὸς Μάτζου. Τὸ καλύτερον λοιπὸν εἶναι νὰ μείνῃ ἡ Καλλιόπη μὲ τὰ παντά τῆς ἀράχνης πρὸς κοινὴν ὀφέλειαν καὶ ἡμεῖς μὲ τὰς ἐπιστολάς μας πρὸς ἴδιατέραν ἡσυχίαν. Ἡ τάχα, φίλε, δὲν παρετηρήσατε ότι ἐν δσῳ ὁ Λ(όγιος) Ἐρμῆς

70 ἐγέμωσε τὸν κόσμον ἀπὸ τόσας αἰσχρολογίας πρὸς κλέος καὶ δόξαν τοῦ διδασκάλου του, χωρὶς νὰ φανῇ ὁ διδάσκαλος οὕτ' ἐμμέσως οὕτ' ἀμέσως διανθεντενόμενος, ἡ κυρία Καλλιόπη δὲν ἐτόλμησε νὰ εἰπῇ οὐδὲ λέξιν πρὸς συνηγοοίαν αὐτόκλητον, ἀλλ' ἐπερύσμενε νὰ κάμῃ ὁ καταπολεμούμενος ωρτὴν καὶ ἐνυπόγραφον ἀπολογίαν πρὸς ἴδιαν τὸν σύστασιν; Λότη καὶ μόνη ἡ παρατίθησις —

75 σᾶς λέγω ἥδη τὸ μυστικόν μου — μὲ ἐμπόδισε νὰ ἀπολογηθῶ εἰς δσα κατ' ἐμοῦ καὶ κατὰ τὸν συγγράμματός μου διεκήγονξαν οἱ Ἐρμογράφοι, καὶ ἐπρόκινα νὰ ἀντιπολεμήσω τὰ δσα εἴπον κατὰ τὸν Μάτζον, ἐνῷ καὶ τὸ βαρβαρικὸν αὐτὸ δρομα μὲ ἀηδίαζε, παρὰ νὰ ἀποκριθῶ εἰς δσα εἴπον κατ' ἐμοῦ. Ποῖος ἀπὸ τοὺς λεγομένους φίλους ἀνέλαβε νὰ κάμῃ μίαν ἀνάλυσιν ἀκοιβῆ τοῦ συγγράμματος; Ποῖος συνέγραψε δέο στίχους ἀναιρετικοὺς τῶν τόσων διατριβῶν τῶν ἐραντίων; Ἐνθυμεῖσθε ότι ὁ κύριος Σταγειρίτης σᾶς εἶπε τότε ότι τὴν ἀνάλυσιν τοῦ συγγράμματος πρέπει νὰ τὴν κάμῃ ὁ συγγραφεύς. Εἰς ποῖον κόσμον ἐστάθη αὐτὴ ἡ μέθοδος τῆς λογικῆς; Ὡς τόσον, φίλε, περιττὸν εἶναι νὰ ἀνακινήσωμεν τὰ παρελθόντα. Τὸ σύγγραμμα, χώρις τῇ ἀθανάτῳ ἀληθείᾳ, θέλει θριαμβεύσει καὶ χωρὶς τῆς προστασίας τῆς Καλλιόπης, καὶ λοιπὸν τίς ἡ χρεία νὰ γινώμεθα ἐπαχθεῖς εἰς φίλους ἀδιαφόρους; Ἄς μείνονταί ἐπιστολαὶ ἀνέκδοτοι. Παντελῶς δὲν πειράζει. Ἄς μείνοντα δὲ ἀκοινώητα παρ' ἄλλοις τὰ μεταξύ μας [τὰ] γραφόμενα.

80 Ἡ ἀργοπορία τῶν γραμμάτων μου δὲν συμπεριέρχεται ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν τῆς εἰς τὴν ἐπιγραφὴν σημειώσεως τοῦ en Toscana, τόσον. δσον προέρχεται ἀπὸ τὴν φευτιὰν καὶ ἀμέλειαν τοῦ δούλου, ὁ ὅποιος διὰ νὰ μὴν κάμῃ τὸν κόπον νὰ ἐπάγῃ τὸ γράμμα εἰς τὴν μεγάλην πόσταν, τὸ ωρίγνει ἀπλῶς εἰς τὸ κοντὶ τῆς οἰκιακῆς μικρῆς πόστας, καὶ ἀκολούθως δσον νὰ πε-

γάση τὸ γράμμα ἀπὸ τὸ μερικὸν γραφεῖον εἰς τὸ γενικόν, ἀκολουθεῖ μεγάλη
95 ἀργοπορία καὶ πολλάκις καὶ λάθος. Φροντίζω δμως εἰς τὸ ἔξῆς, ὅσον ἐνδέ-
χεται, καὶ ἵσως ἐπιτύχω εἰς τὴν ἀποστολὴν τῶν ἔξης.

Ἄλιξα, ἐπέριστέ μοι φίλε, νὰ προφθάσω τὸ παρόν μου σήμερον, ἀλλὰ
σπιτικαὶ ἀσχολίαι, ἐν αἷς ἐπῆλθον καὶ πολλαὶ ξενικαί, μὲ διέκοφαν καὶ κάριος
οἶδεν ἀν ἡμιπορέσω αὐτοιον νὰ τὸ ἔξακολονθήσω ὑποχρεωμένος ὃν νὰ ὑπάγω
100 εἰς μίαν ἔξοχὴν πρὸς ἀντάμωσιν ἑτοῖς φίλον. Ἐν τοσούτῳ ἔξακολονθῷ. ||

F. 2^r 9 Αἰγαίοντον. — Ὡς προεῖδον, φίλε, οὗτως ἡκολούθησεν ἐπαναλαμβάνω
σήμερον τὴν συνέχειαν τῆς ἐπιστολῆς μου· η ὥστα δμως τῆς πόστας ἐπέρασε,
καὶ μένει νὰ ξεκινήσῃ αὖθιον. Ο φίλος καὶ ἐπιτηρητής ὅλων τῶν χρηματι-
κῶν μου ὑποθέσεων Σκιπίων Περιέ διὰ περιέργειαν καὶ ἐμπορικῶν πράξεων
105 γενικὴν παρατήρησιν ἔκαμε ταξίδι εἰς Λόνδον καὶ χθὲς ἐπέστρεψεν αἰσίως.

Εἰς ἀντάμωσιν αὐτοῦ ἐπῆγα καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐκατώθισα νὰ ἐπιτύχω καὶ διὰ
τὸν ἁντόν μου ἐν ἀντίτυπον τοῦ Ἡφαιστίωνος, τῆς ἐκδόσεως ὅποι σᾶς ἐπρο-
μήθευσα, τὸ ὄποιον μὲ πληροφορεῖ ὁ φίλος δτι μόλις καὶ μετὰ βίας κατώθισε
νὰ τὸ ἐπιτύχῃ εἰς ἕτα μεταπονητήν, ἐνῷ δὲν ἐστάθη τρόπος νὰ τὸ εἴδῃ εἰς
110 καρέρα βιβλιοπῶλον μ' ὅλον ὅποι συνεκίνησεν ὅλους τοὺς πράκτορας. Πόσον
νομίζετε, δτι τὸ ἐπλήρωσε; Τριανταπέντε sr. Γαλλίας, μ' ὅλον ὅποι εἶναι
κακοδεμένο καὶ κονδεμένο. Χαίρω λοιπὸν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐδικοῦ σας,
τὸ ὄποιον, ως σᾶς προέγραψα, λαμπρότατα δεμένο καὶ ἀκούρεντο ἐστάλη
κατ' εὐθείαν εἰς Βιένναν.

115 105 Ο φίλος ἀδελφὸς ἀπὸ Βιέννης μοὶ ἔστειλε γράμμα τοῦ φίλον Τιπάλδου
ἐνῷ περιείχοντο δέον ἀλλα πρὸς τοὺς ἐδῶ ἀνταποκρισαρίους του καὶ συμπε-
ραίνετε πόσα ἐπλήρωσα διὰ τὴν μετακόμισιν πόστας. Ἔστειλα λοιπὸν τὰ
περιεχόμενα κατὰ τὰς ἐπιγραφάς των, ὃν τὸ ἐν ἡτον πρὸς τὸν φίλον του
Fournier καὶ ἀφορούμην ἐκ τούτου λαβὼν τῷ ἔγραψα δτι η εὐγενεία σας εὑρίσκεσθε
120 τρόπον τινὰ εἰς ἀθυμίαν διὰ τὴν ἀργοπορίαν τῆς ἀποστολῆς τῶν παραγγε-
λιῶν τοῦ φίλον Τιπάλδου, ἐκ μέρους τοῦ ὄποιον ἐμβάσατε τὰ πρὸς πληρωμὴν
χρήματα. Μοὶ ἀπεκρίθη δὲ ὁ ιύ(ριος) Fournier δτι τὸ αἵτιον τῆς ἀργοπο-
ρίας δὲν εἶναι σφάλμα ἐδικόν του, ἀλλὰ τοῦ Τιπάλδου, ἐπειδὴ καὶ ἀργοπό-
ρησε νὰ τῷ ἀποκριθῇ εἰς τὰ προσταλέντα γράμματά του, τώρα δὲ ὅποι ἐλαβε
125 τὴν ἡν ἐποδόσμενεν ἀπόκρισιν, θέλει φροντίσει νὰ βάλῃ εἰς πρᾶξιν τὰς παραγ-
γελίας του. "Ἄσ ίδοῦμεν λοιπὸν τί ἔχει νὰ κάμη.

Πολλὰ ἀμυδρῶς καὶ σκιωδῶς μοὶ δίδετε νὰ ἐννοήσω τὰς χάριτας τῆς
Πίζης, ἐνῷ ἔγῳ εἶμαι εἰς ἄκρον περίεργος νὰ μάθω, εἰ δυνατόν, καὶ τὰ πλέον
λεπτομερέστερα μὲ ἀκρίβειαν. Εἶναι τάχα εἰς τοῦτο κανένας κίνδυνος Ἰντρι-
130 ζιτζιόνας; Ἡμεῖς χάριν εὐχῆς καὶ εὐλογίας μὲ ἄκρον εὐλάβειαν ἐννοιαζό-
μεθα νὰ ἡξενύσωμεν πόσα ἀπὸ φιλοσοφίαν καὶ φιλαλήθειαν λέγονταν καὶ διασπεί-
ρονταν καθ' ήμῶν πρὸς εὐεργεσίαν. Ἡ Πάροικος ἀξιωματικὴ Αὐλὴ ἐλπίζω νὰ
λάβῃ μεγάλην μεταβολήν. Ἐκ περιστάσεως οἰκειώθητα μὲ τὸν

νέον πρόγκιπα, δεσμούς κακῆς τύχης ἀρρώστησεν ἐδῶ καὶ ἡ ἀρρώστια του ἔκτάνθη
 135 ὑπὲρ τοὺς δύο μῆνας. Εἰς τὸ διάστημα αὐτὸν ἡμπόρεσεν, ἐλπίζω, νὰ γνωρίσῃ
 καὶ ἄδολον φιλλαρ καὶ χωρὶς κανένα προσωπικὸν τέλος εἰλικρινῆ προθυμίαν.
 Ὁ νέος εἶναι τῷ δυντι χαριτωμένος καὶ ἀξιαγάπητος, μὲ πνεῦμα φυσικὸν καὶ
 140 χαριεστάτην εὐφυῖαν. Εἶδα εἰς τὸν νέον φρονήματα τῷ δυντι εὐγενικὰ καὶ μεγα-
 F. 2^ν λογορεπῆ. Περὶ ἑπονδῆς δύμως καὶ μαθήσεως, ἀλλοῦ βρέχει. Ἀμαρτία τῷ
 145 δυντι νὰ μείνῃ ἡ παιδαγωγία τοῦ νέου ἡμελημένη. Τὰ φυσικά του δύμως προ-
 τεοντα, καὶ ἡ φυσική του εὐφυΐα καὶ ἀγχίνουα ἀποσκεπτάζουν τὴν ἔλλειψιν
 τῆς σπουδῆς. Συνέπεσε λόγος περὶ τῆς ἐπιστολῆς καὶ ἀποστολῆς τοῦ βιβλίου
 πρὸς τὸν ἡγεμόνα πατέρα του, εἰς τὴν δοπίαν ἡ ὑψηλότης του δὲν κατεδέχθη
 νὰ ἀποκριθῇ, καὶ μὲ εὐγενικὴν τῷ δυντι συναισθησιν ὁ χαριεστάτος νέος ἀπέ-
 150 δωκε τὸ σφάλμα εἰς τοὺς περὶ τὸν ἡγεμόνα, ὑποσχόμενος ἀμα ὅπον φθάσῃ
 εἰς Πίζαν νὰ ἀναπληρώσῃ εὐνοϊῶς τὴν ἔλλειψιν. Ἐκίνησεν ἐντεῦθεν τὸ
 παρελθὸν Σάββατον 5 τοῦ τρέχοντος πρωΐ, διέρχεται ὡς ἐμελετοῦσε διὰ
 Γενέβρας καὶ Μιλάνου καὶ ἐλπίζω νὰ φθάσῃ εἰς Πίζαν πρὸ τοῦ κινημοῦ σας.
 Μέλλει νὰ ἀνταμώσῃ τὸν ἀγαπητόν μας κύριον) Ἀλέξανδρον — καθὼς καὶ
 155 ξεχωριστὰ πρὸς τὸν ἴδιον γράφω — διὰ μίαν χρηματικὴν μον ὑπόθεσιν, τὴν
 δοπίαν εὐμενέστατα ἐπεφορτίσθη καὶ νὰ ἰδοῦμεν ὅποιον τὸ ἀποβησόμενον.
 Ἐκ τούτων δύμως ὅλων κοίνατε, φίλε, τὰ ὅσα διὰ τοῦ προλαβόντος μον
 σᾶς ἐσημείωσα περὶ τῆς ἀναβολῆς τοῦ ἴδιαιτέρου μας μελετήματος, ἡ ὅποια
 καὶ χωρὶς αὐτῶν τῶν μερικωτέρων καὶ οἰκειοτέρων παρατηρήσεων καταντᾶ
 160 τὸ γε νῦν ἔχον πολιτικῶς ἀναγκαιοτάτη, ἐπειδὴ τὰ τῆς Νεαπόλεως καὶ Σικελίας
 δὲν μοὶ φαίνονται πράγματα εὐκολοδιδρθωτα. Ἡ ἔκτασις τῆς φατοίας τῶν
 Καρθουναριών, εἰς τὴν δοπίαν πολλὰ ἐνδέχεται νὰ ἀνακατωθῇ διὰ ἴδιας φα-
 τοίας τέλος ἡ θεομπαικτικὴ θεοκρατία, εἶναι πρᾶγμα ἀπεριορίστως ὀλέθριον.
 Ἡ Ἀουστρία εἰς τῆς δοπίας τὴν ἀκοήν ἐπρόσκρουσε δραστικῶς ὁ κρότος τῆς
 165 Ἰσπανίας, αἰσθάνεται ἡδη προσεκτικῶτερον ὅτι δὲν εἶναι μακριὰ τὰ τούμπα-
 να. Μεγάλη συστολὴ καὶ προσοχὴ χρειάζεται κατὰ τὸ παρόν καὶ εἰς τὰς γε-
 νικὰς καὶ εἰς τὰς μερικὰς σκέψεις. Ἄς ἰδοῦμεν τί ἔχει νὰ παραγάγῃ ὁ χρόνος
 μέχρι τῆς ἐρχομένης ἀνοίξεως. Ἄν ἡ Ρωσσία εἶχεν ὑψηλότερα φρονήματα,
 ἀν ἡ μαλθακὴ συστολὴ τοῦ κατόπιν δὲν συνέστελλε τὰ φῶτα μιᾶς Παγκο-
 170 σμίον Πολιτικῆς, μόνος ἔνας ἀλλόφυλος πόλεμος ἡμποροῦσε νὰ δώσῃ μίαν
 ἐκκεντρικὴν ροπὴν εἰς τὴν ταραχὴν τῶν πιστευμάτων καὶ νὰ διασώσῃ τὴν
 τεταραγμένην Εὐρώπην ἀπὸ τὴν γενικὴν καταστροφὴν τῶν ἐμφυλίων πολέ-
 μων. Ἄλλ' ὁ κατόπιν εἶναι φιλόσοφος. Ἡ υπόθεσις τοῦ Ἀληπασᾶ συμ-
 περαινεῖ ὅτι νὰ τελειώσῃ μὲ συμβιβασμόν, εἰς τὴν πραγματείαν τοῦ δοπίου
 175 Ἰσως Ἰσως τὸ ἐμπολαῖον πνεῦμα τῆς Βρεταννίας νὰ μὴ μείνῃ ἀδιάφορον. Ἡ μείς
 κατὰ τὸ παρόν εὐρισκόμεθα εἰς ἄκραν ἥσυχίαν. Προσμένομεν τὰς δημοτικὰς
 ἐκλογάς, τὰς δοπίας ὁ νέος νόμος τὰς υπόσχεται ὀρμοδιωτέρας πρὸς εὐνομίαν.
 Τὸ πᾶν δύμως τῆς μεταρρυθμίσεως ἐμφωλεύει. Ἡ γεύτης εἶναι ἀσχετος.

Τὸ γῆρας νιοθρόν. Τὸ μινιστέριον, ἃν δὲν διαιρεθῇ, εὑδοῦται. Ἐνδέχεται αἱ
175 ἔξι συγχώσεις νὰ διατηρήσουν τὴν ἐσωτερικὴν ἡσυχίαν, καὶ ἵσως - ἵσως τὸ
Παρίσι νὰ εἴναι εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις τὸ εὐτυχέστερον ἄσυλον, κάθε
ἄλλον τόπον. Τὰ δημόσια κεφ(άλαια) καὶ τραπεζικὰ χαρτιὰ ἐδοκίμασαν
μίαν μικρὰν καὶ ἀστατον πτῶσιν, εἴναι δμως τραπεζικὸν παιγνίδι καὶ δχι
πολιτικὸν ἀποτέλεσμα. Ἐγὼ δὲν ἔξέκαμα εἰσέτι τὰ ἑδικά μου προσμένοντας
180 ἀναβίβασμὸν κατὰ τὰς χρηστὰς ἐλεύθερας τοῦ φίλου ἐπιστάτου μου, δστις
ἔφορος ὅν τῆς Γαλλικῆς Τραπέζης μὲ πληροφορεῖ δτι ὁ μοιραστὴς τῆς τρε-
χούσης ἔξαμηνίας θέλει εἰσθαι ἐπικερδέστατος. Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ τῆς μεταθέ-
σε(ως) σκυπὸς ἀνεβλήθη, συμφερότερον, στοχάζομαι, εἴναι τὸ νὰ προσμείνω,
παρὰ νὰ ζημιωθῶ τὴν ἔξαμηνίαν πρόσοδον μὲ μίαν παράκαιων μετατό-
185 πισιν. Εἰπέτε μοι κατὰ τοῦτο τὴν γνώμην σας.

Ο Ἀχιλλεὺς μου δστις εἴναι δλως αἰσθητικὸς εἰς τὰς ἐνδείξεις τῆς πρὸς
αὐτὸν εὖνοίας σας, σᾶς προσφέρει δι' ἐμοῦ τὰς τρυφεράς του προσδοκήσεις, καὶ
ταπεινὰς προσκυνήσεις, τὰς ὄποίας ἐνωμένας μὲ τὰς ἐκ μέρους μου εἰλικρινεῖς
παρακαλῶ νὰ προσφέρετε τῇ παμφιλτάτῃ σας κυρίᾳ Ἐλένη γλυκοφιλοῦντες
190 ἐκ μέρους μου τὸν χαριτωμένον Γεωργάκην μας. Μένω διὰ βίου

δ εἰλικρινής σας φίλος

Παν. Κοδρικᾶς

13

F. 1^r Πρὸς τὸν ἐπέραστόν μου κύριον Λημίτριον Ποστολάκαν

Παρίσι 29 Αὐγούστου 1820

Φίλε μοι τρισεπέραστε!

Ἐν καιρῷ ἡξιώθην τῆς ἀπὸ αἷς τοῦ ἥδη λίγοντος περιποθήτον μοι φιλι-
ῆ κῆς σας καὶ ἐχάροντος διὰ τὴν πληροφορίαν τῆς ὑπέρ τι ἄλλο εὐκταίας
μοι πανοικὶ ὑγείας σας. Οὐχ ἥπτον δὲ μὲ χαροποιεῖ καὶ ἡ ἐκτασίς τῆς αὐτόθι
διατριβῆς σας διὰ τὴν εὐχαρίστησιν ὅποι ἀμοιβαίως ἀπολαμβάνοντοι οἱ φιλό-
στοροι γονεῖς καὶ οἱ ἀξιαγάπητοι συγγενεῖς. Μ' δλον τοῦτο προσμένω τὰς
εἰδήσεις τοῦ αἰσιον κυρημοῦ σας, καθ' ὅτι δὲν ἐπεται νὰ προσμείνετε μήτε
10 τὶς βροχὲς τοῦ φθινοπώδουν, μήτε τὶς ψύχρες τοῦ χειμῶνος.

Ἡ ὑγεία μου, φίλε, διαφωτᾶς, χάριτι θείᾳ, ἐπὶ τὸ κρείττον, καὶ εὐχαριστῶ
διὰ τὴν ἀδελφικήν σας φροντίδα. Η ἐκθεσίς δμως τοῦ βον τόμου ἀργούπατει.
Αἱ σπιτικαὶ καὶ πολιτικαὶ φροντίδες, οἱ τῆς συντροφίας ἀδιάκοποι περισπα-
σμοί, οἱ ἀκατάπανστοι χαιρετισμοὶ καὶ αἱ τῶν γνωρίμων καὶ συνεχῶς τῶν
15 ξένων παρενοχλήσεις καταγαλίσκοντα τὸ περισσότερον καὶ κνοιώτερον μέρος
τῆς ἡμέρας, τῆς ὄποίας τὸ διάστημα εἴναι στενότατον εἰς αὐτὴν τὴν ἀει-
νητον Βαβυλῶνα. Μ' δλον τοῦτο ἡ ἐπιμονὴ θέλει ἀναπληρώσει, Θεοῦ συνα-
ρουμένου, τὸ ἐλλεῖπον τῆς εὐκαιρίας.

Περὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς Ιατριαοχικῆς ἐπιστολῆς, ἀν δὲν εἶχα ἀηδιάσει
 20 τόσον, δσον αἱ παράλογοι καὶ παράκαιδοι ἀντιστάσεις μὲν ἔκαμαν νὰ ἀηδιάσω,
 ἥθελα ἀποκριθῆ εἰς τὰς σοφὰς παρατηρήσεις, δπον ὑστερον ἀπὸ τοεῖς μῆνας
 εὐκαίρησε νὰ κάμῃ ὁ σοφολογιώτατος κύριος Σταγειρίτης διὰ τοῦ ἀπὸ 16
 Ἰουλίου γράμματός του, τοῦ ὅποιον ἀντίγραφον μοὶ ἔστείλατε. Τώρα δέ, φίλε,
 τί νὰ εἰπῶ αὐτὸν περὶ τοῦ δτι ὁ Πρόλογος εἶναι ἀνώνυμος, ἐνῷ ὁ Πρόλογος
 25 εἶναι ἐκ μέρους τῆς Καλλιόπης; Λιατί εἶναι ἀσύμφορον ἵνα ἀφεθῇ ἀπὸ λυ-
 τος ἐκ μέρους τοῦ, ἐνῷ δὲν μένει ἀπόλυτος ὃν ἐκ μέρους ἐνδέ
 τον; Ποιορ δὲ τὸ σύμφορον ἡ συμφέρον; βον κατὰ τί ὁ Πρόλογος δεικνύει τὴν
 ἔξουθένησιν τῆς Μελέτης καὶ τὴν ἥδη ἐλπιζομένην ἀνάρρωσίν της; Πῶς ἡ
 κατάκρισις τῶν ἐναντίων ἔχει νὰ θεωρῆται ἔξουθενημένη, ἐνῷ ὁ ἔξουθενῶν
 30 δὲν τολμᾷ νὰ τὴν ἔξουθενήσῃ; Πότε τὴν ἔδειξε τοιαύτην; Καὶ πότε μέλλει
 νὰ τὴν δείξῃ; γαν Ὁποιαν συγκοινωνίαν ἔχει ὁ Πρόλογος τῆς πατριαοχικῆς
 ἐπιστολῆς μὲ τὴν προσφορητικὴν πρὸς Ἀλ.; Εἰς τί πειράζει τὸ νὰ εἴρωσι
 λαβὴται κατηγορίας οἱ ἐναντίοι, ἐνῷ λέγομεν ὅτι αἱ κατακρίσεις των πρέπει νὰ
 θεωροῦνται ἔξουθενημέναι; Ἐπαναλέγω, φίλε, ὅτι ἡ ἐκ τούτων ὅλων ἀηδία
 35 δὲν μοὶ ἐπιτρέπει οὐδὲν ἀνάλυσιν, οὐδὲ ἀπόκρισιν τόσον μόνον λέγω, κατὰ τὴν
 δημοτικὴν παροιμίαν, «ὅποιος δὲν θέλει ν' ἀλέσῃ πέντε μέρες κοσκινίζει».
 "Οθεν ἐπιμένω μὲ ἔνστασιν εἰς τὴν προτέραν ἀπόφασιν τοῦ νὰ παρθοῦν τὰ ||
 F. 1^ο ἀντίγραφα καὶ νὰ ἐμποδισθῇ ἐξ ὅλοκλήρου ἡ ἐκδοσίς. "Αν τὰ λόγια ἔχονταν
 καμμίαν σημασίαν, ἡ εὐγενεία σας βλέπετε προφανῶς ὅτι εἰς τὸ αὐτὸν κεφ(άλαι)ον
 40 τῶν σοφῶν παρατηρήσεων ὁ σεβάσμιος ἐκδότης λέγει «Τὸ περιεχόμενον
 εἰς τὸν Πρόλογον ἀλλι ρ μὲν συγχωρεῖται λέγειν ὑπὲρ τοῦ Κοδρικᾶ, αὐτῷ
 δὲ ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἀτοπον.» Αὐτὸς λοιπὸν δὲ ἀλλοι λείπει, καὶ ἀκολούθως
 ἀνάγκη εἶναι νὰ λείψῃ καὶ ἡ ἐκδοσίς, ἐως οὗ ὁ δυνάμενος λέγειν ἀλλοι λείψῃ
 45 εἰρεθῇ. Τὸ περίεργον εἶναι ὅτι ὁ σοφὸς παρατηρητής ἐπρόσμενε τρεῖς μῆνας ἐως
 τὸ νὰ μᾶς κάμῃ αὐτὰς τὰς σοβαρὰς παρατηρήσεις του. "Οθεν πολλὰ ἀνοστον,
 ἀχαρες καὶ ἀηδὲς μοὶ φαίνεται νὰ ἐκδοθῇ μία ἐπιστολὴ ὑστερον ἀπὸ ἓνα γρό-
 νον, ἀφ' οὗ ἐγράφη, καὶ ὑστερον ἀπὸ πέντε μῆνας ἀφ' οὗ ἔφθασε. Μὲν ὅλον
 τοῦτο ἡ γνώμη μου δὲν θέλει εἰσθαι ποτὲ ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὴν γνώμην σας,
 καὶ τὴν ἀπόφασιν μου τὴν καθηποβάλλω εἰς τὴν ἀπόφασίν σας. Τὴν πατριαο-
 50 χικήν ἐπιστολὴν ἐγὼ θέλω τὴν ἐκδώσει εἰς τὰ προλεγόμενα τοῦ βον τόμου,
 καὶ ἡ Καλλιόπη ἡς χαίρεται τὰ παννιὰ τῆς Ἀράχνης. Τὸ δτι ἡ φατρία, φίλε,
 οὐτε συστέλλεται, οὐτε θέλει συσταλθῆ, τοῦτο πρὸς ἐμὲ εἶναι προφανέστατον.
 Διατί δμως οἱ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἔχοντες καὶ λόγους ἴσχυροις καὶ ἀποδείξεις
 ἐναργεῖς καὶ τὴν ἐπικλησίαν ὄμόφωνον συστέλλονται; Τοῦτο, φίλε, καὶ ἐγὼ
 55 τὸ ἐρωτῶ, μὲν ὅλον τοῦτο δὲν τὸ ἀπορῶ. Καὶ λοιπὸν ἐρρέτωσαν.

"Η συλλογὴ τῆς Βυζαντίδος, ὡς ἐκ πλαγίων εἰδοποιήθην, μένει εἰσέτι
 ἀπούλητος. "Ο βιβλιοπάλος δμως, ὡς ἔνας τῶν πλονσιωτέρων, δὲν βιάζεται,
 ἀλλ' ἐπιμένει εἰς τὴν προτέραν τιμήν. Δὲν ἔκαμα ἀμεσον ἐρώτησιν διὰ νὰ

μὴ δεῖξω προσπάθειαν. "Οταν δημοσίευστε εἰς Βιένναν καὶ ἀπό-
60 φασίστε, τότε θέλω κάμει τὰ ἀναγκαῖα κινήματα μοισμένως.

Τὰ ἐδῶ νέα συμβάντα πρέπει νὰ σᾶς δώσουν νέαν λαβὴν εἰς τὰς περὶ
τῶν ιδιαιτέρων μας συμφερόντων σκέψεις. Τὰ τῆς Ἀγγλίας αἰσχιστα. Τὰ
τῆς Ἰταλίας δὲλέθρια. Τὰ τῆς Γερμανίας ἀστατα. Καὶ τὰ τῆς P. ἰδεολογικά.
"Η ἀναβολὴ μοὶ φαίνεται τό γε νῦν ἔχον ἀμοδιωτέρα εἰς τὰ τῆς καταστά-
65 σεώς μας. Αὐτὰ τὰ συμβάντα μοὶ ἐπαπειλοῦν ἢδη ζημίαν εἰς τὰς τραπεζικὰς
μοίρας τῶν ὅποιων ἡ τιμὴ ἐξέπεσεν. "Ο ἐπιστάτης μον ἐπέστρεψεν ἀπὸ Λόν-
δραν, ἀλλὰ κακῇ τύχῃ παράγαιο, καθ' ὃτι ἐφθασεν εἰς τὸν ξεπεσμόν. "Οθεν
προσμένει ἔνα ὅπωσοῦν ἀναβιβασμὸν διὰ νὰ τὰς ἔσκαμη. "Υπολτεύομαι δὲ
μήπως ὁ ἀνθρωπὸς ἀποφεύγῃ τὸ νὰ ἐπιφροντισθῇ μὲ δῆλην τὴν ποσότητα καὶ
70 διὰ τοῦτο δὲν βιάζεται εἰς τὴν πώλησιν. "Ἐγὼ μὲν δὲλον τοῦτο δοκιμάζω μεγάλην
ἀνησυχίαν, ἀδηλον δυτερος τὸ τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα. Θέλω σᾶς εἰδοποιήσει περὶ
τῆς ἐκβάσεως.

"Ο Ἀχιλλεὺς μας χάριτι θείᾳ ὑγιαίνει. "Απέτυχε μὲν τοῦ μεγάλου
Πανδημιακοῦ βραβείου, ὃς ἀτελῆς ἦτι εἰς ὑψηλὰς δεῖξεις τῆς ὑπερβεβηκίας
τῆς γεωμετρίας. "Η τιμὴ δημοσίευστον νὰ συγκαταλεχθῇ εἰς τοὺς ἀγωνιστὰς μετὰ
έξαμηνιαν μόνον γύμνασιν, εἴται ἀποχρῶσα παρηγορία. "Ηξιώθη δὲ εἰς τὸ
παιδαγωγεῖον πρῶτον καὶ μοναδικὸν βραβεῖον περὶ Γαλλικῆς ἐκθέσεως μὲ
πάνδημον δοκιμασίαν τῶν προφεσσόδων, καὶ τέσσαρες συμμετοχὰς βρα-
80 βείων, αὐτὸν περὶ μαθηματικῶν, βον καὶ γον περὶ συντάξεως καὶ δρθογραφίας
μαὶ δον περὶ ἴχνογραφίας. "Η θεία Πρόνοια νὰ μᾶς ἀξιώσῃ, φίλε, νὰ συγχα-
ρῶμεν ἐν καιῷ περὶ τῶν αὐτῶν καὶ τὸν χαριτωμένον μας Γεωγάκην, τὸν
δποῖον ἐξ δῆλης ψυχῆς γλυκασπάζομαι προσφέρων εἰλικρινῶς τὰς ἀδελφικάς
μον προσκυνήσεις πρὸς τὴν παμφιλτάτην κυρίαν μητέρα του. Μένιο δὲ διὰ βίου
δ εἰλικρινῆς σας φίλος

Παν. Κοδρικᾶς

85

14

Παρίσι 15 Ιουνίου N. 1820

F. 1^r

"Ἐχασμώτατε φίλε μου!

Μὲ ἀκραγ συνναίσθησιν ψυχῆς παρατηρῶ ἀπὸ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ ἐσχά-
του φιλικοῦ σας, 29 Αὐγούστου σημειωμένον, ὅτι τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ οἱ δύο
5 μας, ὁ ἔνας εἰς Λιβοῦρο καὶ ὁ ἄλλος εἰς Ηαρίσιον, συνδιαλεγόμεθα μετα-
ξύ μας, καὶ αὐτὴ ἡ σύμπτωσις παραστίνει τὴν νοερὰν ἐκείνην συνομιλίαν,
τῆς δποίας μόνος ἐπὶ γῆς ὁ ἀνθρωπὸς εἶναι δεκτικός. "Αν λοιπὸν δὲν ἥκολού-
θησε πάλιν καμμία ἐκτακτος ἀργοπορία εἰς τὸ ἐσχατον ἀποκριτικόν μον, εἰς
τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν γραμμένον, ἔπειται κατ' ἀμοιβαῖον λόγον νὰ ἐφθασεν
10 εἰς χεῖράς σας τὴν αὐτὴν ἡμέραν δποὶ καὶ ἐγὼ ἐβαστοῦσα εἰς χεῖράς μον τὸ

έδικόν σας. Τὴν ἔκτακτον ἀργοπορίαν δὲν ἡμπορῶ νὰ τὴν ἀποδώσω καὶ ἐγώ,
φίλε, εἰμὴ εἰς τὴν συνίθη ψευτιὰν καὶ ἀμέλειαν τοῦ δούλου. Μεταξὺ τῶν
πολλῶν καὶ διαφόρων δυσχερειῶν τῆς ἴδιωτικῆς ζωῆς ἐν Ηαρισίῳ, ἡ μεγαλυ-
τέρα καὶ ἐνταῦτῷ ἡ πλέον ἀνοικονόμητος εἶναι ἡ ἡθική διαφθορὰ καὶ ἀχρειό-
15 τῆς τῶν δούλων, ἀποτέλεσμα δλέθρου τῆς ἡθικῆς καὶ πολιτικῆς διαφθορᾶς,
ὅπου ἐπροξένησεν εἰς τὸν γύδην λαὸν ἡ δημοβόρος ἀπελευθερίασις.

Τὸ παρόν μον τὸ διευθύνω εἰς Βιένναν, ὃς διορίζετε, καὶ σᾶς συγχαίρω
ἐκ βάθους ψυχῆς καὶ καρδίας διὰ τὴν ὡς ἐλπίζω, καὶ ἐπενχομαι αἰσίαν, σὺν
Θεῷ, πανοικὶ ἐπάνοδόν σας, ἐξαυτούμενος τὴν ἐφεξῆς οἶκαδε διατριβῆν σας
20 ἐν πάσῃ καὶ παντοίᾳ εὐθυμίᾳ καὶ εὐτυχίᾳ μετ' ἄκρας ὑγείας καὶ χαρᾶς. Τὰς
ἀδτὰς ἐπενχάδε μὲ τὰς εἰλικρινεῖς μον προσκυνήσεις προσφέρω διὰ μέσον σας
τῇ εὐγενεστάτῃ παμφιλάτῃ συμβίᾳ σας, γλυκασπαζόμενος ἐν ψυχῆς τὸν
φίλτατόν σας Γεωργάκην.

Εἶδα, φίλε, ὅτι ἐδοκιμάσατε τὰς φυσικὰς παρενοχλήσεις τοῦ κλίματος
25 τῆς Τοσκάνας, αἱ δποῖαι, καθὼς παρηγορητικῶς λέγοντιν οἱ εὐτυχεῖς τῶν
ῶραιῶν ἐκείνων τόπον κάτοικοι, εἶναι πρόξενοι τελείας ὑγείας, οὐχ ἡπτον
δμως εἶναι αἰσθητικαὶ καὶ πειρακτικαὶ ἐν δσφ διαρκοῦν. Πολυειδεῖς τοιαύτας
παρενοχλήσεις ἐδοκίμασα καὶ ἐγὼ εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐκεῖ διατριβῆς μον,
μ' ὅλον δποὶ δὲν ἐπέρασα ἐκεῖ τὰς ζέστας τοῦ καλοκαιρίου. Αδτὰ τὰ μικρὰ
30 συμπτώματα ἐνωμένα μὲ τὰς μεγάλας περιστάσεις μὲ κάμποντιν νὰ ἐπαναλάβω
τὴν προτέραν μον ἔφεσιν τοῦ νὰ ἀξιωθῶ νὰ σᾶς ἰδῶ εἰς τὸ ἀστατον καὶ εὑμε-
τάβλητον ἔδαφος τοῦ Ηαρισίου, τὸ δποῖον μὲ δλητ τον τὴν ἀστασίαν δὲν
εἶναι ἐπιδεκτικὸν κανενὸς εἰδοντος ἐπιδημικῆς ἀρρωστίας ἡ ωρικῆς παρενο-
χλήσεως. Εἴθε, φίλε, ἡ θεία Πρόνοια νὰ φέγγῃ τὰ πράγματα δεξιὰ διὰ νὰ ἀπο-
35 λαύσω κάγῳ πρὸ τοῦ τέλους τῆς ζωῆς μον τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ νὰ σᾶς ἀσπα-
σθῶ αὐτοπροσώπως καὶ νὰ σᾶς εἰπῶ ζώσῃ φωνῇ ὅτι ἡ μεταξὺ φιλία ἔσεται
ἀδιάλντος. ||

F. 1^ν 18 Τβρίου — Μία πρόσκλησις εἰς ἔξοχὴν φιλική, ἡ δποία πρὸς χάριν τοῦ
καλοῦ μας Ἀγιλλέως ἐπεκτάνθη ἔως σήμερον, μὲ ἐκαμε νὰ ἀγαθάλω τὴν συνέ-
40 χειαν καὶ ἀποστολὴν τοῦ παρόντος, δπερ ἐπαναλαμβάνω σήμερον μὲ ἄκραν
μον χαρὰν καὶ εὐχαρίστησιν. Ἐλπίζω ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ νὰ λάβω ἀπὸ Λι-
βοῦντο, πρὸ τοῦ ἐκεῖθεν κινημοῦ σας, καὶ τὴν ἀπόκρισιν εἰς τὸ ἔσχατόν μον,
δι' οὖ ἀπενρίθην εἰς τὰς ἀνυπερβάτους δυσχερείας καὶ ἀσυμβιβάστους δυσκο-
λίας, δποὺ δικαίω καὶ δρθῷ ἵσως τῷ λόγῳ ἀπίγνησεν ἡ ἔκδοσις τῆς πατριαρ-
45 χικῆς ἐπιστολῆς. "Οθεν περιττὸν εἶναι, φίλε, νὰ πονοκεφαλοῦμεν διὰ παρά-
καιον πράγματα. Ηαντελῶς δὲν μὲ κακοφαίνεται ἀν τὰ περὶ αὐτῆς τῆς ὑπο-
θέσεως προγραφέντα μον δὲν σᾶς ἐπεισαν -- ώς γράφετε — τελειως. Μὲ
κακοφαίνεται δμως μεγάλως διατὶ νὰ προσμείνετε καὶ αῦθις τὴν ἀπόφασιν
μον καὶ νὰ μὲ καθυποβάλετε εἰς τὸ νὰ σᾶς εἰπῶ καὶ αῦθις ἐκεῖνο, δπερ ἀπαξ
50 διὰ παντὸς καὶ ἐγνωρίσατε καὶ ἐπεισθῆτε ὅτι ἐν πᾶσι καὶ πατὰ πάντα τὰ κατ'

ἔμε ἡ ἀπόφασίς σας εἶναι ἀπόφασίς μου καὶ ἡ γνώμη σας γνώμη μου. "Εξω λοιπὸν τῆς σειρᾶς τῶν καθ' ἡμᾶς εἶναι, καὶ πρέπει νὰ εἶναι, δῆλα τὰ εὖλογα ἡ παράλογα, τὰ ἀληθινὰ ἡ ἐπίπλαστα ἐμπόδια εἰς κάθε πρᾶγμα διοὺς ἔθελεν ἀναφερθῆ ἡ σκέψις σας, εἰς τὴν ὅποιαν, ἡ ἀπόφασίς σας εἶναι ἡ γνώμη μου.

55 'Ἐγὼ δὲν χρεωστῶ εἰμὴ ἀπλῶς ὡς νύξιν νὰ σᾶς κοινοῦσθαι, δταν χρειάζεται, τὰς ἰδέας μου, καὶ τοῦτο διὰ νὰ χρησιμεύσουν ἐνίστε πρὸς ἀνάλυσιν τῶν ἀντιλεγομένων καὶ δχι πρὸς ἀπόφασιν τοῦ προβαλλομένου. Εἰς τὴν ἀπόφασίν σας ἀρα κρέμεται δῆλη μου ἡ ἀπόφασίς. Μή πεισθῆτε λοιπὸν δογματικῶς εἰς τὰ παρ' ἐμοῦ γραφόμενα, παρατηρήσατε δμως σκεπτικῶς τὴν ἄγρυπτην προσόπου τὴν τοῦ Α. Ε., δταν πρόκεται περὶ τοῦ ἐλαχιστοτέρου συμπτώματος εἰς τὴν δόξαν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς φροτίας τον. 'Ο θεωρὸς τῆς εἰς Κωνσταντινούπολιν συστηθείσης τυπογραφίας ἀναφέρει τὸ σεβασμώτατον δόνομα τοῦ πανσεβάστον φωστῆρος τῆς 'Ελλάδος, ἡ καὶ τῆς οἰκουμένης, ἀν δρᾶτε, μὲ πολλὰ δλίγον σέβας καὶ μὲ ἄκραν ἀνενλάβειαν, δγδούν εἰς τὴν σειρὰν τῶν συγγραφέων καταλέγων τὸν πάσης παλαιᾶς καὶ νέας συγγραφῆς ὑπέροχον κορυφαῖον Διαμαντίν, ἀποκαταστήσας κατὰ τὴν ἐκ γενετῆς δόνομασίαν τὸν κατ' ἐπίκλησιν ἐκ συστήματος 'Αδαμάντιον μετονομασθέντα. Αὐτὴ ἡ τόσον προφανῆς ἀνενλάβεια εἶναι βέβαια ἔγκλημα καθοσιώσεως. 'Επρόσμειναν τάχα οἱ ἐνθερμοὶ ζηλωταὶ τοῦ 'Ιεροφάντορος νὰ ἴδοῦν τί ἔχει νὰ εἰπῇ εἰς τοῦτο δ ἀνέπαφος μεταγωγός; 'Εδίστασαν νὰ ἐπικρίνονται καὶ χλευαστικῶς νὰ ἔξουθενήσουν μίαν ἔγκλιμον διακήρυξιν ἐνὸς ἐξ ἐπαγγέλματος ἐθνικοῦ θεωροῦ μιᾶς πανδήμου ἐθνικῆς 'Ινστιτούτζιόνος; "Όχι βέβαια. 'Αλλ' ὑπέροτεροι ἐτασταὶ πάσης καὶ παντοίας ἐθνικῆς κνοιαρχίας κρίνονται, ἀνακρίνονται καὶ ἀναλύονται ὑπεροπτικῶς τὰς φράσεις τοῦ θεωροῦ, καὶ τοῦτο διατί; Διότι δὲν ἀνέφερε μὲ σέβας τὸν πάσης 75 ἐθνικῆς 'Ινστιτούτζιόνος προεξάρχοντα. Καὶ ταῦτα, φίλε, πρὸς ἀστείσμόν, καθ' ὅτι μὲ τὰ δῆλα μου ἐγέλασα βλέποντας τὸν θυμὸν τῶν 'Ερμογράφων. Οἱ ἐδῶ ὑπέρομαχοι ὀπαδοὶ κατεθύμωσαν. 'Η ἐξ ὀλοκλήρου δμως ἀποσιωπησίς τοῦ ἀντιπάλου δνόματος ἐμετρίασεν δλίγον τὸν θυμόν τους, ὥστε καὶ ἔνας ἐξ αὐτῶν, δ ἐνθερμάτερος, πρὸς θρίαμβον τῆς ἀκηράτου δόξης τοῦ κορυφαιο- 80 τάτον δλων τῶν παλαιῶν καὶ νέων συγγραφέων, δνσαρεστούμενος εἰς τὸν ἀνενλαβῆ τρόπον τῆς ἀγαφορᾶς τοῦ σεβασμίου ἐκείνου δνόματος, ἐπέφερε μὲ ἄκραν τον εὐχαρίστησιν, ὅτι ἡ ἔλλειψις τοῦ ἀντιπάλου δνόματος ἀποδει- F. 2^τ κνέει || ὅτι δ ἀντίπαλος οὐδὲ μετρεῖται μεταξὺ τῶν συγγραφέων. Αὐτὴν τὴν παρατήρησιν μοὶ τὴν ἐκοινολόγησεν ἔνας τῶν παρενερθέντων εἰς τὴν συνο- 85 μιλίαν, καὶ ἔμεινεν ἐκστατικός, δταν εἶδε τὴν κατὰ τοῦτο ἄκραν μου εὐχαρίστησιν.

Εἰδα, φίλε, τὰ ἐκ Π() μνστήμα καὶ εὐχαριστῶ διὰ τὴν εἰδοποίησιν, ἡ ὅποια ἐξ εἰκασίας δὲν μὲ ἐλάνθανεν. 'Ο περίφημος ἱατροφιλόσοφος Σαούλ ἐρωτηθεὶς ἀπαξ παρὰ τοῦ Κωνσταντίνου Βόδα Μοναρχῆ πῶς τὸν φαί- 90 νεται ἡ καθ' ἡμᾶς πολιτικὴ ἀπεκρίθη «Κατξιβέλλικη, Αὐθέντα μου!» 'Ἐν-

τοσούτῳ εἶναι ἀξιον περιεργείας διτὶ ἡ πιθηκανταπόκρισις ἐκείνη κάμνει δραστικωτάτῃ ἐντύπωσιν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ κατόπιν. Τοσοῦτον εἶναι, φίλε, ἀνεξάλειπτοι ἀπὸ τὴν φαντασίαν τοῦ ἀνθρώπου αἱ προσβολαί, δποὺ ἐν καιρῷ ἦθελε λάβει. "Οταν δὲ κατόπιν ἡτον πολλὰ κατόπιν καὶ ἥλπιζε νὰ προπατήσῃ, τότε ἡ σοφία, ἡ ἐμπειρία καὶ ἡ βαθύνοια τοῦ πρώην ἡτον εἰς αὐτὸν ὑπερβολικὰ τεράστια. Λότη ἡ προσβολὴ ἔμεινεν εἰς τὴν φαντασίαν του, καὶ μὲ δλον ὅποι ἐκ τῶν πραγμάτων προϊγχθη ἐπὶ τὰ κυριώτερα, ενδίσκεται μὲ δλον τοῦτο οὐχ ἡτον κατόπιν εἰς τὰς πιθηκολογίας τοῦ πρώην. Ἀλλ' οὐ τοῦ θέλοντος, ἡ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ εὑδοκοῦντος. Τὸ δεικνύητον καὶ ἐκτεταμένον πέλαγος τῆς τωριῆς φορᾶς τῶν πνευμάτων δηλείον δεῖται κολυμβιστοῦ ἡ μᾶλλον δελφῖνος καὶ δχι πίθηκος (sic).

Προσμένω τὰς ἐκ μέρους τοῦ Ηεῖζαλη εἰδήσεις δστις εἰσέτι δὲν μολέγγαφε καὶ ἀκολούθως θέλω σᾶς μεταδώσει δ.τι περίεργον.

19. — Οἱ περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν καθ' ἡμᾶς στοχασμοὶ σας εἶναι 105 βαθείας φρονήσεως δείγματα. Καμία ἀπόφασις κατὰ τὸ παρὸν δὲν ἐπιτρέπεται ἐμφρόνως, καθ' διτὶ καμία στάσις δὲν ἐνδέχεται εὐλόγως εἰς μίαν γενικὴν ἀστασίαν τῶν πραγμάτων. Νὰ ἴδουμεν πῶς ἔχει νὰ τὰ βγάλῃ 'ς τὸ κεφάλι ὁ μεμαθούντας του. Μοὶ γράφετε διτὶ ὁ Πῶπ ἀπαιτεῖ λογαριασμὸν τοῦ Ηονότη, καὶ ἐγὼ διόλον ἀγροῦ ἀν ὁ Πονότης εἶναι τοῦ τάγματος τοῦ ἐμπορικοῦ. Εἰδοποιήσατέ με δὲ περὶ τῆς ἐκβάσεως τῶν ἐμπορικῶν ὑποθέσεων τοῦ κυρίου Μιχ(αὴ)λ Βασιλείου, δποίαν μορφὴν ἡ κατάστασιν ἔλαβον, ἐν οἷς ἡμπορεῖτε νὰ μοὶ κοινολογήσετε καὶ δσα προσοχῆς ἄξια μανθάνετε περὶ τοῦ ἀλληγορικοῦ.

"Ο Fournier δὲν ἡξεύρω μήτε τί κάμνει, μήτε τί μελετᾷ νὰ κάμη περὶ 115 τῶν ὑποθέσεων τοῦ φίλου Τιπάλδου. Αὐτὸς εἶναι ο ἵκια κὸς πληρεξούσιος καὶ κανένα δικαίωμα ἔξετάσεως δὲν ἔχω ἐπ' αὐτῷ, οὐτε ἔρχεται πρὸς ἐμέ. Ήαρὰ τοῦ κυρίου Σακελλαρίου ἔμαθα διτὶ τοῖς ἐπλήρωσε μίαν ποσότητα ἐκ τῶν χρεωστονμένων τοῦ Τιπάλδου. "Ο τρόπος δμως καθ' ὃν ἐφέρθη ἐφάνη διόλον ἄχαρις καὶ ἀπρεπής. Διὰ νὰ μὴν ἀργοπορήσω περισσότερον τὴν ἀποστολὴν τοῦ παρόντος, τὸ δποῦ ἐλπίζω νὰ φθάσῃ εἰς Βιένναν ἀμα μὲ τὴν σὺν Θεῷ αἰσίαν ἀφιξίν σας, ἀναβάλλω τὴν ἀπόκρισιν εἰς τὸ γράμμα τοῦ φίλου Τιπάλδου, καὶ δὲν πειράζει. "Εκεῖνος ἀνέβαλεν ἔνα χρόνον τὸ νὰ μοὶ γράψῃ, ἀς ἀναβάλλω καὶ ἐγὼ ἔνα μῆνα τὸ νὰ ἀποκριθῶ. "Αν δμως ἐν τῷ μεταξὺ αὐτῷ ἦθελε τύχει περίστασις νὰ τῷ γράψετε, παρακαλῶ νὰ τῷ προσφέρετε τὰς 125 φιλικάς μου προσκυνήσεις, μὲ τὴν πληροφορίαν τοῦ διτὶ είμαι καὶ ἔσομαι διὰ παντὸς φίλος του.

Δεχθῆτε, παρακαλῶ, τὰς προσκυνήσεις τοῦ Ἀχιλλέως μου, δμοῦ μὲ τοὺς ἐκ ψυχῆς ἀσπασμοὺς τοῦ διὰ βίου

εἰλικρινοῦς φίλον σας.

Παν. Κοδρικᾶς

15

Ηρὸς τὸν κόσμον Λημάντριον Ποστολάκαν

Παρίσι 10 Νοεμβρίου N. 1820

Μυριοπόθητέ μοι φίλε!

Μὲ ἄκραν ἀνυπομονησίαν ἐπρόσμεινα καὶ προσμένω ἔως τώρα τὰς εὐ-
5 κταίας εἰδήσεις τοῦ πανοικὶ αἰσίου σας κατενοδίου. Ἡ ἀνέλπιστος δῆμος στέ-
γησις τῶν γραμμάτων σας διαρκοῦσσα εἰς δλον αὐτὸ τὸ διάστημα τοῦ καιροῦ
ἔφθασε νὰ μοὶ ἀφαιρέσῃ καὶ τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν ἡσυχίαν τῆς ψυχῆς μου.
Δὲν ἡξενρῷ εἰς τὶ νὰ ἀποδώσω αὐτὴν τὴν ἔκτασιν τῆς σιωπῆς καὶ αὐτῇ ἡ ἀβε-
βαιότης εἶναι ὡς πρὸς μίαν ἀνήσυχον καρδίαν καὶ σκληρὰ καὶ δυσφόρητος.
10 Λὲν ἔχω λοιπὸν οὕτε νοῦν, οὕτε δύναμιν νὰ ἐκτανθῶ περισσότερον. Περιορίζω
ὅλην τὴν ὥλην τοῦ παρόντος μου εἰς τὸ νὰ σᾶς παρακαλέσω θερμῶς πρὸς
αὐτῆς τῆς φιλίας νὰ μοὶ προφθάσετε δύον τάχιστα μὲ δύο ἀπλᾶς λέξεις τὴν
πολυπόθητόν μοι εἴδησιν τῆς πανοικὶ ὑγείας σας, καὶ δῆλα τὰ ἄλλα τὰ ἀφίνω
ώς δεύτερα. Αὐτὴν προσμένω μὲ ἄκραν ἀνυπομονησίαν καὶ μέρω διὰ βίου

δ ελλικωνίης σας φίλος

Παν. Κοδρικᾶς

15

16

Παρίσι 20 Νοεμ(βρ)ίου N. 1820

Φίλε μυριοπόθητε!

"Ἄς εἶναι μυριάκις δοξασμένον τὸ δνομα τοῦ παντοδυνάμον Θεοῦ ὅποὺ δλη
μου ἡ, ἐξ αἰτίας τῆς ἀνηκούστου σιωπῆς σας, δδυνηρὰ ἀνησυχία καὶ λύπη διε-
5 λύθη ἐπ' ἀγαθῷ, μὲ τὰς χαροποιὰς καὶ εὐκταίας εἰδήσεις τοῦ ἀπὸ αὐτὸν ἥδη
φθίνοντος ἀπὸ Βιέννης, μετὰ τὴν αἴσιον ἐπιστροφήν σας, πολυεράστου μοι γράμ-
ματος. Ἔξ αὐτοῦ μανθάνω τὰ αἴτια τῆς ἐκτεταμένης σιωπῆς σας, τῆς ὅποιας
τὰ πρὸς ἐμὲ πικρὰ ἀποτελέσματα τὰ μανθάνετε διὰ τοῦ ἀπὸ τὸν αὐτὸν
προλαβόντος μου γράμματος. Ἡ μετοίκησις, φίλε, ἥτον βέβαια μία προμή-
10 θεια ἀναγκαιοτάτη, καὶ ἀφευκτος. Ἡ μετακόμισις δῆμος τῶν τῆς οἰκίας
καὶ δλη ἡ προετοιμασία ἐπρεπε νὰ γίνῃ ἐν τῷ διαστήματι τῆς ἀπονοσίας σας,
ῶστε ἐπιστρέφοντας νὰ πεζεύσετε κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν νέαν κατοικίαν, χωρὶς
νὰ δοκιμάσετε ἐξ αὐτῆς τῆς πρώτης ἀφετηρίας τὴν ἀνάμνησιν τῶν πικρῶν
αἰσθημάτων, δποὺ ἡ προσβολὴ τοῦ οἰκήματος ἐξ ἀνάγκης ἐπρεπε νὰ ἀνα-
15 καινίσῃ εἰς τὴν αἰσθητικήν σας ψυχήν. Ἄλλ' ἐπειδὴ αὐτῇ ἡ προμήθεια παρη-
μελήθη, συμπεραιώνω πόσην παρενόχλησιν καὶ παραξάλην ἐπεται νὰ σᾶς
ἐπροξένησε μία βίαιος καὶ παράκαιος μετοίκησις, καὶ θαυμάζω μάλιστα πῶς
εἰς τόσον δλέγων ἡμερῶν διάστημα ἡμπορέσατε νὰ διατάξετε τὰ τῆς νέας
κατοικίας. Ἅλησμονῶντας λοιπὸν καὶ ἐγὼ τὸ μέρος τῆς πικρίας δποὺ αὐτῇ ἡ

F. 1^τ

20 ἀπρομήθεια μοὶ ἐπροξένησε, καὶ δλως εὔχαρις καὶ χαροποιημένος ἐπεύχομαι ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας τὴν ἀμετάβλητον συνέχειαν τῆς πολυεύκτου μοι πανοικὶ ὑγείας σας καὶ δλα αἰσια, πανευτυχῆ καὶ πανεύθυμα. Καὶ ἐλπίζω ὅτι ἡ μέλλονσα μετ' οὐ πολὺ νέα μετοίκησις νὰ μὴ μὲ διστερήσῃ πάλιν ἀπὸ ἀμέλειαν, ἢ ἀφροντισίαν, τῆς συνεχείας τῶν ἐφετῶν μοι εἰδήσεων, καθ' ὅτι τὴν μὲν ἀμέλειαν τὴν ἐλέγχω, τὴν δὲ ἀφροντισίαν δὲν τὴν ἐλπίζω. Μὲ μεγάλην, ὡς φαίνεται, εὐκολίαν κατορθοῦται εἰς Βιένναν ἡ μετοίκησις. Ἐγώ, φίλε, δποὺ βέβαια δὲν ἔπειται νὰ ἔχω οὐδὲ τὸ δεκατημόδιον τῶν σκευῶν καὶ βιβλίων καὶ χαρτιῶν, δποὺ ἔχετε, δὲν ἡμπορῶ εἰσέτι νὰ βάλω εἰς τάξιν τὰ τῆς νέας κατοικίας μον, μ' δλον δποὺ ἔχω ἐξ ἥδη μῆνας, ἀφ' οὐ μετοίκησα. Ἀπὸ τὰς 30 ἀρχὰς τοῦ φθινοπώρου μέχρι τῆς σήμερον καταγίνομαι νὰ κατορθώσω τὴν διόρθωσιν τῶν καπνοδόχων, οἱ δποῖοι εἶναι τὸ μεγαλύτερον κακὸν τῆς παρισιακῆς οἰκοδομῆς, καὶ ἐνταῦτῷ τὸ πλέον ἐνοχλητικὸν καὶ πολνέξοδον ἄρθρον τῆς οἰκιακῆς ἀνέσεως, καὶ εἰσέτι δὲν ἡμπορῶ νὰ τὴν φέρω εἰς ἔκβασιν. Βλέπετε ἀπὸ τὴν γραφὴν ὅτι ὑπεχειώθην νὰ διακόψω τὴν συνέχειαν τοῦ παρόντος διὰ 35 νὰ ἔξηγήσω πρὸς τὸν καπνονογόν τὰ ἐλαττώματα τοῦ κακοδιορθωθέντος καπνοδόχου τοῦ γραφείον μον. Καὶ λοιπὸν ἔχομείσθη νὰ μεταβῶ εἰς ἄλλην ||

F. 1^ο κάμεραν διὰ νὰ ἀφήσω ἐκεῖνον κακοτρύπως νὰ δουλεύσῃ. Εἰς τὴν Βιένναν μοὶ φαίνεται ὅτι ἐν γένει μεταχειωῖσθε σόμπας, καὶ κατὰ τοῦτο σᾶς μακαρίζω. Οἱ Παρισιάνοι μας ὅχι μόνον κατὰ φυσιολογικὴν θεωρίαν, ἀλλὰ καὶ 40 κατὰ μεγαλοπρεπῆ πολυτέλειαν ἀποστρέφονται τὶς σόμπες. "Οθεν διὰ νὰ χαροῦμεν αὐτὴν τὴν πολυτέλειαν, θιστερὸν ἀπὸ βαρύτατα καὶ πολυτελέστατα ἔξοδα, καταντοῦμεν οὐχ ἥπτον νὰ εἴμεθα ἐκτεθειμένοι εἰς τὸν καπνὸν ὡς χρι-
45 ρομέδια, καὶ πολλάκις νὰ τρέμωμεν ἀπὸ τὴν ψύχραν ἀνοίγοντες τὰ παράθυρα διὰ νὰ διασκεδάσωμεν τὸ ἀξωτὸν τοῦ καπνισμένον ἀέρος. Ἐκτάνθην εἰς αὐτὸ 50 τὸ κεφ(άλαι)ον ἀπὸ τὴν ἀγανάκτησιν δποὺ δοκιμάζω καὶ μοὶ συγχωρεῖτε.

22. — "Ερχομαι, φίλε, νὰ ἐπαναλάβω τὴν συνέχειαν τῆς ἀνταπομούσεώς μον. Δὲν ἡξενύφω δποίαν προσβολὴν ἔκαμαν αὐτόσε αἱ παρὰ καιρὸν ἐκδοθεῖσαι ἐπιστολαί, ἐδῶ δμως ἐφάνησαν ὡς πάντη παράκαραι καὶ περιτταί. Περίεργον εἶναι τὸ ὅτι ἐκ τοῦ γράμματός σας ἔμαθον τὴν ἔκδοσιν τῆς Λησ 55 ραφωδίας τῆς Βολισσιανῆς Ἰλιάδος, ἐνῷ ἐδῶ κανένας οὕτε μοὶ τὴν ἀνέφερεν, ὥστε μὴν ἡξενύροντας ποῦ ενδίσκεται ἔχω σκοπὸν νὰ στείλω πρὸς τὸν τυπογράφον καὶ τὴν ζητήσω, ἄν τὴν ἔχῃ, νὰ τὴν ἀγοράσω, διὰ νὰ ἰδωμεν τί μᾶς λέγει ὁ ξαναβαπτισμένος παπασθέων. Περὶ δὲ τοῦ ὅτι οἱ Χῖοι διέκοψαν τὰ πρὸς ἔκδοσιν ἔξοδα, δὲν ἔχω καμιάν εἴδησιν καὶ είμαι περίεργος νὰ τὸ πλη-
555 ροφορηθῶ. Ἡ λατρεία τοῦ Πρωτόγερον εἶναι θεμελιωμένη εἰς προσωπικὰ τέλη καὶ οἱ πρόμαχοι αὐτῆς δὲν ἀφίνονται νὰ ψυχρανθῆ ὁ ζῆλος τῶν κατηχο-
μένων. Βλέπετε ἀπὸ τὰ τελευταῖα ἄρθρα τοῦ Λ. Ε. ὅτι οἱ νεωκόροι τοῦ χρη-
σμολογικοῦ θυσιαστηρίου ἀφ' ὅτου ἐπειράχθησαν διὰ τὴν ἀνευλάβειαν μὲ τὴν
600 ὅποιαν ὁ ἐπιστάτης τῆς ἔθνικῆς τυπογραφίας ἀνέφερε τὸ πανσέβαστον δνομα

60 τοῦ Ἀδαμαντίου θεοῦ, Διαμαντὴν κατὰ βαπτίσμον ὄνομασίαν προσαγορεύ-
σας τὸν μισθὸν Διαμαντίην, ὃχι μόνον ἴσχυρῶς ἀντεῖπον κατὰ τῆς προκηρύξεως,
ἀλλὰ καὶ ἐφεξῆς κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ὑπερτέρῳ κράτει ὁ Κοκκινάκης ἐνυπο-
γράφως προτυροπὺς καὶ συμβουλὰς ἔξεδωκεν, ἀποποιούμενος, ως λέγει, νὰ
φανῇ κόλαξ, ποῖος; ὁ Κοκκινάκης!!! καὶ τίνος; τῆς Ἐκκλησίας!!! καὶ εἰς
65 τὸ ἐσχατον ἀρθρον δι' ἄλλον συνεργοῦ διακηρύττει τὴν περιττὴν ματαιοπονίαν
τῆς ἐκδόσεως τῶν λόγων τοῦ Χρυσοστόμου, ἐνῷ ἔχομεν χρείαν διὰ τὴν Ηαλιγ-
γενεσίαν τοῦ Γέρους τῶν φιλοσοφικῶν λόγων τοῦ Παπατρέζα. Λύταὶ αἱ ὡς
ἐξ ὑπερτάτον συνεδρίου ἐκδιδόμεναι διακηρύξεις στηρίζονταν τοῦλάχιστον διὰ
τὴν αὐθάδειαν ὅλην τὴν συστηματικὴν λατρείαν τοῦ ἀρχηγούτεον. Εἰς τὴν Κων-
70 το στατινού) πολ(ιν) ἔκανσαν δημοσίως μίαν νεωστὶ ἐκδοθεῖσαν φυλλάδα. Δὲν
γνωρίζω τὸ σύγγραμμα, οὗτε ἡξενδρω ποῖος εἶναι ὁ συγγραφεὺς. Συμπεραίνω
δμως ὅτι εἶναι φιλοσοφικόν, καθ' ὅτι ὁ ἐξ Ἀριμαθείας μνστικοαπόστολος
Πολυχρονιάδης περιερχόμενος ἐσχάτως τὴν Γερμανίαν καὶ Ὁλλάνδα μοὶ
ἔγραψεν ὅτι ἐκ τῶν ἀντιφιλοσοφικῶν συγγραμμάτων μου ἔλαβαν οἱ παπάδες
75 τόσον θάρρος ὥστε ἐτόλμησαν δημοσίως νὰ κάψουν σύγγραμμα φιλοσοφικόν,
ἀποτεινόμενον εἰς τὴν Ηαλιγγενεσίαν τοῦ Γέρους. Καὶ ὅτι δύο τῶν εἰς Ἀμ-
στερδάμ ὅμογενῶν, ἀνθρώποι προκομμένοι καὶ ἀξιοσέβαστοι, φίλοι δμως τῆς
Παλιγγενεσίας, οἱ δποῖοι ἀνέγνωσαν τὸ σύγγραμμά μου, τῷ εἶπαν νὰ μοὶ
γράψῃ σεβαστικάς προσαγορεύσεις, τὰς δποίας ἐπεθυμοῦσαν νὰ τὰς ἀποκατα-
80 στήσουν καὶ φιλικάς, ἀτ δὲν ἐμέμφορτο τὸν δημτικὸν τρόπον καθ' ὅν ἀσεβῶς
ἔγγιζω τὸν σεβάσμιον Γέροντα τὸν εὐεργέτην τοῦ Γέρους...
85 'Εδῶ ἐσχάτως εἰς μίαν τῶν κοινῶν ἐφημερίδων ἔξεδωκεν ἔνας τῶν Κορακολά-
τρων ὅτι ὁ πούην ἐξ ἀγνοίας καὶ ἀπάτης ἀντιφερόμενος τῷ σεβασμίῳ καὶ
Ηανσόφῳ Γέροντι διδάσκαλος Δούκας, ἀναγνωρίσας τέλος πάντων τὸ λάθος
90 τον καὶ δημοσίᾳ δμολογήσας τὸ σφάλμα τον, ἀνεκήρυξε τὴν ὑπερτάτην τοῦ
Γέροντος ὑπεροχὴν καὶ ἐξήτησε νὰ τὸν ἐξιλεώσῃ, συγχώρησιν αἰτῶν τῶν ἐξ
ἀγνοίας ἀμαρτημάτων τον. Δὲν ἡξενδρω εἰς ποίαν ἐφημερίδα ἐξεδόθη ἀντὶ ἡ
προκήρυξις. 'Ο Ἐλληνιστὴς Γάιλ μὲ εἰδοποίησε, καὶ πολλὰ μοὶ φαίνεται ὅτι
εἶναι ἡ σφηκομέλισσα, τῆς δποίας μήτε τὸ μέλι, μήτε τὴν ἀηδίαν νοστιμεύ-
95 ομα. "Ας λάβῃ δμως ὁ εἰρηνοποιὸς Δούκας τὰς ἀμοιβὰς τῆς ἀμφιρρεοῦς
μετριοφροσύνης τον. Στοχασθῆτε λοιπόν, φίλε, πῶς ἡ φατοία ἐπαγχυπνεῖ, πῶς
δραστικῶς ἐνεργεῖ καὶ καταμάχεται. "Ας φωνάζονταν οἱ μετριόφρονες εἰρηνο-
F. 2^τ ποιοὶ «εἰρήνη ὑμῖν... εἰρήνη πᾶσι...», σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖσα δεῖ κινεῖν...||

Εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Βον |τόμον| ἀργοβαίνω μὲ ἀκραν μον δυσαρέσκειαν.

95 Τί ποιητέον; Εἰς τὰ ὑπέρ δύναμιν οὐδὲ θεοὶ μάχονται. Μόναι ἀσχολίαι ἀνα-
πληροῦν ὅλας τὰς στιγμὰς τῆς ζωῆς μον, χωρὶς καμίαν ἀνεστιν. Μόνος, μονώ-
τατος, καὶ μὲ φυσικὴν ιδᾶσιν ὃχι σταθεράν, ἀκριβολογοῦμαι τὸν καιρόν,
ἐνῷ φείδομαι ἐνταῦτῳ καὶ τὴν ἀστατον ὑγείαν μον, τῆς δποίας — ἔστω ἐν
παρόδῳ — ἡ ἐπὶ τὸ κρείττον συνέχεια διαρκεῖ χάριτι θείᾳ, ἀλλὰ χείζει με-

100 τοιούτης κόπου καὶ ἐπὶ ἀπλέτων κόπων παραλλήλου ἀντιγραφῆς, εἰς οὐδείς.

Μ' δλον τοῦτο ἔλπιζω σὸν Θεῷ τὴν τελείαν ἔκβασιν, εἰ καὶ ἀργότερα.

'Εκ τούτων, φίλε, συμπεραίνεται δτι ἡ συνέχεια, ἡ ὁρθότερον εἰπεῖν ἡ ἐπανάληψις τῶν Ἑρμολογικῶν εἶναι τῶν ἀδυνάτων ἀδύνατον καὶ τοῦτο δὲν πειράζει παντελῶς καθ' δτι ἡ ἐξ ἀποσπτον ἐπανάληψις, ως πάντη παρά-
105 καιδος, ἔχει δμολογονμένως νὰ φανῇ ἀηδής. Ἡ ἔκδοσις τοῦ βον τόμου δμολο-
γονμένως ἔχει νὰ ἐπιφέρῃ πάλιν τὰς μανιώδεις φλυαρίας, καὶ ἀς ἀκονίσωμεν
διὰ τότε τὸ κονδύλι μας. Περιττὸν μοὶ φαίνεται νὰ γίνουν τό γε νῦν ἔχον μάταια
ἔξοδα διὰ νὰ τυπωθοῦν εἰς ἔχωριστὰς φυλλάδας, καθ' δτι δχι μόνον εἶναι
ἀτελῆ, ἄλλὰ καὶ κολοβωμένα καὶ εἰς πολλὰ μέρη μεταμορφωμένα ἀπὸ τυπο-
110 γραφικὰς παραδοσομάς.

Ἡρὶ τῆς Βυζαντίδος δὲν ἔκαμα κανέρα κίνημα, οὐδὲ στοχάζομαι νὰ
νάμω ποδὸ τοῦ νὰ μοὶ δώσετε θετικῶς τὴν γρώμην σας. Εἶναι ἔξω πάσης ἀμφι-
βολίας δτι ὁ βιβλιοπόλος ἐπιμένει εἰς τὴν προτέραν τιμήν, καὶ ἀν ἰδῆ πάλιν ἐκ
μέρον μας ζήτησιν, δχι μόνον ἔτι σταθερώτερον ἔχει νὰ ἐπιμείνῃ, ἀλλ' ἵσως
115 ἵσως πραγματευόμενος τὴν προσπάθειάν μας ἀναβιβάσῃ τὴν τιμήν, καὶ τότε
ἔξ ὀλοκλήρου ἀποτυγχάνομεν. Τὰ δύο περιττὰ συγγράμματα ἐνθυμᾶσθε δτι
ἐπροβλήθη νὰ τὰ ἐκπέσῃ, καὶ δὲν ἔστερξεν ἄρα οὔτε τώρα ἔχει νὰ στέρξῃ.
Κάμετε λοιπὸν μετὰ σκέψεως τὸν στοχασμόν σας, καὶ ἀν θετικῶς ἀποφασί-
σετε νὰ τὰ ἀγοράσωμεν εἰς τὴν ζητουμένην ποσότητα, ἥτις, ἀν δὲν λανθάνομαι,
120 ἥτον ἑπτακόσια φρ(άγνα), ως ἐκ τοῦ σταλέντος τότε σημειώματος φαίνεται,
τότε ἀν ἡμπορέσσωμεν νὰ καταβιβάσωμέν τι, καλόν, εἰ δὲ μή, τοῦλάχιστον
δὲν ἀποτυγχάνομεν.

Τὸν Βιργίλιον τοῦ Εὐγενείου βέβαια κατὰ τὸ παρὸν συμφερώτερον εἶναι
νὰ μοὶ τὸν στείλετε κατ' εὐθείαν ἐδῶ παρὰ εἰς Λιβοδροῦ, ἔως δτον νὰ εὑδο-
125 κήσῃ ἡ θεία Πρόνοια υφείττονα τὴν ἀποκατάστασιν τῶν καθ' ἡμᾶς. Τὰ τῆς
'Ιταλίας παντελῶς δὲν μ' ἀρέσουν. Τὸ Τροπικὸν σχολεῖον μοὶ φαίνεται δτι
ἔχει νὰ παραγάγῃ κακοπίχειον τι πόνημα. Μὲ δεύτερον θέλω σᾶς γράψει
ἰδιαίτερά τινα περὶ τοῦ κατόπιν διὰ νὰ κρίνετε ἔτι μᾶλλον ἔξ δυνχος τὸν λέοντα.

Δυστυχία μεγάλη δταν οἱ φιλόσοφοι ἀφιλοσόφως πολιτικεύονται. Τὰ τῆς
130 'Ηπείρου καταντοῦν διὰ τοὺς ἀθλίους δμογενεῖς μας δλέθρια, καὶ ἐν τοσούτῳ
ὅ κατόπιν κολακεύει τὸν Ηαζιδηκιάμπαση τῶν μεγάλων νησίων. Ὁ Θεός,
φίλε, νὰ ἐπιβλέψῃ εἰς τὴν δυστυχισμένην Ἑλλάδα. Ἀπὸ τὰς Ἀθήνας ἔχω
τὰς πλέον θλιβερὰς εἰδήσεις μᾶς γενικῆς καὶ τελείας ἀπὸ ἀκραν πενίαν ἐρη-
F. 2^v μώσεως. Ἀπὸ Βλαχίας || δὲν ἔχομεν πλέον οὔτε καλόν, οὔτε κακόν· τελεία,
135 ως φαίνεται, ἀπέβη ἡ τῆς Κοραικῆς ἐπιωροίας ἐνέργεια. Πολλὰ δλίγον μὲ
κόφτει. Καὶ ταῦτα περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς.

Ηροσφέρετε, παρακαλῶ, τὰς ἀπὸ καρδίας εἴλικρινεῖς μον προσκυνήσεις
πρὸς τὴν εὐγενεστάτην καὶ ἀγαπητήν μοι φαμιλίαν σας ἀσπαζόμενοι ἐκ μέρους
μον γλυκύτατα τὸν χαριτωμένον Γεωργάκην μας.

140 Τὸν φίλον αὐτάδελφον κύριον Νικόλαον μετὰ τῆς κυρίας Ὁρσουλίνας ἀκριβῶς προσκυνῶ καὶ καταπαραπονοῦμαι διὰ τὴν ἀμέλειαν ὅποι ἔλαβεν εἰς τὸ νὰ μοὶ ἀναγγεῖλῃ τὸ αἰσιόν σας κατευόδιον ἐνῷ μάλιστα μοὶ ἔχρεωστοῦσεν ἀπόκρισιν εἰς τὸ ἔσχατον. Αὐτὲς δμως εἶναι οἱ < ⟩ ρέτζες του.

145 Λεχθῆτε, παρακαλῶ, τὰς ταπεινὰς προσκυνήσεις τοῦ Ἀχιλλέως μου, ὅστις σὺν ἐμοὶ κατασπάζεται τὸν φίλον του κύριον κύριο(ον) Κωνσταντίνον. Μένω δὲ διὰ βίου,

ὅ εἰλικρινῆς σας φίλος
Ιαν. Κοδρικᾶς

17

F. 1^r

Ἐνγενέστατε Κύριε Α. Ποστολάκα, εἰς Βιένναν

Παρίσι 21 Νοεμ(β)ρί(ον) N. 1826

Πρὸς ἀπόκρισιν τῆς ἀπὸ 8 τοῦ ἥδη φθίνοντος τιμίας σας δὲν ἔχω νὰ σᾶς σημειώσω εἰμὴ σᾶς εἶναι γνωστὰ καὶ διὰ γραμμάτων ἀναντιρροήτως ὅμολο-
5 γούμενα.

Ἐγώ, ἀφοῦ διὰ μέσου τοῦ μακαρίτον πενθεροῦ σας καὶ ἀσημνήστον φίλου μου, ἐπλήρωσα κατὰ τὴν σφοδρὰν ἀπαίτησίν σας μὲ προσθήκην ἀνέλπιστον τόκον ἐμπορικοῦ ὅσα, κατὰ τὸ σημείωμα τοῦ λογαριασμοῦ σας ἡμούν χρεώ-
στης τόσον διὰ βιβλία ὅποι εἰχετε προμηθεύσει, ὅσον καὶ διὰ τὰ ἀνίκοντα
10 εἰς τὸ μερίδιόν σας μετοητὰ εἶχαν μείνει ὡς προκαταβολὴ διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ βον τόμου τοῦ βιβλίου, καὶ ἐξωφρλήθη ὁ λογαριασμός σας, δὲν γνωρίζω
ὅτι ἔμειναν εἰς χειοάς σας ἀλλα βιβλία ἀνίκοντά μοι διὰ τὰ ὅποια νὰ διατάξω,
ώς ἥδη μοὶ γράφετε, οὐτε σᾶς είμαι χρεώστης εἰς ἀλλο τι εἴμην εἰς τὴν προ-
τέραν διάθεσιν τῆς ως ἥδη λέγετε πρῷην φιλίας σας.

15 "Οσα βιβλία κατὰ τὰς διαταγάς σας σᾶς ἔστειλα ἐν καιρῷ ὡς ἴδιοκτησίαν σας ἀπὸ τὴν ἔκδοσιν τοῦ αὐτοῦ τόμου τῆς Μελέτης, τὴν ὅποιαν μετὰ προθυμίας, φιλοτίμῳ δαπάνῃ, αὐτοθελήτως ἀνελάβετε ἐξ ἡμισείας μὲ τὸν μακαρίτην ἐκείνον γνήσιον φίλον πενθερόν σας, καθὼς ἡ, κατὰ ζήτησίν σας, ἐπιγραφὴ τοῦ βιβλίου πανδήμως διαδηλοῖ, περὶ αὐτῶν ἡ εὐγένειά σας ἔχετε νὰ διατάξῃ
20 καθὼς καὶ ἀπ' ἀρχῆς ὡς ἴδιοκτήμαν ἐκδότης διετάξετε, καὶ καθὼς ἐπίσης ἔξηκολούθησε καὶ ὁ μακαρίτης ἐκείνος διὰ τὸ ἀνάλογον τοῦ ἐξ ἡμισείας μερι-
δίου του. Ἐγὼ δὲν ἔχω νὰ ἐλπίσω εἰμὴ διτι μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν φιλικῶς
μοὶ ἔχετε ὑποσχεθῆ διὰ τοὺς κόπους μου καὶ δὲν προσμένω εἰμὴ τὰς διαταγάς σας διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ βον τόμου κατὰ τὴν ἀπ' ἀρχῆς συμφορᾶς <τοῦ μα>καρίτον ἐκείνουν
25 τὴν ὅποιαν εὑρισκόμεθα συνδεδεμένοι, ἀναγκάζομαι ἐξ αἰτίας τῶν καιρικῶν περιστάσεων καὶ ἔτι μᾶλλον ἐξ αἰτίας τῆς συμφορᾶς <τοῦ μα>καρίτον ἐκείνουν Συνεκδότον νὰ ἀναβάλω τὸ πρόβλημα, διὰ νὰ μὴ σᾶς παρενοχλήσω.

Ἄλλ' ἐπειδὴ δὲ θάνατος τοῦ μακαρίτον ἐκείτον διέλνεται τὸ ἡμίσυ τῆς συμφωνίας, ἐπιθυμῶ νὰ πληροφορηθῶ ἀν δὴ εὐγενεία σας ἐπιμένετε εἰς αὐτήν,
30 κατὰ τὸ ἀνηκόν σας, καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ μοὶ δηλοποιήσετε θετικῶς τὸν περὶ τούτου σκοπόν σας.

Μένω μὲ δὲτην ἀπὸ ἀρχῆς καλὴν καὶ ἀδολον ὑπόληψιν,

ὅλως εἰς τὸν δρισμούς σας

Ιησοῦντος δοῦλος

II. Κοδωνᾶς

35

18

F. 1^τ Εὐγενέστατε Κύριε Δημήτριε Ποστολάκα, εἰς Βιένναν

Παφίσι 10 Ιανουαρίου 1827

Πρὸς ἀπόκοιτον τῆς ἀπὸ 6 τοῦ παρελθόντος τιμίας σας, εἰς τὴν δροῖαν ἀρχοτόρησα νὰ ἀποκριθῶ ἐξ αἰτίας μᾶς μικρᾶς ἀρωστίας καὶ πολλῶν ἀσχο-
5 λιῶν, ἀν δῆθελα κατὰ μίμησιν σᾶς ἐπιφροτίσει ἀμοιβαίως μὲ ἀντίγραφα γραμ-
μάτων σας καὶ γραμμάτων τοῦ μακαρίτον φίλου μου πενθεροῦ σας, διὰ νὰ
σᾶς ἀνεθυμίσω δσα μήτε σᾶς λαυθάνουν, μήτε ἡμιπορεῖτε ν' ἀλησμονήσετε,
δὲν δῆθελα βέβαια κατορθώσει ἄλλο τι, εἰμὴ νὰ σᾶς παραβαρύνω μὲ περιττὰ
καὶ παράκαιο ἔξοδα πόστας.

10 'Η εὐγενεία σας πρέπει νὰ στοχασθῆτε ὅτι τὰ ἀπὸ ἀρχῆς μέχρι τοῦδε γράμματά σας, καθὼς καὶ ἐκεῖνα τοῦ μακαρίτον πενθεροῦ σας, σφέζονται ἀνελ-
λιπτὰς εἰς χειράς μου, καὶ ἀν κάμη χρεία, εὔκολον εἶναι νὰ σᾶς τὰ παραστήσω καὶ χωρὶς θυμόν, χωρὶς δργίρ, καὶ χωρὶς σκληρότητα νὰ σᾶς ἐνθυμίσω τὰς ὑποσχέσεις σας καὶ νὰ σᾶς πιστοποιήσω ἐξηρτιβαμένην τὴν ἀλήθειαν. "Ηδη
15 δὲ παροδικῶς τόσον μόνον σᾶς παρακαλῶ νὰ στοχασθῆτε, ὅτι, ἀν δὲν δῆθε αὐτοθελήτως ἐξ ἡμισείας ἐκδότης τοῦ συγγράμματός μου, μὲ ποῖον δικαίωμα μοὶ ἀπηγορεύσατε νὰ δεχθῶ τὴν αὐτομόλῳ διαθέσει προσφερθεῖσάν μοι συν-
δρομὴν παρὰ τοῦ μακαρίτον Γεωργίου Σακελλαρίου; Μὲ πολαν κυριότητα
διετάξατε δργιστικῶς τὴν διὰ ξηρᾶς ἀποστολῆν ἔξακοσίων σωμάτων, ἥτις
20 ὑπερβαίνει καὶ τὴν ἀνάλογον ποσότητα τοῦ μεριδίου σας; Μὲ ποίαν δύναμιν λόγον ὀρίσατε νὰ ἀποποιηθῶ τὴν παρὰ τοῦ μινίστρου προβληθεῖσάν μοι τότε μετάφρασιν τοῦ αὐτοῦ συγγράμματος, ἥτις ἐκδιδομένη εἰς Γαλλικὴν διά-
λεκτον καὶ μὲ ἔξοδα τοῦ μινίστρου ἡμιποροῦσε νὰ ἀποβῇ δι' ἐμὲ ἐπικεφα-
στάτη; Καὶ τέλος πάντων μὲ ποῖον δίκαιον ἀπαιτεῖτε μὲ ἐπανειλημμένας
25 ἐνστάσεις λογαριασμὸν διὰ δσα σώματα ἐβάσταξα, μὲ ἀναντίρρητον δικαίωμα, ὡς συγγραφεύς, τὰ δροῖα κατὰ λάθος ἀναμετρεῖτε διακόσια, ἐνῷ εἶναι μόνον
ἐκατὸν εἴκοσι, καὶ τὰ δροῖα οὔτε ὡς ἐκδότης, οὔτε ὡς συνδρομητὴς ἡμιπορεῖτε
νὰ μοὶ ἀφαιρέσετε; Πότις δὲ μακαρίτης πενθερός σας, δστις ἥτον ἐξ ἡμισείας συνεκδότης τοῦ αὐτοῦ συγγράμματος, δὲν ἐφαντάσθη ποτέ, οὔτε ἔκρινε δι-

30 καὶ οὐκέπον, νὰ ἀθετήσῃ τὰς ὑποσχέσεις του, η̄ νὰ κάμῃ ἀπαιτήσεις ἐγαρτίον τῆς καλῇ πίστει συμφωνίας μας; Ἐνθυμηθῆτε τὴν πανδίμως δημοσιευθεῖσαν ἀπόκρισίν του εἰς τὸ γράμμα τοῦ Κοραῆ, καὶ στοχασθῆτε, ἂν ἀνέχεται η̄ αἰσθητική σας καῷδα τὸ νὰ διαφιλονικῆται μεταξύ μας, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἐκείνου τοῦ μακαρίτου, η̄ πίστις τῶν πανδίμως || διαδηλωθέντων ἐκ 35 μέρους τῆς μεταξύ μας κοινότητος.

Κανένας βέβαια δὲν ἀρνεῖται, οὕτε ἡμπορεῖ νὰ ἀρνηθῇ τὸν μέχρι ἐνθουσιασμοῦ ζῆλον, τὴν ἀκούραστον προθυμίαν καὶ εὐγενῆ ἐλευθεριότητα μὲ τὴν ὅποιαν ἀνελάβετε τὴν ἔκδοσιν τοῦ συγγράμματος ἐκείνου, τὸ ὅποιον ἐκρίνατε ἄξιον τῆς φιλοτίμου δαπάνης σας, οὕτε ἀγνωμονῶ εἰς τὴν φιλικὴν διάθεσιν ὅποιὸν ἐδείξατε πρὸς ἐμέ, εἰς τὴν ὅποιαν μὲ ἀμοιβαῖον ζῆλον καὶ εἰλικρίνειαν δὲν ἔπανσα ἀνεπιλήπτως νὰ ἀνταποκρίνωμαι. Κανένας δμως, εὐγενέστατε πρώην φίλε, δὲν ἡμπορεῖ νὰ δικαιολογήσῃ, οὕτε νὰ στέρεξῃ, ως ἀντάλλαγμα τῆς πρώην φίλης σας, μίαν ἀπ' ἄκρον εἰς ἄκρον ἔξαφνικήν, ἀνέλπιστον καὶ ἀνερμήνευτον μεταβολήν, τῆς ὅποιας τὰ ἀπόρρητα 45 αἴτια μήτ' ἐγὼ ἡμπόρεσα νὰ ἐννοήσω, μήτ' ὁ μακαρίτης πενθερός σας καὶ ἀδέκαστος φίλος ἡμπόρεσε νὰ μοὶ ἔξηγήσῃ. Ὁθεν τὸ δι', ἀπὸ τὴν αἰρετοκροσίαν τοῦ μακαρίτου ἐκείνου, η̄ εὐγενεία σας ἀδικήθητε, η̄ ἐγὼ διὰ τὸ ἀσκαρδάλιστον ἔζημιώθην, τὸ ἀπαραιτητον σέβας ὅποιὸν χρεωστοῦμεν ἀμφότεροι εἰς τὴν ἀκήρατον ἐκείνου μνήμην καὶ εἰς τὴν προσποτικήν μας ὑπόληψιν, δὲν 50 μᾶς συγχωρεῖ νὰ τὸ ἔξετάσωμεν αὐθαιρέτως. Τὸ συνειδῶς ἐκάστον, ὅταν μείη πάσης δξιθυμίας ἐλεύθερον, ἡμπορεῖ νὰ συναισθανθῇ εὐηριστῶς τὸ σχετικὸν δίκαιον.

"Ἄν ἀπὸ τὸ ὅλον τῆς ἐπιχειρήσεως σᾶς προξενῆται διὰ τὸ ἀνάλογον τοῦ μεριδίου σας ζημία, τὴν ὅποιαν δὲν ἡμπορεῖτε νὰ ἀποδώσετε, εἰμὴ εἰς τὰς 55 καιρικὰς περιστάσεις, εἰς αὐτὴν ἐνέχονται καὶ οἱ συνεκδόται καὶ πρὸ πάντων ἐγὼ ζημιούμενος ὅλους τοὺς τόσους κόπους καὶ πόρους, διὰ τοὺς ὅποιους δὲν μοὶ μένει εἰμὴ μία μέλλουσα ἐλπίς. Καί, ἐπειδὴ τώρα διὰ πρώτην φορὰν μοὶ δηλοποιεῖτε καθαρὰ τὴν λόσιν τῆς συμφωνίας διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ βου τόμου, ώστε μὲ ἀπολύτετε ἀπὸ τὸν δεσμὸν ἐκείνον, θέλω φροντίσει ἐλεύθερως καὶ ἐλπίζω εὐτυχοῦς τυχούσης, σὺν Θεῷ, περιστάσεως, νὰ ενδεθῇ κανένας ἄλλος ἐκδότης, μεθ' οὖτα τὸ ἀμοιβαῖον συμφέρον εὔκολον συμπεριάνω εἶναι νὰ συμβιβασθῆτε περὶ τοῦ < > μεριδίου σας, καὶ τούτον τυχόντος μήνη ἀμφιβάλλετε δτι θέλω σᾶς εἰδοποιήσει ἐν καιρῷ.

"Ἐν τοσούτῳ ἐπενχόμερός σας τὸ νέον ἔτος πανοικὶ αἴσιον καὶ πανευτυχές, μέρω

ὅλως εἰς τοὺς δρισμούς σας
πρόθυμος φίλος καὶ δοῦλος

Παν. Κοδρικᾶς

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1,10. 'Υπὸ τὸν τίτλον «Ἐρμολογικὰ» δημοσιεύονται ἐν τῷ περ. «Καλλιόπη» βιαιόταται ἐπιθέσεις κατὰ τῶν συνεργαζομένων μετὰ τοῦ περ. «Ἄργιος Ἐρμῆς» ὥπαδῶν τοῦ Ἀδ. Κοραῆ. Ἰδ. Ἀ π. Β. Δασκαλάκη, Κοραῆς καὶ Κοδρικᾶς. Ἡ μεγάλη φιλολογικὴ διαμάχη τῶν Ἑλλήνων: 1815 - 1821. Ἀθῆναι 1966, σ. 147 - 150, 546 - 573.

1,51 - 57. Ἰδ. Ἀ π. Β. Δασκαλάκη, Κοραῆς καὶ Κοδρικᾶς, ἐνθ' ἀν., σ. 123.

1,60 - 61, Ἀνθίμον Γαζῆ, Λεξικὸν Ἑλληνικόν..., Τόμ. Α': Α - Θ. Ἐν Βενετίᾳ 1809 — Τόμ. Β': Ι - Π. Ἐν Βενετίᾳ 1812 — Τόμ. Γ': Ρ - Ω. Ἐν Βενετίᾳ 1816.

3,84 - 85. Περὶ τοῦ Γρηγ. Ζαλύκη, ἴδ. Πρόλογον Ἀγαθ. Λακεδαιμονίου [= Κωνστ. Νικολοπούλου], εἰς: «Ἴω ἀννον Ἰακώβον Ρονσάφ, Περὶ τῆς κοινωνικῆς συνθήκης... Ἐκ τῆς γαλλικῆς κατὰ πρῶτον μεταφρασθὲν ὑπὸ... Γρηγορίου Γεωργιάδον Ζαλύκου. Ἐν Παρισίοις, αὐτοῦ». — Εὑ. Στ. Τζιάτζιον, 'Ο Μακεδών Γρηγόριος Ζαλύκης καὶ τὸ «Ἐλληνόγλωσσον Ξενοδοχεῖον», περ. «Μῆνες» (Θεσσαλονίκης), ἀρ. 25, 26 - 27 (1939), σ. 68 - 76, 89 - 101.

4,38. Ἐν τῷ περ. «Ἄργιος Ἐρμῆς» 1820 (1 Ιαν.), σ. 31 - 32 δημοσιεύεται τὸ κείμενον χρυσοβούλου τοῦ Μιχ. Σούτσου, ἀπὸ Νοεμβρίου 1819.

4,45 - 47. Τὸ κείμενον κατεχωρίσθη καὶ ἐν περ. «Μέλισσα», 1819, σ. 332:

Τὴν παγκόσμιόν σου φύματιν ἀν μιὰ ἔχθρα χαμεοπῆς
πάσχῃ νὰ ἀπομαράνῃ μὲ ίδες ἀτερπεῖς,
τὶ πὲ κόφτει, δὲ Λαλάνδε; Σείρεις πώς εἰς τὰ κλαδιά
κάθε καρποφόρου δέρδρου ωίχνουν πέτρες τὰ παιδιά.

'Ἐκ τῆς φρύσεως τῆς ἐπιστολῆς «εἶχα γράψει εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἑδῶ διατριβῆς μονοῦ» τὸ στιχούργημα πρέπει νὰ ἀναχθῇ εἰς τοὺς χρόνους 1797 - 1800 ἢ καὶ 1803, ὅπότε ὁ Π. Κοδρικᾶς προβάλλεται ὡς γαλλόφωνος συγγραφεὺς διὰ τοῦ ἔργου του «Observation sur l'opinion de quelques hellénistes...».

4,63. Αἰσώπον, 'Ανήρ ναυαγὸς (ἴκδ. Εμ. Chambris, Paris 1925, σ. 125).

6,25 κέξ. Ἰδ. καὶ Ἀλκ. Ἀγέλον, 'Η «Τράγου Κατάργησις», «Ἐρανος εἰς Ἀδ. Κοραῆν». Ἀθῆναι 1965, σ. 188, ἐνθα ἀπόσπασμα ἀνεκδότου ἐπιστολῆς τοῦ Π. Κοδρικᾶ, ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου 1820, περὶ τῆς κηδείας τοῦ δολοφονηθέντος πρίγκηπος.

7,69 κέξ. Περὶ τοῦ Μιχ. Βασιλείου, ἴδ. Ν. Βέη, Συμβολὴ εἰς τὰ σχολικά πράγματα τῆς Σμύρνης, «Μικρασιατικά Χρονικά» Α' (1938), σ. 228 - 230. — Ε. Κριαρᾶ, Βιολογικοὶ καὶ πνευματικοὶ δεσμοὶ τοῦ Ψυχάρη μὲ τὴν Ἡπειρο, «Ἀφιέρωμα εἰς τὴν Ἡπειρον — Εἰς μνήμην Χρ. Σούλη». Ἀθῆναι 1956, σ. 17 - 19.

7,94. «Καὶ ποταπός...». Οὗτος ἄρχεται κείμενον τοῦ Μιχ. Ψελλοῦ «Πρὸς τὸν ἑαυτοῦ παπᾶν» (Scripta Minora, I, σ. 65 - 68, ἔκδ. Kurtz - Drexl). Πρβλ. καὶ Ν. Β. Τωμαδάκη, Συλλάβιον Βυζαντινῶν Μελετῶν καὶ Κειμένων. Τευχ. Α'. Ἐν Ἀθήναις 1964, σ. 92 - 94.

7,144. «Κιβωτὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης... ὑπὸ Νικολάου Λογάδου... Τόμ. Α'. Ἐν ἔτει ἀωτοῦ... Ἐν Κωνσταντινούπολει». (Περὶ τοῦ Νικ. Λογάδου, ἴδ. Σ. Κ. Οικονόμον, Νικόλαος Λογάδης, «Ἐθνικὸν Ἡμερολόγιον» Μ. Π. Βρετοῦ, 1869, σ. 604 - 610 καὶ Ἡ. Τανταλίδον, «Νικόλαος Λογάδης», Αὐτόθι, σ. 621 - 623).

7,145. «Ο μήρον Ἰλιάδος, Ραφρότα Λ' μετ' ἐξηγήσεων παλαιῶν καὶ νέων. Ἐκδοσις Βολισσία... Ἐν Παρισίοις... αωτα'». [Ἐξεδόθησαν τέσσαρες τόμοι: Β' 1817 — Γ' 1818 — Δ' 1820].

7,150. «Ο μήρον Ἰλιάς παραφρασθεῖσα καὶ δημοκαταλήκτως στιχονργηθεῖσα... παρὰ Γεωργίου Ρουσιάδον τοῦ ἐκ Κοζάνης». Ἐν Βιέννη [Τμῆμ. Α' 1817 — Τμῆμ. Β' 1819]. (Περὶ τοῦ Γ. Ρουσιάδου ἴδ. Π. Λιούφη, 'Ιστορία τῆς Κοζάνης, 1924, σ. 218

κέξ. — Ν. Δελιαλή, Ἀναμνηστικὴ εἰκονογραφημένη ἔκδοσις Π. Χαρίση. Α'. Κοζάνη 1935, σ. 59 κέξ.).

8,16 κέξ. Ἐν περ. «Λόγιος Ἐρμῆς» 1820 (1 Μαρτίου), σ. 125 - 134 δημοσιεύεται κρίσις τοῦ Γ. Μετάνη περὶ τῆς «Βολισσίας Ἐκδύσεως» τοῦ Ὁμήρου ὥπο Ἀδ. Κοραῆ, καὶ Λύτθι, ἐν σ. 145 - 146 ἐκδίδονται «Στίχοι ἡρωϊκοὶ φιλογενοῖς τινος ποιητοῦ εἰς τὸν ποφώτατον καὶ φιλογενέστατον Λ. Κοραῆν». (Περὶ τοῦ Γ. Μετάνη, ίδ. Δ. Γκίνη, Κρίτωνος στοχασμοί, «Ἐρανος εἰς Ἀδ. Κοραῆν», Ἀθῆνα 1965, σ. 144).

8,29 κέξ. Ἐν ἐπιστολῇ τοῦ Κ. Κούμα, «Ἐκ Βιέννης, Λ' Ἰανουαρίου 1820», δημοσιεύεται ἐν περ. «Λόγιος Ἐρμῆς» 1820 (1 Φεβρουαρίου), σ. 88 - 92 ἀναφέρονται πολλὰ δύναματα ἐν Γερμανίᾳ «ποιουδαζόντων Ἑλλήνων».

9,47. Περὶ «τοῦ κοινοῦ φίλου [Νεοφ.] Δούκα», ίδ. Πολ. Συνοδινοῦ, Νεοφ. Δούκας, «Ἐκκλησιαστικὸς Φάρος» (Ἀλεξανδρείας), ΙΓ' (1917), σ. 5 - 28, 129 - 144. — Χρ. Σ. Μπούα, Νεοφύτου Δούκα Ἐπιστολαὶ καὶ κατὰ Παπικῶν διάλογος, «Θεολογία» ΙΓ' (1935), σ. 251 - 262. — Σοφ. Δ. Λαζαρή, Αἱ θρησκευτικαὶ ἰδέαι τοῦ Νεοφ. Δούκα. Νέα Υόρκη 1949. (Πρβλ. καὶ «Ἐλληνικά» ΙΒ' (1953), σ. 422 - 430). — Ελ. Ε. Κούκου, Νεόφ. Δούκας, «Ἀκτίνες» ΙΖ' (1954), σ. 271 - 278. — Κ. Δημαρά, Ἐνας διώκτης τοῦ Νεοφ. Δούκα, Σαμουήλ δ. Ἀνδριος, «Ἀφιέρωμα εἰς τὴν Ἡπειρον — Εἰς μνήμην Χρ. Σούλη», Ἀθῆναι 1956, σ. 137 - 148. — Φ. Κ. Μπουμπούλιδος, Λυτά ἔγγραφα Βιβλιοθήκης Σπ. Λοβέρδου. Ἀθῆναι 1961, σ. 8', 9 - 16.

9,54 κέξ. Τὸ κείμενον τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Π. Κοδρικᾶ πρὸς τὸν Πατριάρχην Γρηγόριον Ε' καὶ Κύριλλον ἐδημοσιεύθη ἐν περ. «Καλλιόπη» (15 Ὁκτ. 1820) ως καὶ αἱ ἀπαντητικαὶ ἐπιστολαὶ τῶν Πατριαρχῶν, σ. 185 - 188. — ίδ. καὶ Λύτθι, 15 Ιαν. 1821, σ. 11 καὶ 1 Φεβρουαρίου 1821, σ. 23 - 24. (Ἐν περ. «Φιλολογικὴ Πρωτοχρονιά», 1953, μεταξὺ σελ. 60 - 61 φωτοτυπία κείμενον ἐπιστολῆς Γρηγορίου Ε'). Ἐπὶ τοῦ θέματος ίδ. Α. π. Β. Δασκαλάκη, Κοραῆς καὶ Κοδρικᾶς, ἔνθ' ἄν., σ. 122 - 128.

9,109 κέξ. ίδ. Μαρκέζου Βασιλείου Πουότη, Ἐπιστολή, «Καλλιόπη», 1 Μαΐου 1820, σ. 85.

9,121 κέξ. Αἰσώπος, Ἀλώπηξ πρὸς μορμολύκειον (ἔκδ. Ém. Chambris, Paris 1925, σ. 108).

11,108 κέξ. ίδ. «Εἰδησίαι» καὶ «Δίπλωμα», ἐν «Καλλιόπη», 1 Ιουλίου 1820, σ. 121 καὶ «Ἀπάντησις τῇ Φιλοσόφῳ, Φιλανθρώπῳ καὶ Ηασεβάστῳ Ποντιαναγῇ Ἐταιρείᾳ» Ἀθαν. Σταγειρίτου, Λύτθι, σ. 121 - 122.

12,46 κέξ. ίδ. μὲν υπογραφὴν «Ο φίλος σου» κείμενον ἐπιστολῆς «Πρὸς τὸν ἐκδότην τῆς Καλλιόπης», ἐν «Καλλιόπη», 15 Αὐγούστου 1820, σ. 152 - 156.

14,61 κέξ. Ὑπαινιγμὸς εἰς τάναφερόμενα ἐν περ. «Λόγιος Ἐρμῆς» (15 Αὐγ. 1820), σ. 488 : «Ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ φίλη καὶ φιλότεκνος Πατρὶς χαλεπεῖ καὶ ἐναρρώνεται, ὅταν βλέπῃ ἐν τοῖς ἐκδιδομένοις βιβλίοις τὰς γλυκεῖας ταύτας ἐπιγραφάς : Εὐγ. Βούλγαρης, Νικ. Θεοτόκης, Αινθ. Γαζῆς, Νεόφ. Λούκας, Γρ. Κανσταντᾶς, Στ. Κομιητᾶς, Κωνστ. Οἰκονόμος, Λιαμαντῆς Κοραῆς, Κωνστ. Κούμας [...]».

14,89. Περὶ τοῦ Γεωργίου Σαούλ, τοῦ Ἀρβανιτοχωρίτου, ίδ. Εκτ. Σαραφίδος, Ἐλληνες ἱατροὶ ἐν Ρουμανίᾳ. Ἐν Ἀθήναις 1940, σ. 12.

16,57 κέξ. Ὑπαινιγμὸς εἰς κείμενον τοῦ Κ. Κοκκινάκη, δημοσιεύθεν ἐν περ. «Λόγιος Ἐρμῆς» (15 Ὁκτωβρ. 1820), σ. 626 - 630, ἔνθα καὶ ἡ φράσις : «Ἡ σεβασμωτάτη μήτηρ Ἐκκλησία ἡς μάθη τέλος πάντων διτε οὔτε οἱ λόγιοι καὶ τίμοι συνεργάται μου, οὔτε ἐγὼ τὸ ταπεινότατον ἐν Χριστῷ τέλον τῆς δέν θέλομεν ποτὲ τὴν κολακεύσει, οὔτε ποτὲ δεχθῆ εἰς τὸν Α. Ε. ἄλλων κολακείας [...]».

16,88. Περὶ τοῦ «σοφοῦ καὶ φιλέλληνος» J. B. Gail, ίδ. σχόλιον «Ἀθηνᾶς», τετρ. Γ', 30 Μαρτίου 1819, σ. 94 - 95.

ΠΙΝΑΚΕΣ *

Α' ΚΥΡΙΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

- Αρσένιος (άρχιμανδρίτης) 6,14
Baileya, 9,50
De Balla B., 9,196
Baptistion Mich., 7,69 και σελ. 92
Façade "Arth.", 1,61
Gāl (Gail I.B.), 16,88 και σελ. 93
Γεωρ(α)ζῆς, 7,135
Λούκας N., 1,108 και σελ. 93
Ζαλένης (Ζαλόκογλου) Γρ., 3,84 και σελ. 92
Κοκκινάκης K., 16,62 και σελ. 93
Κούμας K., 1,97 και σελ. 93
Λογάδης Νικ., σελ. 92
Lalande Jos - Jer., 4,46 και σελ. 92
Máros, 9,90
Μανούτιος "Αλδ., 7,123
Mátsos Γ., 12,67
Μαῦρος, 5,21
[Μεττάνης Γ.], 8,16 και σελ. 93
Μονούσης K., 14,89
Πατριός Αλέξ., 1,115
Πειζάλης, 9,91
Περιέ Σκ., 11,175
Πολυχρονιάδης K., 9,88
Πουότης Βασ., 9,109 και σελ. 93
Πάπ, 14,108
Façade, 8,109
Renouard, 6,20
Roustadης (Ρωσσιάδης) Γ., 7,150 και σελ. 93
Σακελλαρίου Γ., 18,18
Σαυνή Γ., 14,89 και σελ. 93
Σκουφος (N.), 3,81
[Σοῦτσος Αλεξ.], 4,40
Σοῦτσος Mich., σελ. 92
Σταγειρίτης (Αθ.), 8,38
Tripaldos, 4,11
Fournier, 4,5
Φράνκ, 8,54

Β' ΛΕΞΕΩΝ

- ἀκούρευτος = (ἐπὶ βιβλίων), ὁ μὴ ἔχων τὰς σελίδας κεκομμένας, 7,191
 ἀνταποκρισάμος = ἀνταποκριτής, 12,116
 ἀπόδειμος, ὁ = δέμα, 1,90
 ἀπόροι, τὸ = τουρκικὸν νόμισμα, 4,15
 βίζιτα, ἡ = ἐπίσκεψις, 9,97
 βιολλωμένος = (ἐπὶ ἐπιστολῆς), ἐσφραγισμένος, 1,110
 briquette = πλίνθος ἐξ ἄνθρακος χρησιμεύοντα φας καύσιμος ὅλη, 3,75
 γερακόσκονφια, ἡ = (μτφρ.) μάταιόν τι, ἀπραγματοποίητον, 9,217
 δερπεδέρης = ἀφροντις, ἀμέριμνος, 11,56
 ἐραστής = ἐξεταστής, 14,72
 ἴνκαρικάτος = ἀνταποκριτής, ἐπιτετραμμένος, 1,45
 ἵνστιτουτζιών, ἡ = διάταξις, θοῖος, κατάστασις, 14,72
 ἵντριτζιόνα, ἡ = μηχανορραφία, 12,130
 κιλενδέριον, τὸ = ἡμεροδείκτης, ἡμερολόγιον, 1,75
 κακουκεχαγιᾶς, ὁ = ὁ παρὰ τῇ "Υψηλῇ Πόλῃ ἀντιπρόσωπος ὑποτελῶν ἡγεμόνων, 9,290

* Εἰς τοὺς πίνακας ὁ μὲν διὰ μεγαλυτέρων στοιχείων ἀριθμὸς δηλοῖ τὴν ἐπιστολήν, ὁ παρ' αὐτῷ δὲ διὰ μικροτέρων στοιχείων τὸν στίχον.

κατσιβέλικος = ὁ προσιδιάζων εἰς κατσι-
βέλους (γύφτους, δυστυχεῖς, δούλους),
14,30

μαρκέζος, ὁ = μαρκήσιος, 9,151

μεμαθούκας, ὁ — λέξις πλαστή, πρὸς εἰρω-
νείαν ἥ նբրιν (< μεμάθηκα?), 14,108

ξεκάνω = ἔκποιῶ, 13,68

ξινλαπόστολος = οξεστος, ἀνόητος, 9,156

ξώμας (ἐπίρρ.) = ἄργα, 9,202

πάγκα, ἥ = τράπεζα, 1,92

πόλιτζα, ἥ = συναλλαγματική, φορτωτι-
κή, 3,33

πόστα, ἥ = ταχυδρομεῖον, 4,12

προφέσσορας, ὁ = καθηγητής, 13,78

σεκρεταρία, ἥ — γραμματεία, 7,39

σολδίον, τό = νόμισμα, 1,101

σπιτονοικοκερός, ὁ = σπιτονοικοκύρης,
9,28

σῶμα, τό = ἀντίτυπον συγγράμματος, 6,15

τζαλία, τὰ = φρύγανα, (συνεκδ.) πράγματα
εὐτελῆ, 9,217

φράτωρ, ὁ = μέλος φράτρας, 1,52

χαχάμπασης, ὁ = ἀρχιρραβίνος, 8,50

ώρικός = ἐποχικός, 14,33